

ÖZGÜR GENÇLİK

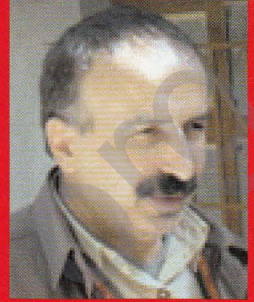
СOТМЕН (10)
AИЛСИВ-2004

Aylık Gençlik Dergisi

Sayı: 10

Genç Başladık Genç Başaracağız

Ekim 2004

M. Karasu'nun
Komplo Üzerine
Değerlendirmesi

TECAK I.
KONFERANS
BELGELERİ

Çetin
ORANER ile
Röportaj

İhanete Karşı Direnişi Geliştirelim
Başkan Apo'yla Özgürleşelim

TECAK

TEVGERA CIWANEN AZAD A KURDISTAN

www.tecakonline.com

www.tecakonline.com

GENÇLİĞİN TEK ADRESİ...

www.tecakonline.com

tecak@tecakonline.com

“İhanete Karşı Direnişi Geliştirelim Başkan Apo ile Özgürleşelim”

Kürdistan Özgürlük Hareketi öncülüğünde gerçekleştirilen 30 yıllık mücadele, başta Kürdistan olmak üzere tüm Ortadoğu’yu etkisi altına alan kültürel sosyal ve siyasal gelişmelere yol açmıştır. Kürt halkı büyük bir azim, kararlılık, cesaret ve fedakarlıkla kendi kurtuluşunu sağlamak için topyekün seferber olmuştur. Yürütülen mücadele süresince çok büyük kahramanlıklar sergilendiği gibi büyük acılar da yaşanmıştır. Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan’ın olağanüstü çabası ve sınırsız katılımıyla Kürt halkı çağdaş ve demokratik gelişme yoluna girmiş, geleneksel toplumdaki kaynaklı gericilik büyük ölçüde aşılmış, Kürt toplumunda özgürlük eğilimi gelişmiş, yeni toplumsal değerler yaratılmıştır. Kürt halkında örgütlenme bilinci gelişmiş, ulusal kimlik kazanılmıştır. Toplumsal geriliklerin Ortadoğu ve Kürdistan’da hakim olduğu bir ortamda Başkan APO öncülüğünde başlatılan ve giderek bir halk hareketine dönüşerek büyük bir kurtuluş umudu haline gelen Kürdistan Özgürlük Hareketi, uluslararası ve bölgesel gerici güçler tarafından tasfiye edilmeye çalışılmıştır. Halkların demokratik, eşit ve özgür birliğini kendisi için tehlike gören egemen güçler sürekli olarak çeşitli yöntemlere başvurarak Kürt halk hareketini etkisiz kılmaya ve dağıtmaya çalışmıştır. Uluslararası egemen güçler ve Ortadoğu’daki gerici siyasal rejimler özgürlük eğilimine karşı anti Kürt ittifakına girmiş, kendi çıkarlarına uyumlu işbirlikçi feodal kesimleri karşı bir güç olarak KONGRA GEL’e karşı örgütlenme yoluna gitmiştir. Başkan APO’nun İmralı’da başlattığı ve “Bir Halkı Savunmak” adlı manifestosuyla da tamamladığı yeni paradigma, ABD’nin Büyük Ortadoğu Projesi’ne karşılık halkların çıkarına dayalı Demokratik Ortadoğu Birliği’nin yolunu açmaktadır.

Bundan dolayıdır ki hem içten hem de dıştan saldırılar yoğunlaşmaktadır. İhanetçi ve teslimiyetçi bir çizgi örgütlenilerek KONGRA GEL dağıtılmak istenmektedir. İlkel milliyetçi çizgi ve onun yaşam biçimi Kürt halkına hakim kılınmaya çalışılmakta, böylece işbirlikçi bir siyaset ile Ortadoğu’nun denetim altına alınması planlanmaktadır. 9 Ekim’de Başkan APO’nun Şirvan’dan çıkarılması ile başlayan uluslararası komplolar, günümüzde işbirlikçi ve ihanetçi çizgi ile devam ettirilmektedir. Bilinmelidir ki Ortadoğu’ya müdahale Irak ile değil 9 Ekim komplosu ile başlamıştır. Uluslararası sermaye kendisinin gelişimi önünde engel olarak gördüğü tüm alternatif güç ve çizgileri tasfiye planına gitmiştir. Halk özgürlük çizgisinin etkisiz kılınması için tüm yol ve yöntemler denemiştir. KONGRA GEL’in terör listesine alınması, ihanetin örgütlenilmesi, yoğunlaşan askeri operasyonlar, tecritin keyfi bir şekilde hukuk tanımaksızın uygulanması, demokratik yasal değişimlerin biçimsel kılması, siyasal mücadele alanlarının kapatılması inkar ve imha siyasetinin devam ettiğinin göstergesidir. Kürtçe’nin serbestçe basın yayında kullanılması bile engellenmekte, bir saatlik TV yayını yeterli görülmektedir. Yine meşru savunma güçlerine karşı gerçekleştirilen insanlık dışı uygulamalar Türkiye Cumhuriyeti’nin gerçek zihniyetini yansıtmaktadır. AB’ye girmek için çıkarılan yasa değişiklikleri ve uyum paketleri, pratikte uygulanmamakta, çeteler bir bir aklanmakta, hukuk keyfi bir araç olarak uygulanmaktadır. AKP hükümeti gerek iç siyasette gerekse dış siyasette tam bir uydu politikası izlemektedir. Özellikle de Kürt sorunu kısmi ve biçimsel değişikliklerle geçiştirilmeye çalışılmaktadır.

Yaşanan tüm bu gelişmeler, Kürt halkını bire bir etkilemektedir. Gerek ihanet ve işbirlikçi çizginin bölgemizde etkisiz kılınması gerekse de özgürlük eğiliminin tüm topluma hakim kılınması için gerekli mücadelenin verilmesi her zamankinden daha acil ve güncel bir görüldür. Gelişmelere anında yanıt olabilecek bir politika yürütmek ve eylem potansiyelini açığa çıkarmak için yoğun çaba içinde olunması gerekmektedir. Çok yönlü saldırılara karşı büyük bir direniş ruhu ile mücadele etmek, halkın değerlerine sahip çıkmak, en başta Kürdistan gençliğinin görevi olmaktadır. Özgür Gençlik İnisyatifi olarak 9 Ekim’den 27 Kasım’a kadar “İhanete Karşı Direnişi Geliştirelim Başkan APO ile Özgürleşelim” şiarı ile sürecek olan siyasal kampanyamızı Avrupa’da örgütlü olduğumuz tüm ülkelerde geliştireceğiz. Yaratıcı ve sürekli bir eylem tarzı ile yürüteceğimiz siyasal kampanyaya gerekli toplumsal desteğin sağlanacağına inanıyoruz. Basın açıklamaları, miting, bilgilendirme standları açma, yürüyüş, dosya sunma vb. çeşitli eylem tarzlarının yanı sıra sivil itaatsizlik eylemleri de gerçekleştirilecektir.

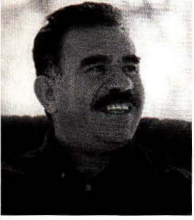
İhanete, komploya ve işbirlikçiliğe karşı direnişin ve özgürlük çizgisinin geliştirilmesi temel amaç olmaktadır. Tarih; komplocu zalimlerin saldırılarına karşı halkın özgürlük ve adalet mücadelesinin ancak direnişle geliştirilebileceğini her zaman olduğu gibi bugün de bize öğretmektedir. İhanete karşı onur mücadelesini yükseltmek, insanlık değerlerine sahip çıkmak için eylem geçmenin tam zamanıdır. Yaşamın her alanında Önderlik çizgisini hakim kılmamızın arayışında olmak, bunu yaparken de hiçbir tereddüte düşmeden, bıkmadan, yorulmadan eylem içinde olmak, genç olmanın en temel özelliğidir. Tamamen kendi özgücümüze dayanarak geliştireceğimiz bu kampanya ile gerekli toplumsal duyarlılığı yaratacağımıza inanıyoruz. Özgür Gençlik İnisyatifi olarak gerçekleştireceğimiz siyasal kampanyaya başta tüm Kürdistan gençliği olmak üzere ilerici, demokrat, sosyalist kesimlerin katılımını bekliyoruz, bu temelde tüm Kürt halkını Başkan APO ile özgürlük çizgisinde mücadele etmeye çağırıyoruz.

Özgür Gençlik İnisyatifi

06.10.2004

İçindekiler

Editörden

TECAK I. Konferansı2

Sonuç Pratikte Alınacak.....5

Gençlik Devrimde Üstüne
Düşen Rolü Oynamalıdır.....6

İhanete Karşı Direnişi
Geliştirelim Başkan Apo İle
Özgürleşelim8

Gençlik Üzerine12

Sessiz Kalmak İhanettir17

Komployu Boşa Çıkarmanın
Esası Demokrasi Mücadelesini
Vermektir19

Özgür Gençlik Manifestosu...24

Dersim Dağlarında Yeşeren
Özgürlük Çiçeğine27

Gençler TECAK'tan Ne
Bekliyor?30

Demokrasiyi Geliştirelim32

Televizyonculuk
Bir Ekip İşidir35

Yaşamak Nedir?38

Anlam Arayışında Eyleme
Geçelim39

Gençlikte Yaşam ve Spor41

Blumen der Berge43

Aydınlık Yolda Bir Işık:
Ronahı.....46

Apocu Felsefeye Giriş48

Çetin Oraner52

Ayaktayız56

Bir İşaretin Anatomisi60

Merhaba gençler ve genç kalanlar!

Tarihimizin en karanlık günlerinden olan 9 Ekim'in 7. yılında uluslararası komplo hala en kapsamlı bir biçimde sürdürülmektedir.

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan üzerindeki tecrit ve zamana yayılmış imha politikası, en çirkef biçimde yürütülüyor. Halkımızın ve gençliğimizin tüm mücadelesine rağmen tarihimiz üzerindeki lanet çemberi iç ihaneti de arkasına alarak Kürt'ün ve tüm insanlığın değerlerini kirletmeyi sürdürüyor.

Mücadelenin kendisini büyük kazanımlara ulaştırdığı bir süreçte tüm değerleri satılığa çıkartarak, kendisini pazarlık konusu haline getiren ihanet, 9 Ekim'in 7. yılında komplonun en büyük uzantısı olarak kendisini lanetli yaşama yatırıyor. Tüm mücadele değerlerini ucuz yaşam arayışları ve bireysel çıkarlar için satıyor. Komplocular, Başkan Apo'nun esareti ile dönüm noktasına ulaşan faaliyetlerini mücadelenin tasfiyesiyle zafere ulaşmak istemektedir. Bunun en büyük hamlesini mücadelenin içine kadar uzanarak geliştirmek istemişlerdir. Bu nedenle ihanetin temel dayanağı emperyalist komplocu güçlerdir.

Uşaklar ordusu yaratmak isteyen emperyalist güçlerde ve ABD'de çözümü arayan ihanetçiler, Önderliğin demokratik ekolojik toplum paradigmasını sözümlerine kendi yorumlarıyla çarpıtmaya, özünden boşaltmaya ve sonuçsuz bırakmaya çalışmakta; bunun için de amansız bir saldırı içerisine girmektedirler. Kürt gençliğinin bu ihanet karşısında tavırsız kalınmayacağı bilinmelidir. Dünya ihanetçilere zindan edilecektir!

Gençlik, halkımızın değerlerini peşkeş çekmekten ve bireysel yaşam arayışları için değerlere tükürmekten çekinmeyen lanetli kişiliklerin en çok yadsıdıkları özgür ülke dağlarına çıkıp gerilla güçleri içerisinde yerini alarak en büyük cevabını verecektir. Sadece dağlar değil tüm yaşam alanları da bu lanetli kişilere kapatılmalıdır. Bu nedenle "İhanete Karşı Direnişi Geliştirelim, Başkan Apo'yla Özgürleşelim" şiarıyla meydanlarda ihaneti boğalım.

Amed'de buluşmak dileğiyle...

Genç Kalın

Adres:

Postbus 2263
5600 cg. Eindhoven
NEDERLAND

e-mail

ozgurgenclik@tecakonline.com

TECAK I. KONFERANSI

Demokratik İşleyiş ve Örgütsel Sorunlar Konusuna İlişkin

“Demokratik işleyişte açığa çıkan temel espri, pratik ihtiyaçların kendi çözüm biçimini yaratmasına fırsat sunma olarak ele alınmalıdır. Genel örgütlerin bu konuda kanalları açık tutması, yerel örgütlerin kendi pratik verimliliğini açığa çıkarması gerekmektedir.

Yaşanan örgütsel sorunlar ve bunların olası çözüm yolları tartışıldığında ortaya çıkan temel sonuç şudur:

Demokratik ve sosyalist örgüt olmanın yolu; taktikte, stratejide, programda ve teoride eski zihniyeti aşip demokratik ekolojik toplum paradigmasının oluşturduğu zihniyete girmekten geçmektedir.”

Örgütsel sorunları açığa çıkarıp çözüm yol ve yöntemi olarak demokratikleşmeyi tanımlarken, yaşanan altı yıllık sürecin genel bir özetini yapmak gerekmektedir. Bu süreç, genel örgüt açısından değişimin adım adım geliştiği bir süreç olmaktan çok bunun teorik tartışmalarıyla geçmiştir.

Tartışmalarda gelişen, geçmiş tarzın üzerine yeni bir cila çekme olmuştur. Bu durum değişimin, özde tartışılması ve pratikleşmesi yerine şekilsel kalmasına neden olmuştur.

Önderliğin geliştirdiği demokratik ekolojik toplum paradigması, söz düzeyinde kabul edilip biçimde kısmen hakim kılınmaya çalışılsa da özünde yeni paradigmanın zihniyeti, örgütlenme ve çalışma biçimi kavranmadığından stratejiye de güçlü bir inanç gelişmemiştir.

İnanmanın sonucunda ise her cepheden bu işin olmazlığını kanıtlama çabası gelişmiştir. Bu, bilinçli geliştirilen bir çabadan ziyade objektif olarak açığa çıkmıştır.

Ciddiyetsiz ve istismarcı yaklaşımlar, Önderlik üzerinde gelişen tecridi daha da ağırlaştırmıştır

Değişim süreçlerinin en temel karakteri, sancılı oluşudur. Bu bakımdan stratejik düzeyde bir değişim dönüşüm sürecinin rahat, zorlanmadan uzak bir şekilde gelişmesi beklenemez. Böylesi süreçlerde önemli olan, çok fazla zamana yaymadan çözüm doğrultusunu sağlamak ve hızla pratikleştirmek iken; bu dönemde gelişen, hayati değerdeki ideolojik tartışmaların uzun zamana yayılması, doğrultunun net ve güçlü bir şekilde verilememesi olmuştur.

Ortaya çıkan ise tartışmaların derinleştirilememesi, pratikte sınanmaması ve tartışmaların teorik entellektüel düzeyde kalmasıdır. Bu durum Önderliğe yaklaşımda anlayış boyutunda ciddi sorunların açığa çıkmasını beraberinde getirmiştir. En küçük sorunlar ve pratik çalışmalar bile Önderliğe taşınmış; nitekim stratejik önderlik bulunduğu zor koşullarda taktik önderlik düzeyine çekilmiştir. Önderlik müdahaleleri ve çözüm yaklaşımları da taktik ve pratik sahada boşa çıkarılmış, değişime karşı gelişen ciddiyetsiz ve istismarcı yaklaşımlar, sonuç olarak Önderlik üzerinde gelişen tecridi daha da ağırlaştırmıştır.

Kadroda ciddi savrulmalar yaşanmıştır

Bu dönemde örgüt ve kadro yapısının işletilmemesi, yaşanan sorunları adeta bir örgütsel krize dönüştürmüştür. Yaşanan sorunları tek tek ele almaktan ve kimden kaynaklandığından ziyade bunların nedenlerini bütünlüklü bir şekilde ve çözümleyici bir yaklaşımla değerlendirmek gerekiyor. Sorunları kadronun kendi iç ilişkileri ve bireylerin yaklaşımlarıyla açıklamak doğru değildir. Bu neden değil sonuçtur. Kaynağı, örgüt

içi ilişki ve yaklaşımların pratikten kopuk ele alınması, gündeme getirilmesidir. Sorunun böyle ele alınması bir savrulmayı getirecektir. Ki sonuçta gelişen de bu olmuş, kadroda ciddi savrulmalar yaşanmıştır.

Demokrasi yanlı zeminlere çekilmiştir

Bireyin demokrasi sorunu, toplumsal demokrasi-ki ifadesi örgüt-birey hukukudur- temelinde ele alınmamış; yürütülen demokrasi mücadelesi, mevcut düşünsel yapılanma üzerinden gelişmiş; aşılmanın devletçi ve iktidarcı zihniyet, örgüt ve kadroda iktidar mücadelesinin gelişmesine neden olmuştur. Bu durumun ortaya çıkmasında koordinasyon ve merkez yapıların değişime olan inançsız yaklaşımlarının yanı sıra demokrasiyi kendini yaşamının ve bireyciliğin zemini yapma anlayışının da etkisi olmuştur.

Savrulma ve dağılma kaygısı, merkezlerde tutuculaşmaya yol açmıştır

Savrulma ve dağılma kaygısı, merkezleri değerlerin tek savunucusu konumuna getirmiş ve tutuculaşmaya yol açmıştır. Bu uç yaklaşım kendi karşıtını yaratmış, beslemiş, istismar derecesine getirmiştir. İyi niyet temelinde gelişen yaklaşımların yanı sıra belirleyici olan, daha çok bu istismarcılık olmuştur.

Demokrasiye güvensizlik tartışmaları tehlikeli bir boyuta getirmiştir

Demokrasiye, demokratik yapılanma ve işleyiş yanılı, istismarcı yaklaşımlar ve demokrasiye güvensizlik; tartışmaları tehlikeli bir boyuta getirmiş; çarpıtmalara, demokrasi lafazanlığına ve süreklileşen bir mağduriyet edebiyatına yol açmıştır. Örgütü sürekli eleştiren, çözümleyen, sorunları tanımlayan, ancak bu sorunların içinde kendisini görmeyen, çözümü başkasından bekleyen bir bir duruş içerisinde bulunan bir kadro şekillenmesi gelişmiştir. Bu yönlü bir mücadelesizlik, bekle-gör politikası, kadro açısından aşılması gereken bir anlayış olarak ortaya çıkmıştır.

Kendini toplumun sızmasına tamamen açan anlayış, kendini topluma tamamen kapatmak kadar tehlikeli bir anlayıştır

Demokrasi ve değişime yanılı ve istismarcı yaklaşımları derinliğine kavramak gerekir. Demokrasi adına örgütün dönüştürücü etkisini yok sayıp kendini toplumun sızmasına tamamen açan anlayış, topluma tamamen kapatmak kadar tehlikeli bir anlayıştır. Esas olan, değiştirilmek istenen toplumla eşit düzeye gelmek değil, toplumun geri yönleriyle mücadele ederken aynı zamanda halktan beslenme ve çift yönlü bir değişimi esas alarak bir sentezi ve sürekli yenilenmeyi sağlamaktır.

“Herkes kendi rengiyle içimizde yer alabilir” yanılısından kurtulmak gerekir

Örgütsel açılım ve genişleme iddiasındaki “herkes kendi rengiyle içimizde yer alabilir/almalıdır” yanılısından kurtulmak gerekir. Tüm toplumsal kesimler tek örgütte bir araya gelmez, gelmeleri de gerekli değildir. Her toplumsal kesimin kendi rengiyle katılması demek, kendince ve istediği gibi bir katılım yapması anlamına gelmemektedir. Bu durum, toplumla eş düzeye gelme, doğrultuyu kaybetme anlamına gelir ki; bu da hareketin öncü gücü ile hareketi aynılaştırmak demektir ve eski tarzın bir devamıdır. Örgüt toplumun tüm kesimleri üzerinde etkili olabilir. Bu, toplumun tüm kesimlerinin özgünlüklerini göz önünde bulundurmakla, onlara özgün sahalara yaratmakla ve kendini hareketin bir parçası-tamamlayıcı haline getirmekle mümkündür.

Demokrasi adına örgütsüzlük ve mücadelesizlik dayatılmaz

Bir diğer yanılı yaklaşım da demokrasi ile örgütü karşıt ve birbirinin alternatifi olarak göstermedir. Bu yönlü adeta “örgütün olduğu yerde demokrasi, demokrasinin olduğu yerde örgüt olmaz” anlayışıdır. Bu demokrasi adına örgütsüzlüğü, mücadelesizliği dayatmadır. Çözüm; örgüte de-

mokراسiyi yedirip demokrasi ve örgütlülüğü iç içe gelişme, demokratik bir örgüt yaratma iken, gelişen, bu yönlü örgütü tıkatma ve işlemez konuma getirme olmuştur. Demokratik işleyişin geliştirilmesi, yeni bir yapılanma ve buna denk bir pratikleşmeyle mümkündür.

Koordinasyon mantığı ve yerelerde inisiyatif

Gençlik kongresinin ardından alanlarda en çok tartışılan konu, koordinasyon mantığı ve yerelerde açığa çıkarılacak inisiyatiflerdir.

Merkezi yapıların aşılması ve yerel inisiyatif-

Koordinasyon ve yerel çalışmaların ayırt noktası

Alanlarda çalışmanın doğrultu kazanması ve eylem kimliğinin yaratılması koordinasyonun sorumluluğundadır. Ancak bu doğrultunun belirginleşmesiyle koordinasyon pratik inisiyatifi yerellere devretmelidir. Eylemsel ve pratik çalışma temel alınacağı gibi, koordinasyonla ve aynı zamanda yerelerde kendi genel inisiyatiflerini gölgelemeyecek şekilde öncü örgütün kadro çalışmasını da yürütebilmelidir. Bu durum, katılımcılığın veya meclis sistemlerinin üzerine bir irade atama biçiminde değil, sızma tarzında ele alınmalıdır.

Demokrasi ile örgütü karşıt ve birbirinin alternatifi olarak göstermek, oldukça yanılı bir yaklaşımdır. “Örgütün olduğu yerde demokrasi, demokrasinin olduğu yerde örgüt olmaz” anlayışıdır. Bu da demokrasi adına örgütsüzlüğü ve mücadelesizliği dayatmadır. Çözüm; örgüte demokrasiyi yedirip demokrasi ve örgütlülüğü iç içe geliştirmek, demokratik bir örgüt yaratmaktır

lerin geliştirilmesi konusunda yaşanan sıkıntı, örgütlenmenin geliştiği alanlarda koordinasyon ve yerel işleyiş mantığını tekrardan ele alınmayı zorunlu kılmaktadır.

Çoğunlukla kadro ve örgüt koordinasyonu temelinde yürütülen çalışmalar, iş ve rol koordinasyonuna geçişle birlikte ciddi bir ivme kazanacaktır. Bu sürecin gelişmesi için koordinasyon kadar yerellerin de çabası gereklidir.

Yereller örgütlenmeye dair güçlü bir arayışın içine girmelidir

Yerel örgütlerin çalışmayı yürütebilecek düzeye gelmesi ve sorumluluğu yüklenmesi gerekmektedir. Bununla birlikte alanların hem pratik hem ideolojik işlevsellik düzeyi, koordinasyonların temel değerlendirme kriteri olmalıdır. Bu açıdan yereller de örgütlenmeye dair güçlü bir arayışın içine girmelidir. Tabii bu arayış; kendini genele kabul ettirme amacıyla değil, kendini var etmesi temelinde olmalıdır. Demokratik işleyiş böyle algılanmalıdır.

Demokratik işleyişte açığa çıkan temel espri, pratik ihtiyaçların kendi çözüm biçimini yaratmasına fırsat sunma olarak ele alınmalı

Özellikle demokratik işleyişte açığa çıkan temel espri ise bu işleyiş modelinden meclis sistemi veya bürokratik yetki paylaşımı ve devri olarak ele alınmaktan öte pratik ihtiyaçların kendi çözüm biçimini yaratmasına fırsat sunma olarak ele alınmalıdır. Genel örgütlerin bu konuda kanalları açık tutması, yerel örgütlerin kendi pratik verimliliğini açığa çıkarması gerekmektedir.

Demokratik ve sosyalist olmanın yolu, demokratik ekolojik toplum paradigmasıdır

Yaşanan örgütsel sorunlar ve bunların olası çözüm yolları tartışıldığında ortaya çıkan temel sonuç şudur: Demokratik ve sosyalist örgüt olmanın yolu; taktikte, stratejide, programda ve teoride eski zihniyeti aşip demokratik ekolojik toplum paradigmasının oluşturduğu zihniyete girmekten geçmektedir.

GENÇLİK

Devrimde Üstüne Düşen Rolü Oynamalıdır

KONGRA-GEL Halk Savunma Komitesi Başkanı Murat Karayilan

**KONGRA GEL
Meşru Savunma
Komitesi Başkanı
Murat KARAYILAN'ın
12. Uluslararası
Kürt Kültür Festivali
öncesi 7 günlük uzun
yürüyüş gerçekleştiren
Kürdistan gençliğine
yönelik yaptığı telefon
konuşmasıdır**

“Bugün Avrupa Kürt sorununa bir zina sorunu kadar bile değer vermiyorsa, buna karşı sessiz kalınmamalıdır. Demokratik eylem yöntemleriyle bu kabullenebilir durumu mutlaka aşmalıyız. Bunu hiçbir biçimde kabul etmeyeceğimizi herkese göstermeliyiz.”

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nde kara dönem bitmiştir. Önümüzdeki bu altı ayda ya çözüm gelişecek, çözüm gelişmezse kapsamlı bir savaş gelişecektir. Demokratik çözümün, barışın gelişmesi için tüm gücümüzü demokratik yöntemlerle ortaya koymalıyız.

Bu konuda özellikle Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girişinin tartışıldığı bu aşamada, AB'nin Kürt sorununa karşı halen sessiz kalması, kabulle-

nilemez bir durumdur. Türkiye artık AB'ye giriş aşamasında bulunduğuna göre, Kürdistan'daki demokratik çözümün bir ayağı da Avrupa Birliği olacaktır. Bu açıdan siz Avrupa'daki Kürdistan gençliğinin çok önemli görevleri vardır.

Bugün Avrupa, Kürt sorununa zina kadar bile değer vermiyorsa buna karşı sessiz kalınmamalı

Halkımızın önemli bir oranı AB devletlerinde yaşıyor. Tüm halkımızın ve özellikle de Kürdistan gençliğinin bu önemli tarihi dönemde demokratik yurtsever görevlerini yapması, demokratik eylemlilikle, çeşitli çıkışlarla Kürt halkının özgür iradesini ve sesini yükseltmesi, çözümün gelişmesinde önemli rol oynayacaktır.

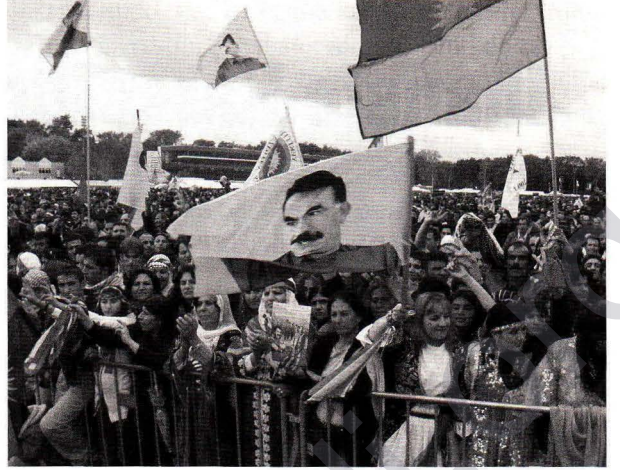
Bugün Avrupa Kürt sorununa bir zina sorunu kadar bile değer vermiyorsa, buna karşı sessiz kalınmamalıdır. Demokratik eylem yöntemleriyle

bu kabullenemez durumu mutlaka aşmalıyız. Bu-
nu hiçbir biçimde kabul etmeyeceğimizi herkese
göstermeliyiz.

Avrupa'daki halkımız özgürlük gerillalarının sesine cevap vermelidir

Bugün Kürdistan'da özgürlük gerillası, meşru sav-
unma çizgisinde tavrını ortaya koymaktadır. Bizi
hiç sayıp iradesiz kılamayacaklarını savunma ey-
lemleriyle göstermektedir. Şimdi özellikle de Avru-
pa'daki halkımız gerillanın bu sesine cevap vererek,
Önderliğine ve özgürlüğüne en güçlü bir biçimde
sahip çıkmalıdır. Bu aynı zamanda Kürt'ün köleliği
ve iradesizliği kabul etmeyeceğinin de eylemsel ifa-
desi olacaktır. Böylece uluslararası konseptin ve or-
taya çıkardığı ihanetçiliğin gereken cevabı alması
gerekmektedir.

Halkımızın hiçbir biçimde iradesizleşmeyi, erit-
meyi ve yok etmeyi kabul etmeyeceğini, buna sessiz
kalmayacağımızı herkese göstermeliyiz. İşte bu
noktada **Uluslararası Kürt Festivali**, Avrupa'daki
halkımız için önemli bir çıkış olabilir. Esas olarak
hareketimiz, genelde bir hamlesel çıkışı hazırlama-
ya çalışmaktadır. Avrupa'daki hamlesel çıkış bunun

bir startı olmaya adaydır. Bunun gerçekleşmesi te-
melinde sizlerin de emek ve çaba sarfederek gerçek-
leştiğiniz yürüyüşün bu hamlesel çıkışa güç kata-
cağını, onun etkili olması için gereken zemini
güçlendireceğine inanıyoruz. Bu açıdan anlamlıdır.

Apocu Kürdistan gençliğinin üstüne düşen rolü layıkıyla oynayacağına inanıyoruz

Tarihin bu önemli döneminde siz Kürdistan genç-
liğine önemli görevler düşmektedir. Geleceğin te-
minatı durumundaki Apocu Kürdistan gençliğinin
üstüne düşen rolü layıkıyla oynayacağına inanyo-
ruz. Bu temelde daha güçlü katılmaya, herkesin
kendisinden gelen katkıyı mutlaka göstermeye ve
imkanları el veren bütün yoldaşları daha etkili ka-
tılmaya, hatta onları yanımıza, Kürdistan özgürlük
sahalarına gelmeye davet ediyoruz.

Halkımızın özgürlük mücadelesi tarihinin en
önemli aşamasında seyretmektedir. Tüm sorum-
lu Kürdistan gençliği, mücadelenin başarısında
önemli bir öncü güç olma göreviyle karşı karşıya
bulunmaktadır. Biz şehitlerin destansı direnişle-
riyle yarattığı mirasa dayanan Kürdistan gençli-
ğinin devrimde üstüne düşen öncülük rolünü oy-
nayacağına inanıyoruz. Kürdistan gençliğinin
hem ülke zemininde hem de yurtdışında öncülük
rolünün gereklerini yerine getireceği, bu gerçek-
leşen anlamlı yürüyüşle bir kez daha gösterilmiş-
tir. Bu temelde hepimizi bir kez daha saygıyla ve
sevgiyle selamlıyor, mücadelenizde üstün başarı-
lar diliyoruz.

İhanete Karşı Direnişi Geliştirelim Başkan APO İle Özgürleşelim

Röportaj: Haki CIWAN

hakiciwan@tecakonline.com

Özgür Gençlik İnisiyatifi tarafından "İhanete Karşı Direnişi Geliştirelim Başkan APO İle Özgürleşelim" şiarıyla 9 Ekim ila 27 Kasım 2004 tarihleri arasında sürdürülecek olan kampanya üzerine gençlerle yaptığımız röportajı okuyucularımıza sunuyoruz.

- **Başlattığınız eylemsellik sürecini nasıl tanımlıyorsunuz?**

Xalit KARER: Bu eylemsellik süreci, "İhanete Karşı Direnişi Geliştirelim, Başkan Apo'yla Özgürleşelim" şiarıyla gerçekleştirilecek. Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı uluslararası boyutta gelişen komploya bağlı olarak uluslararası güçlerin de parmağının olduğu bir iç ihanet yaşanıyor ve halkımız bunun öfkesini yaşıyor. Mevcut anlamda Kürt sorunu da çözüm açısından belli başlı koşullara kavuştu. Türkiye'nin AB'ye girme süreci, Ortadoğu'da yaşanan gelişmeler, bunun için önemli imkanlar sunuyor. Bizim amacımız, Avrupa tarafı olarak yani Kürdistan'ın dünyaya açılan kapısından bu sorunu uluslararası platformların veya devletlerin gündemlerine koyabilmektir. Bu temelde yeni bir eylemsellik süreci başlatıyoruz. Şimdi her şeyden önce bu süreci başlatan biziz. Başlangıcından sonucuna kadar gençliğin öncülüğünde gelişecek olan bir süreçtir.

- **Bu eylemlilik süreciyle amacınız nedir?**

- Kürt sorunu bugün kendisini de aşan uluslararası bir sorun konumuna gelmiştir. O yüzden uluslararası güçler nasıl ki bu sorunun temelinde varsa, bugün çözümü için de harekete geçmek zorundadır. Bugün uluslararası güçlerin temel is-

teği, aslında Kürtlerin özgürlük gücünü ve Önderlik gerçeğini muhatap almadan, sorunun ilkesiz bir çözümünü sağlayabilmektir. Biz bunun önüne geçmek istiyoruz. O yüzden bizim temel amacımız, özellikle Avrupa'dan başlamak üzere uluslararası güçleri de bu sorunun çözümüne çekebilmek ve bunu ilkeli bir temelde gerçekleştirebilmektir. O yüzden uluslararası güçlerin, medyanın ve kamuoyunun harekete geçebileceği eylemsellikleri geliştirmeyi hedefliyoruz.

- **Peki bu tür eylemlerle hedefinize ulaşabileceğinize inanıyor musunuz?**

- Bu eylemlerin sonuca ulaşması, tabii ki bizim kitlesel olarak göstereceğimiz başarı, iradi olarak geliştireceğimiz eylemselliklerle ölçülebilir. Bizim seçtiğimiz eylem çeşitlerinde geçmişe göre yaşanan çeşitli değişiklikler var; bu noktada hiç kimsenin çok fazla duyarsız kalmayacağına inanıyoruz. Dünya kamuoyunun da harekete geçebileceği, hatta onların da çözüme ortak olabileceği çeşitli eylemsellikler gelişecek.

- **Son dönemlerde KONGRA-GEL'e yönelik yaşanan ihanete karşı herhangi bir tavrınız olacak mı?**

- Bu eylemsellik sürecini başlatırken, hem iç hem de dış kamuoyuna yönelik gündemler belir-

lendi. Şu an ulusal gündemimizde varolan temel nokta zaten o ihanettir. Geçmişte nasıl ki gençlik ihanete karşı en radikal tavrın sahibi olmuşsa, günümüzde de bu aynı biçimde devam edecektir. Özellikle bu Avrupa sahasında işbirlikçi ihanetçi kesimin ulaşmak istediği çeşitli hedefleri var. Bu noktada onların yaklaşımları gelişecek ve biz de onlara karşı gençliğin karakterine denk düşecek bir biçimde cevap olmaya çalışacağız.

- Siyasal eylem sürecinde ne gibi eylemliliklerde bulunacaksınız?

Dicle Amed: Özgür Gençlik İnisiyatifi olarak başlattık bu kampanyayı. Sürecin hassasiyeti göz önünde bulundurularak böyle bir kampanyanın başlaması ve gençlik öncülüğünde gelişmesi bizim için çok önemli. Bu süreçte hem içteki ihanete hem dışta yaşanan komplolara hem de Önderliğin üzerinde uygulanan tecride karşı böyle bir eylemsellik gerçekleştiriliyor. Biz de bu noktada Özgür Gençlik İnisiyatifi olarak böyle bir eylemin öncülüğünü yapacağız.

Ağırlıklı eylemliliklerimiz eski eylemlilikten biraz farklı olacak. Özellikle hem iç ihanete hem de dış saldırılara karşı eylem biçimleri oluşturulacak. Ve bunlar ağırlıklı meşru demokratik ve sivil itaatsizlik eylemleri olacak.

- Diğer eylemliliklerden ne gibi bir farkı var?

- Aslında bugüne kadar yapılan eylemlilikler ağırlıklı olarak bizi kapsayan eylemliliklerdi. Biraz kitleyi ayaklandırma, gençliğin öncülüğünü ve misyonunu ön plana çıkarmayı amaçlıyordu. Ama bundan sonraki siyasal eylemsellik kampanyası sürecinde dünya kamuoyuna Kürt sorununun muhatabının Başkan Apo olduğunu duyurmayı hedefliyoruz. Bu noktada böyle bir kampanyanın başlatılmasının amacı da Kürt sorununun sadece Kürtlerin değil, dünyanın da bir sorunu olduğunu dünya kamuoyuna yansıtmaktır.

- Kampanya sürecine ne gibi bir katılım göstereceksiniz?

Derweş SİPAN: Bu süreç, Kürt halkının süreci olacak. Çok hassas ve derin bir süreçtir. Bilindiği gibi komplonun uzantısı olarak hareketi tasfiye etmeyi amaçlayan bir ihanet gerçekleşti. Bu halkın mücadelesini yüz yıl geriye götürme çabaları söz konusuydu. Halbuki bu süreç, Kürt sorununu yüz yıl ileriye götürebilecek bir çözüme gebeydi.

Biz Kemal Pir ruhuyla bu ihanete karşı ideolojik politik bir duruşu sergileyip bunları çürüteceğiz. Bu süreçte Türk devletinin Avrupa Birliği'nden müzakere tarihi alıp almama durumu söz konusu. Kopenhag Kriterleri'ne göre Türk devleti demokratik bir oluşumla müzakere tarihi alabilir. Ama bu müzakere tarihi içerisinde bizim siyasal duruşumuz önemlidir. Kürt sorunu çözülmezse müzakere tarihini almak hayaldir.

- Dünya kamuoyuna yönelik Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın özgürlüğü ile ilgili bir çalışmanız olacak mı?

- Barışın mimarı İmralı'dadır. Bugün Kürt Halk Önderliği sayesinde 30 yıllık bir emekle yaratılan değerler var. Önderliğin özgürlüğü tabii ki Kürt halkının özgürlüğüdür. Bugün Kürt sorunuyla Önderliği ayırıştıramayız.

Kürt sorunu Başkan'ın şahsında belirleyici oluyor. Bu açıdan biz Önderliğin özgürlüğü için örgütlü olduğumuz bütün alanlarda kendimizi örgütleyip sıçrama yapmayı amaçlıyoruz.

- Avrupa kamuoyuna ne gibi bir çağrınız olacak?

- Bugün Avrupa Birliği kendisini demokratisinin beşiği olarak dünyaya yansıtıyor. Bir yandan Leyla Zana'ya ödül veriyor, diğer yandan Nuriye Kesbir'i Türkiye'ye iade etmeye çalışıyor. Bu Kesbir arkadaşın şahsında Avrupa'da bulunan Kürt halkının iradesini inkar etmek anlamına geliyor. Burada iki yüzlülük var ve Avrupa ülkelerinin demokratik anlayışının maskeli olduğu ortaya çıkıyor. Hukuk ve adalet halklar içindir. Bu da eğer halklara karşı kötü bir silah olarak kullanılırsa bence bu hukuku reddetmek lazım.

- Avrupa Öğrenci Hareketi'nin temsilcilerinden biri olarak sizin siyasal eylem sürecinde herhangi bir katkınız olacak mı?

Cudi Arif: Öğrenci veya aydın gençliğin misyonu biliniyor. Avrupa'da okuyan öğrencilerin dış kamuoyu yaratma gibi bir misyonu var. Bu misyon gereği bizim de bu siyasal eylemsellik kampanyasında bazı katkılarımız olacak. Yapaçığımız eylemlilikler, ağırlıklı olarak bilgilendirme standları, paneller, seminerler biçiminde olacak. Bununla birlikte yine Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın düşüncelerini ve felsefesini yayma gibi bir misyonumuz var. Bu misyonu da siyasal süreçle birlikte ele alıp bir şeyler yapmaya çalışacağız.

- Öğrenci Hareketi olarak ihanete karşı herhangi bir tavrınız olacak mı?

- İhanet belirlemesine katılıyoruz. Bu ihanet bir nevi gençliğin geleceğini de karartmak istiyor. Geleceğimizi karartmak isteyenlere karşı biz de tavırsız kalmayacağız. Bunlar 1,5 yıldır Özgürlük Hareketi içerisinde kendisini örgütleyen bir grup ihanetçidir. Bu grubun kendisini ABD'ye pazarladığı herkesçe biliniyor. Şimdi

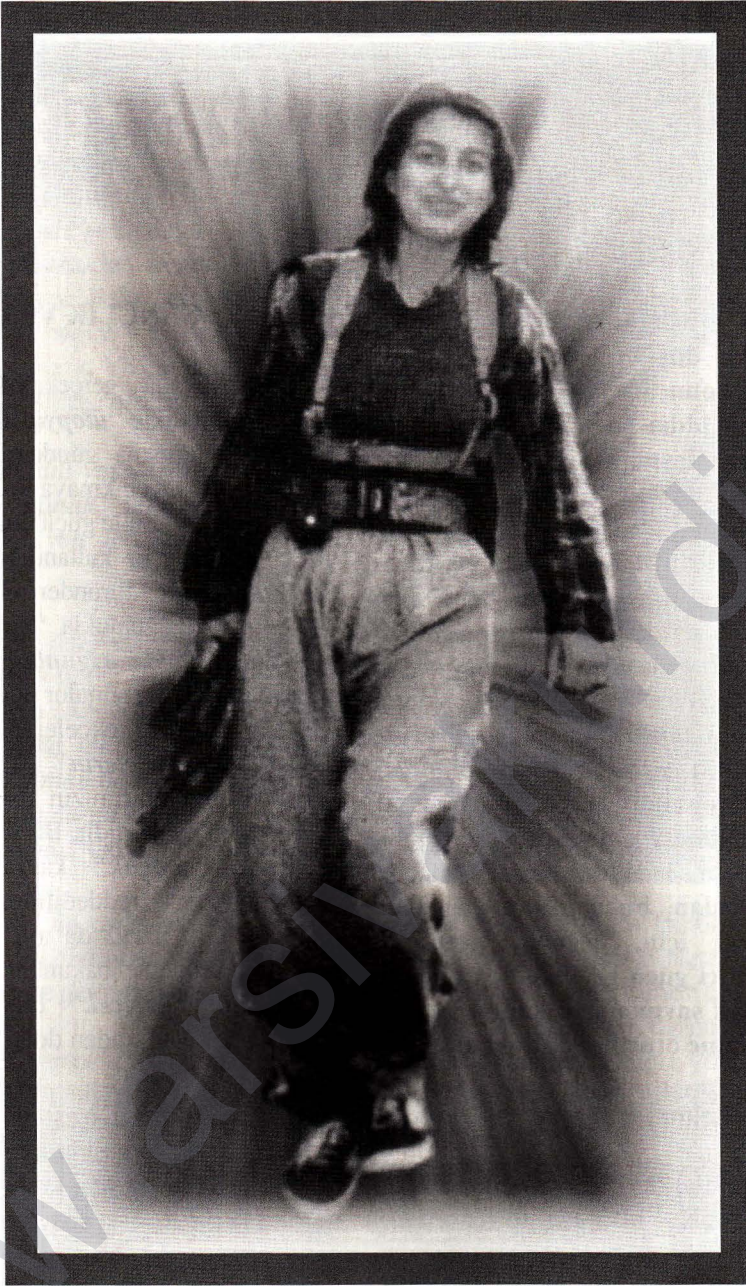

Gençlikten tutalım halkın tüm kesimlerine kadar herkes ihaneti iyi bilmektedir. Tabi buna karşı gençlik de sessiz kalmayacaktır

bunlar Özgürlük Hareketine bu çizgiyi dayattılar. ABD'nin istediği çizgiyi içten dayattılar. Fakat bu deşifre olduktan sonra hareketin tavrı da gelişti. Şimdi gençlikten tutalım halkın bütün kesimlerine kadar herkes bunların amacını ve içine girdikleri yozluğu biliyor. Tabii buna karşı gençliğin tavrını destekliyoruz. Biz öğrenci gençlik olarak bunların kamuoyu nezdinde teşhirini geliştireceğiz.

- Halk arasında genellikle öğrenci gençlik geleceğin aydınları olarak bilinir. Öğrenci gençlik olarak sayın Abdullah Öcalan'ın aydınlığını temsil edebilecek herhangi bir hedefiniz var mı?

- Yani temsil düzeyi belki şu an çok gerçekçi olmaz, fakat en azından Başkan Apo'nun felsefesini dış kamuoyuna tanıtmaya, onu değişik kesimlere taşıma çalışmalarımız olacak. Nihayetinde oluyor da. Başkan Apo üzerindeki tecridi tartışıyoruz. Onun üzerine seminerler düzenliyoruz. Yine yapılan eylemlerimizin ana teması, Abdullah Öcalan oluyor. Onun felsefesini, düşüncesini, Ortadoğu'ya yönelik çözüm önerilerini sürekli kendi aramızda tartışıp dış kamuoyuna yansıtmaya çalışıyoruz. Fakat bu tam yapılıyor mu? O da ayrı bir tartışma konusu.

Yüce şehit Beritan arkadaş şahsında bütün Ekim Şehitleri'ni saygıyla anıyor, anılarına bağlılığın, uğruna can verdikleri mücadeleyi yükseltmek olduğu gerçeğinden hareketle devrim bayrağını zafere taşıyacağımızın sözünü yineliyoruz

Avrupa TECAK Örgütü

Gençlik Üzerine

Xwe Metin AYÇİÇEK

aycicek@t-online.de

GENÇLİK VE ÜTOPYA

Hangi devrimci gençliğinde eleştirilmemiştir “gerçekçi değil bu düşünceler; hayal, hayal” diye bilgiç bilgiç konuşan yaşlılar tarafından. Peki olgunlaştığını iddia eden birçok yetişkin, neyi kasteder olgunlaşmak sözünden acaba? Genç olmadığını: Yani artık büyük hayaller kurmadığını ve büyük değişimleri gerçekleştirme enerjisini kaybettiğini anlatmak ister bizlere, deney adıyla aktardığı sistem masallarıyla. Zaman zaman “altın öğütler” alırız biraz da kendi geleceğimizi düşünmemizi salık verenden. Öyle ya, daha “kendi geleceğimizi” garanti altına almadan, dünyayı özgürleştirme iddiası birazcık yanlış olmuyor mu yani? İyi de, toplumu özgür olmayan bir gencin özgür olabilmesi mümkün müdür? Bu yaşının değil, gencin sorusudur her zaman.

Ve Abdullah Öcalan, bu sorunun yaşamsal önemini kavradığı için, değişim isteminin gerçek sahibi ve itici gücü gençlik ile özgürlük isteminin en tutsak savunucusu kadımı devrim anlayışının merkezine oturtmuştur her zaman.

Değiştirme gücü olmayan biri genç olamaz

“Varolan” üzerinden düşünmez genç; “olması gereken”den yola çıkar. Bu nedenle Rosa Luxemburg’un, öldürülürken bile dalga geçtiği sistem (statüko) zaptiyelerine teslim olmaz. “Kumdan zaptiyeler” diye tarihsel anlamsızlıklarını vurur onların yüzlerine; ciddiye almaz tarih karşısında, dalga geçer onlarla ölüm anında bile, çocuksu bir coşkuyla koruduğu gelecek hayallerini taşıyarak. Yani İmralı’da Apo’dur genç, birkaç metre karelik bir hücrede kalabalık çocukluk hayalleriyle yalnızlığı parçalayan.

“Genç” sözcüğü; “değişmeyen tek şeyin, değişim yasası olduğunu” söyleyen diyalektik bir

“Politikada gerçekçilik” (politik realizm) genellikle “ütopyaların reddi” söz konusu olduğunda tartışma gündeminde yer alır. Sistem sınırlarının dışına çıkmaya niyetli olmayan düşünce akımlarının, özellikle güçlü kurulu sistemlere muhalif hareketler için kullandığı bir eleştiri türüdür, “gerçekçi değil” türünden eleştiriler. Üstelik kullanıldığında, çoğunlukla “mantiki” gerekçeleriyle donatılarak, “akla uygunluğu” tartışma götürmez bir saptama olarak sunulur bu:

Çok akıllıca gerekçelerle “ayakları yere basmayan düşüncelerin” ciddiye alınmaması, gerçekte ütopyalarımızın sistem sınırları içerisine kapatılması girişimidir. Bu tür bir eleştiri dili, özü itibarıyla “gençlik” kavramının da reddidir. “Hayallerimiz” reddedilmektedir bu eleştiriyle. Oysa gençlik, biraz da ayakları yere basmayan, yani bugünden bakanların “hayal” olarak tanımladığı “gelecek” düşüncelerinin üreticisi değil midir? Ve bundan dolayı değil midir, toplum

başka adıdır yani. Değiştirme gücünü kendinde bulamayan; sistem sınırlarına kadar daraltılmış bir özgürlük anlayışına sahip birisi, biyolojik yaş ne olursa olsun, asla sosyolojinin tanımladığı bir genç olamaz. O, olsa olsa politikanın ürettiği, kendi doğasına yabancılaşmış, sistemin politik laboratuvarlarının yaratığıdır. Böylesi bir gencin “en devrimcisinin” bile savunabileceği tek kuruluş teorisi, kurtarıcının eteğinin yalanmasıyla gerçekleştirilebilir olanıdır. Onlar, onur için de olsa, aç aslan gibi ölmeyi bilemezler; başkalarının zulüm sofralarının artığıyla yaşayarak tok çakal yaşamını tercih ederler. Ve politik yaşamda üstlenebilecekleri en üst kariyer, işbirlikçilikten daha yüksek onura sahip olamaz.

yaşamının gelişiminde dinamo rolünün gençliğin omuzlarında olması?

Politik eylem, elbette mevcut koşulları göz ardı etmeden kendini kurgulamak zorundadır. Ancak **“büyüklerimizin”** sözünü ettiği **“ayakları yere basmayan düşünce”** eleştirisi, her zaman reddedilmesi gereken düşünce anlamına gelemez. Genç, hayal gücü henüz daralmamış, hayali büyük olan yetişkin demektir. O, politik eylemini, **“uygulanabilir olan”** üzerinden hareket ederek değil; olağanüstü boyutta aktif olan yaratma gücüne güvenerek, **“uygulanması gereken”** üzerinden programlaştırır. Biraz delidir yani genç dediğin. Yaşama teslim olduğu ölçüde hayal gücünü de tüketmiş olan yetişkinin unutmaya çalıştığı **“değiştirme”** inancı, gencin yaşamını belirleyen biricik enerji kaynağıdır.

Genç, **“sürekli hareket”** sözcüğünün **“bilinçle biçimlenmiş”** anlamdaşdır. Birey olarak henüz gereksinimleri sosyal boyuta tırmanmamış olan çocuklar ve kalan ömürlerinin bir değişim **“macerasını”** sürdüremeyecek kadar kısa olduğuna inanan yetişkin kuşağın çoğunluğu, gelecek perspektifinden yoksun bir yaşama boyun eğerken; düne göre hazırlanmış olan günün koşullarının kendisine **“birey olarak kendini yeniden var etme”** olanaklarını sunmadığını düşünen her genç, gereksinimlerini bugünün kurgusu dışında, yarınlarda arar.

GENÇLİK VE DEPOLİTİZASYON

Türkiye Cumhuriyeti'nde, gençliğin depolitizasyonuna ilişkin politikaların resmi düzeylerde tartışmaya sokulması ise 1960'lardan itibaren başlamıştır diyebiliriz. Aslında cumhuriyetin kurucu kadroları da genç yaşlarda politik mücadeleye atılmış kişilerden oluşmaktaydı. Cumhuriyetin kuruluş yıllarında güçlü bir dinamizme sahip olması, bu özelliğiyle açıklanabilir.

Ne var ki genç, **“sistemin genci”** olmaktan çıkıp da **“kendisi için genç”** olmaya yönelince; yani toplumsal sorumluluklarının bilincini

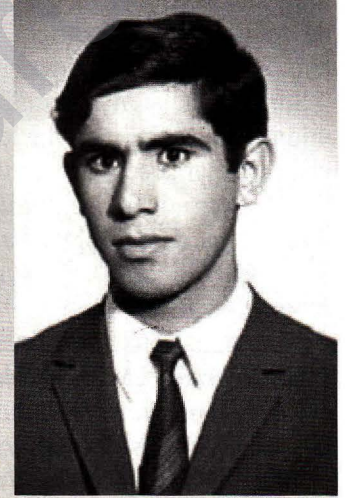
Demek ki gençlik, aynı zamanda **“genç olma bilincini”** gerektirir. Genç olma bilinci, geleceği kendisi için kurma bilincidir. Yani bugünü değiştirme; düne göre kurgulanmış bütün statükolara **“hayır”** deme iradesidir. Genç olma bilincinin gelecek kurgularında **“ölüm”** yoktur.

Hareket, değişiminin kaçınılmazlığının açıklamasıdır. Ve bunun bilincine ulaşmış olan genç ise toplumsal hareketin değişim öncüsü; bütün devrimci atılımların dinamosudur. Toplumlar tarihinde, bütün yeniliklerin öncülerinin, yani devrimci öncülerin gençlik içerisinde çıkması kesinlikle bir rastlantı değildir. 1818 doğumlu **Karl Marx**, Prusya'da meşruti monarşiye karşı mücadele sürdüren gazetesi **Rheinische Zeitung**'un (Köln) editörlüğünü üstlendiğinde 24 yaşında (1842); gazete yasaklandığında ise henüz sadece 25 yaşında idi. 1820 doğumlu **Engels**, 28 yaşındayken imzasını atmıştı Marks'la birlikte ortak yarattıkları **Komünist Manifesto**'ya. Henüz 25 yaşındayken Çar'a karşı mücadelesi nedeniyle almıştı 15 ay hapis ve 3 yıllık sürgün cezasını 1870 doğumlu **Lenin**. 26 Temmuz 1953'te, diktatör **Batista**'nın mahkemeleri önünde, **“tarih beni aklayacaktır!”** cümlesiyle biten ünlü savunmasını okuduğunda henüz 27 yaşındadır **Fidel Castro**. 1956'da, Küba devrimine katıldığında Arjantinli devrimci **Dr. Che Guevara**, 28 yaşının yaratıcı coşkusuyla yaşamaktadır.

Ve bizimkiler: 26 yaşında Kızıldereli'de **Mahir**'imi bıraktık, yaşıtı yoldaşları ile birlikte; bir yaş daha gençti idamında **Deniz**. Siz bu listeye katın **Kaypakaya**'yı da, **Erdal Eren**'i de, **Necdet Adalı**'yı da ve bildiğiniz diğer isimleri de.

Örneğin kaç yaşındaydı PKK'in kurucuları ilk adımı attıklarında Fis köyünde. **Apo** bile 27'sinin dellikliğini yaşamıyor muydu kanında? **Kemal Pir**, **Mazlum Doğan**, **Hayri**... Ve diğerleri. Sahi kaç yaşındaydı kavganın ateşi **Zilan**'ım? Kaç yaşındaydı kardeşliğin umudu **Sema**?

Beritaan, Beritaan diye devleşen harekette kaç yaşındaydı onurun adı **Beritan**?

Sınırsız yaratma gücüdür, bu sarsılmaz değişim arayışıdır bütün sistem egemenlerinin, egemenliklerini sürdürülebilmek için öncelikle gençliğe yönelmesinin; gençliği teslim almaya çalışmasının asli nedeni.

Politikayı “mümkün olanın sanatı” olarak tanımlayan Alman Birliği'nin kurucusu Şansölye Bismarck'ın bu sözünü “gerçekçi ol, imkansız iste”

sözyle değiştiren devrimci Che Guevara, Apo'nun “çocukluk hayallerinizi terk etmeyin” çağrısını kucaklıyordu adeta Sierra Maestra'da.

Batı politikalarının çoktandır resmi düzlemde uyguladığı gençliğin depolitizasyonu politikasının içeriği, gençliğin aktif politika dışında bırakılması; aktif politikadan gençliğin dışlanması olarak doldurulabilir.

üstlenerek kendi geleceğini yeniden yaratma eylemine kalkınca, devletin gençliğe yönelik politikaları da değişime uğradı. Sistemi zorlayan gençlik, sistem tarafından kuşatılmaya çalışıldı.

Sömürgeci kapitalist militarizmin (TC'nin) 80 yıldır sürdürdüğü ırkçı devlet politikalarının üreticisi esas olarak sermaye sınıflarıdır. Burada devletin karakteri içerisine “militarizm” sözcüğünün girmesi, bu devleti diğer kapitalist devlet sistemlerinden belli oranlarda ayırıştırır; demokrasiden bir hayli uzaklaştırır.

Militarizm, elbette sadece “askerlerin siyaset üzerindeki ağırlığı ya da doğrudan yönetimleri” olarak tanımlanamaz. Bu ancak tanımın bir boyutu olabilir. Esas olarak militarizm, bir yönetme biçimi olarak, “politik iç ve dış siyasi amaçların silahlı güç aracılığıyla gerçekleştirilmesi” biçiminde tanımlanabilir. Bir “askeri darbe” yönetiminin, açık

fiili zor biçiminden farklı olarak, diğer devlet biçimlerinde olduğu gibi militarizmde de, halkın bu yönetim sistemini onaylayacak bir düşünsel forma sokulması ve bu düşünce biçiminin toplumsal ilişkilerde ve kurumlaşmada kendisini ifade etmesi de gerekmektedir. Yani militarizmin fiziksel gücü üniformalılar olsa da, “bu siyasetin ideolojik olarak üretilmesi ve yürütülmesi” egemen sermayenin temsilcileri tarafından gerçekleştirilir.

Özellikle 1980 sonrasında diktatör Evren ile başlayıp Özal zamanında geliştirilerek sürdürülen resmi depolitizasyon programı, kendisinden beklenen sonuçları büyük oranda üretti diyebiliriz. Bir yandan devletin getirdiği yasaklarla, politik alanın dışında tutulmaya çalışılan gençlik, öte yandan dejenerere bir kültür içerisine itilerek büyük oranda kendine yabancılaştırıldı. Özellikle aydın gençliğin kendini ürettiği alan olan üniversitelerin kışla nizamı

Militarizmi egemen sınıfın bir baskı aracı olarak “devletin ortaya çıkışı ve varlığını sürdürüşünden bağımsız” ele alabilmenin olanaksızlığını biliyoruz. Sistemin koruyucusu konumundaki bu silahlı güç, sahip olduğu silahın gücünü, her devlet biçiminde, yönetim düzeyinde bir şekilde hissettirmiştir. Ama sermayenin devasa boyutlara ulaşarak toplumsal yaşamın bütününü sermayeye bağımlı kılarak denetimi altına alan Batı kapitalizminden biraz farklı olarak, Türkiye'de ortaya çıkan “çağdaş” militarizm, kendisini sömürgecilik devamı ve sınıf mücadelesine karşıtlık temelinde var etmiş ve sürdürmüştür. Kürdistan'ı sömürge

statüsünde tutmak ve gelişen işçi sınıfı hareketlerini boğmak...

Ama daha önemlisi, mutlak itaate dayanan militarist sistemlerin, özgürlükçü demokratik istemlerle başının her zaman dertte oluşudur.

Mahir Sayın'ın da belirttiği gibi: “12 Eylül öncesinde aslında düzeni değiştirebilecek bir gücün ortada olmamasına karşın egemen sınıfın tepkisinin şiddeti, bilinen boyun eğmiş insan tipinin yavaş yavaş değişmeye başlamış olduğunun fark edilmesinde yatar. 12 Eylül darbesi tüm Türkiye ve Kuzey Kürdistan insanını yeniden eski şekline kavuşturmak üzere yapıldı.”

Tarih, kesintisiz devam ediyor: Kürt Halk Önderliğinin ifadesiyle, kendi politik varlığını Türkiye sosyalist hareketinin mücadele tarihine bağlayan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi, devrimci misyonu devam ettirerek, bu kez kendisi Türkiye sosyalist hareketine yeni mücadele olanakları sunarak bu geleneği sürdürmektedir.

Böylece Kürt gençliği, ulusal özgürlük ve devrim mücadelesinin halkların etnik kökeniyle sınırlandırılmasının yanlışlığını; özellikle emperyalizmin küreselleşti-

rilmiş saldırılarının bölge halkları üzerinde ölüm rüzgarı gibi dolaştığı günümüz koşullarında, devrimci mücadelenin bölgesel ve küresel boyutlara taşınması zorunluluğunu bir kez daha göstermiştir.

Ne var ki, sistemin onlara yönelik saldırıları da, bu misyonun önemiyle doğru orantılı olarak kat be kat artmış, bu kez gençliğin bir ihanet çizgisinin yaratabileceği kafa karışıklığına teslim olması için sömürgeci militarizmin bütün olanakları seferber edilmiştir.

içerisine sokulması; YÖK gibi kurumlarla eğitimin resmi içerikli tek tipleştirilmesi; gençliğin kendini ifade edebildiği öğrenci dernekleri ve benzeri kuruluşların önce bütünüyle kaldırılarak, daha sonra ise doğrudan politikayla uğraşmaları yasaklanarak iradesiz bırakılması... Bütün bunların sonucu olarak, ülke gerçekliğinden kopuk, politikayı tamamen sistem egemenlerinin eline terk etmiş, toplumsal misyonunu yitirmiş bir apolitik gençlik yaratılmış oldu.

Bu, sadece gençliği özünden kurutmak anlamına değil, ama daha önemlisi, ülke gelişiminin en önemli damarlarını kesmek, gelişimin önünü tıkamak anlamına da gelmekteydi. Bugün, Anadolu-Mezopotamya topraklarında yeni'ye karşı eski'nin direnişinin bu kadar güçlü olmasının önemli bir nedeni olarak, yukarıda tanımladığım türden bir gençlikten yoksun oluşumuz gösterildiğinde, bu bir abartı sayılmamalıdır.

Depolitizasyonun başarılı olamadığı tek alan, **Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi**'nin etki alanı idi. Burada, kimliği bir bütün olarak yok edilmek istenen Kürt halkının gelecek kurgularından yoksun oluşunu kendi varlığı (geleceği) için yaşamsal bir tehlike olarak değerlendiren Kürt gençliği, kendi kaderini tayin için atıldı ortaya.

Yasak dinlemedi; yasakların hükmü sürdürdüğü zulüm alanlarında ise, özgürleşebilmek için özgür dağları seçti.

Kürt gençliğinin, sadece Kürt halkının değil, ama aynı zamanda bölge halklarının bütününe **"değişim"** umutlarını omuzlayarak üstlendiği bu tarihsel misyon, bugün Türkiye sosyalist hareketinin saflarındaki gençlik hareketlerinin yeniden varlık gösterebilmelerinin de bir nedeni olabildi. Önümüzde bölgesel düzeyde açılmış olan yeni mücadele olanakları, esas olarak bu gençliğin ürettiği bir kavganın eseri değil midir?

Özellikle 1980 sonrasında diktatör Evren ile başlayıp Özal zamanında geliştirilerek sürdürülen resmi depolitizasyon programı, kendisinden beklenen sonuçları büyük oranda üretti diyebiliriz. Bir yandan devletin getirdiği yasaklarla, politik alanın dışında tutulmaya çalışılan gençlik, öte yandan dejenere bir kültür içerisine itilerek büyük oranda kendine yabancılaştırıldı.

Sömürgeciliğin sosyalist hareket ve Kürt özgürlük hareketi gençliğinin kararlılığını kırmaya yönelik depolitizasyon girişiminin başarısızlığı, kendilerine yönelik aynı amaçlı saldırıların artık biteceği anlamına gelmemektedir. Militarist oligarşik diktatörlük, devletin bütün kurumlarını ve baskı olanaklarını kullanarak

bugün de sürdürmeye çalıştığı depolitizasyon uygulamasında Kürdistan'da başarılı olamadıysa da Batı'da (Türkiye'de) başarılı olduğu açıktır.

Ve bu kez Kürt gençliği üzerinde uygulanmak istenen politika, depolitizasyondan farklı olarak polarizasyondur. Yani işbirlikçilik sopası kullanılarak

bulandırılan suda yaratılabilecek birbirine karşıt kutuplara ayrıştırılmış gençliği, sömürgeci kapitalizmin ağıyla yakalamak! Hareketin son zamanlarda yaşadığı sıkıntılardan, böylesi bir yarar bekleyenlerin sayılarının hiç de az olmadığını söyleyebilmek için fazla akıllı olmaya gerek yoktur.

İHANET VE İHANET BİLİNCİ

İhanetin vurmaya düşündüğü asli hedeflerin başında da elbette Apocu gençlik yer almaktadır. Amacından ve anlamından saptırılmış olan **“sosyal yaşam projesi”** gibi elmaşekeri karakterli tuzaklar, Apocu gençliği içerden vurmaya amaçlayan Truva atlarından başka bir şey değildir.

“İhanet” kavramının tiksintiyle kullanıldığı günümüzde, belki de en önemli gereksinim, ihanet sözcüğünün duyguyla değil bilinçle tanımlanması zorunluluğudur. Oysa böylesi bir girişimin başarısı, sanıldığı kadar kolay değildir. Çünkü bütünüyle görece (izafi-relatif) bir kavramdan söz etmekteyiz.

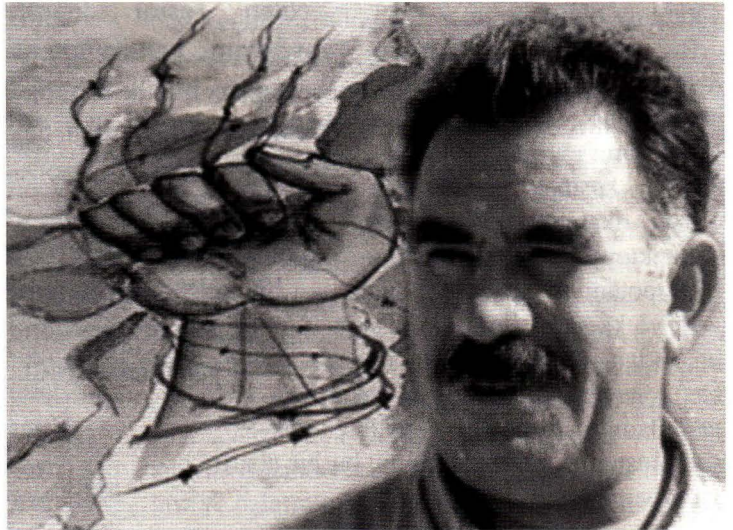
Çok açıktır ki, ihanet sözcüğünün tanımı, ihanet tartışmasına konu yapılan olayın neresinde durduğunuza bağlıdır. Farklılaşmayı, güncel yaşama ilişkin değişik tutum alışlarda değil, bu tutum alışlara kaynaklık eden politik perspektiflerde aramak gerekir. Bu durumda, geniş anlamda **“politik yöneliş”** kavramı, belirleyici olarak ortaya çıkmaktadır. Ama politik yönelişin getiri ve götürülerinin doğruya en yakın düzeyde saptanabilmesi için de güçlü bir bilinç gerekir. Elbette güçlü bir bilinçten söz edebilmek için böylesi bir bilinç temel teşkil edebilecek gelişkinlikte bilgi ve birikim gerekmektedir.

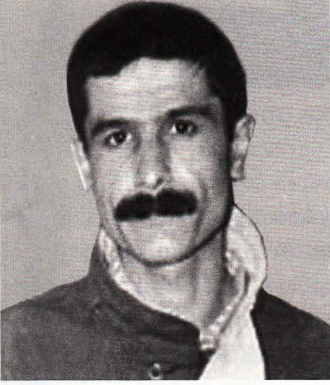
Bu bilgi ve birikim elde edilmesi, programlı, düzenli, disiplinli, örgütlü ideolojik eğitim çalışmalarıyla mümkündür. İster bireyin tekil çabası ile gerçekleştirilsin, isterse kurumlar tarafından düzen-

lensin, böylesi eğitim çalışmaları, sürecin önünü açabilecek; at izi ile it izinin ayrışmasına katkı olabilecek tek yol olacaktır.

İşbirlikçilik, gençlik içerisinde yaşam şartı olmayan belki de tek harekettir. Çünkü ulusal, cinsel ya da sınıfsal kimliklerden ayrı olarak, kendi bireysel kimlik bağımsızlığına da çok fazla önem veren bir toplumsal kesim olarak gençlik, kurtarıcılara bağlanmış, öz güvenden yoksun bir kurtulma hareketini her zaman reddedecektir. Çünkü gençlik, hayalleri uğruna ölecek kadar delidir.

Ve Kürt gençliği, dünya gençliğinin değişik müfrezelerine kıyasla hayallerini gerçekleştirme şansı en yüksek olan gençliktir. Çünkü her gencin kanında **Zilan**'ın ateşi yanar, Sema'yla sarmaş dolaş bir muhabbet içinde. Çünkü her genç, biraz **Beritaan** inatlıdır. Yani biraz **Apo** dolaşır damarlarında, çocukluk hayalleriyle birlikte.

Sessiz Kalmak İhanettir

M.Halit ORAL, 9 Ekim 1998 komplosunu daha ilk günde farkedip hemen tavrını koydu ve 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarıyla bedenini ilk ateşe vererek ölümsüzleşen kervanına katıldı. Şahadetinin 6. yılında M.Halit Oral'ı saygıyla anarken, kendisinin ardında bıraktığı mektubu yayınlıyoruz.

Değerli Başkanım!

'Keşke canımızdan başka verecek bir şeylerimiz olsaydı!' (Zilan). Son dönemlerde size yapılan saldırıları bir türlü hazmedemiyorum. Hazmetmekten ziyade, sessiz kalmayı ihanet olarak görüyorum. Özellikle de büyük komutan ve tanrıçamız Zilan yoldaşa ve diğer tüm şehitlerimize ihanettir sessiz kalmak.

Size ve halkımıza yapılan saldırılar, insanlığa yapılan saldırılardır. Kendi cephemden bu saldırılara bir cevap olmak, şehitlerimize ve size ihanet etmemek, görevimizi yerine getirmek, büyük bir onur verecektir bana. Şimdiye kadar çağrılarınıza cevap olamadım. Bu eylemimle çağrınıza cevap oluyorsam ne mutlu bana.

Öfkem, kinim ve intikamım büyüktür. Ancak bunu zindanda düşmana karşı kusamıyorum. Bu eylemimle, size olan bağlılığımı bir kez daha göstermek istiyorum. Ve bu eylemimle düşmana olan kinimi, öfkemi ve nefretimi kusmak istiyorum. Ve yine ondan intikamımı almak istiyorum.

Sizi görme şerefine erişemedim. Ama her zaman kalbimde, yüreğimde hissediyordum sizi. Benim için çözümlenemeyen esastı. Aslında sizi gören ve kutsal eğitiminizi alan arkadaşları bir yandan kıskanıyorum ve bir yandan da onlara kıızıyorum. Çünkü bir defa sizi görmek, bir defa kutsal eğitiminizi dinlemek demek, dünyayı fethetmek demektir. Ama bugüne kadar yanınızdan gelen arkadaşlara baktığımda, ne size ve ne de o kutsal eğitiminize layık tam bir pratik sergilediklerine çok az tanık oldum. Bunun da ne kadar kahredici bir durum olduğu ortadadır.

Kuşkusuz eylemim TC'ye geri adım attırmayacaktır. Ama şunu çok iyi görecekler ki, size gelecek

en ufak bir zararda, tüm halkımız dünyayı başlarına zindan edecektir. Çünkü, eğer bugün bu dünyada bizden bahsediliyorsa ve bizleri bir şey sayıyorlarsa, tamamıyla sizin büyük emek ve çabalarınızın sonucudur. Yani sizin için ne yaparsak yapalım, kutsal emeğinizin ve çabalarınızın hakkını ödeyemeyiz.

Değerli Başkanım!

Ben partiye, Başkan APO'ya, şehitlere ve halkıma ölümüne bağlıyım. Partiden, yoldaşlarımdan ve halkımdan bir isteğim var; Başkanımızın güvenliğidir. Çünkü siz varoldukça Kürdistan halkı zaferi yakalayacaktır.

Başkanım!

Benim kişilik zaafımlarım ve yetmezliklerim çoktur. Bunları aşma yönünde çabalarım olduysa da yeterli değildi. Bedenimi bu kutsal ateşle temizlemek, bana büyük bir şeref verecektir. Bu ateş ki, Mazlumların üç kibrit çöpüyle başlayıp, Dörtler'in tineriyle, Zilan'ların bombalarıyla ve Sema ve Fikri'lerle kutsanmış bir ateştir. Bu ateş en pis bedeni bile temizler ve kutsar. Ve benim bedenimi de temizleyeceği inancındayım.

Bütün samimiyetimle ve içtenliğimle siz Başkanımızı selamlıyor, size bağlılığımı ifade etmek istiyorum.

Yaşamın Başkan APO!
Yaşamın DKK-ERNK-ARCK!
Kahr olsun barbar ve faşist TC!

Halit ORAL

Kamuoyuna ve Yurtsever Kürdistan Halkına

Ortadoğu'ya müdahalenin başlangıcını ifade eden 9 Ekim uluslararası kompusunun 6. yılını geride bırakırken 7. yılda kapsamlı saldırılarla karşı karşıya bulunmaktayız.

Bölgeye müdahale demokratik halk önderliği ve halkların özgürlük alternatifini geliştiren Başkan APO şahsında Kürt Özgürlük Mücadelesi ile başlatılmıştır. Uluslararası sermaye ve gerici güçler çıkarları önünde engel olarak gördükleri mücadelemizi tasfiye etmek için 6 yıldır bu komployu ısrarla dayatmışlardır. Bunun karşısında Önderliğin olağanüstü çabaları, kendini cayır cayır yakmaya kadar ulaşan onlarca yüce kahramanlıklar, özgürlük mücadelesinin direnişi, halkın sınırsız fedakarlığı ve eylemselliği, şimdiye kadarki tüm saldırıları boşa çıkarmış ve komplocuların heveslerini kursağında bırakmıştır. Fakat kompunun 7. yılında egemen güçler emellerinden vazgeçmemiş ve şimdiye kadarki saldırıların en kapsamlısı olan bir konsept ile Özgürlük Hareketine karşı saldırıya geçmişlerdir. Şimdiye kadarki en geniş uluslararası ittifak yaratılmakla kalmamış, bölgenin tüm gerici güçleri ve iç ihanetle el ele verip harekete geçmişlerdir. Bu halkların özgürlük iradesine yapılan en kapsamlı müdahaledir. Nasıl ki 17 Eylül 1998 Washington Antlaşması işbirlikçilerle başlatıldıysa, son hamlesini de işbirlikçi iç ihanetle geliştirip sonuç almak istemektedirler.

Bütün bu gelişmeler bizlere daha büyük görev ve sorumluluklar dayatmaktadır. 30 yıllık mücadelenin yarattığı kazanımları korumak ve Önderliği sahiplenmek her zamankinden daha büyük emek, çaba ve fedakarlık gerektirir. Önderliğimize yönelik tecrit gittikçe ağırlaştırılırken, halkımıza imha inkar, kan ve gözyaşı dayatılırken; ihanetçilik bize onursuzluğu, kendine inkarı ve düşkünlüğü dayatırken, biz gençliğin yeri ancak ve ancak mücadele alanları olmalıdır diyoruz. Gençlik olarak tüm komploculara ve ihanetçilere karşı Apocu direniş ruhuyla onların bize dayattığı kan, gözyaşı, teslimiyet, kölelik ve onursuzluğa karşı insanca onurlu ve özgür bir yaşam için direnişi yükseltmenin zamanıdır. Şehirleri, dağları ve ovaları gençlik coşkusuyla şenlendirmenin; karanlıkları gençlik umutlarıyla aydınlatmanın zamanıdır diyoruz. Tüm gençliği, mücadeleyi, direnişi yükseltmeye ve Başkan APO'yla özgürlüğe yürümeye çağırıyoruz .

Kahrolsun Her Türlü Komploculuk, İşbirlikçilik ve İhanet !
Komplocular Kaybedecek, Özgürlük ve Adalet Kazanacaktır !
Yaşasın TECAK !
Biji ŞEROK APO !

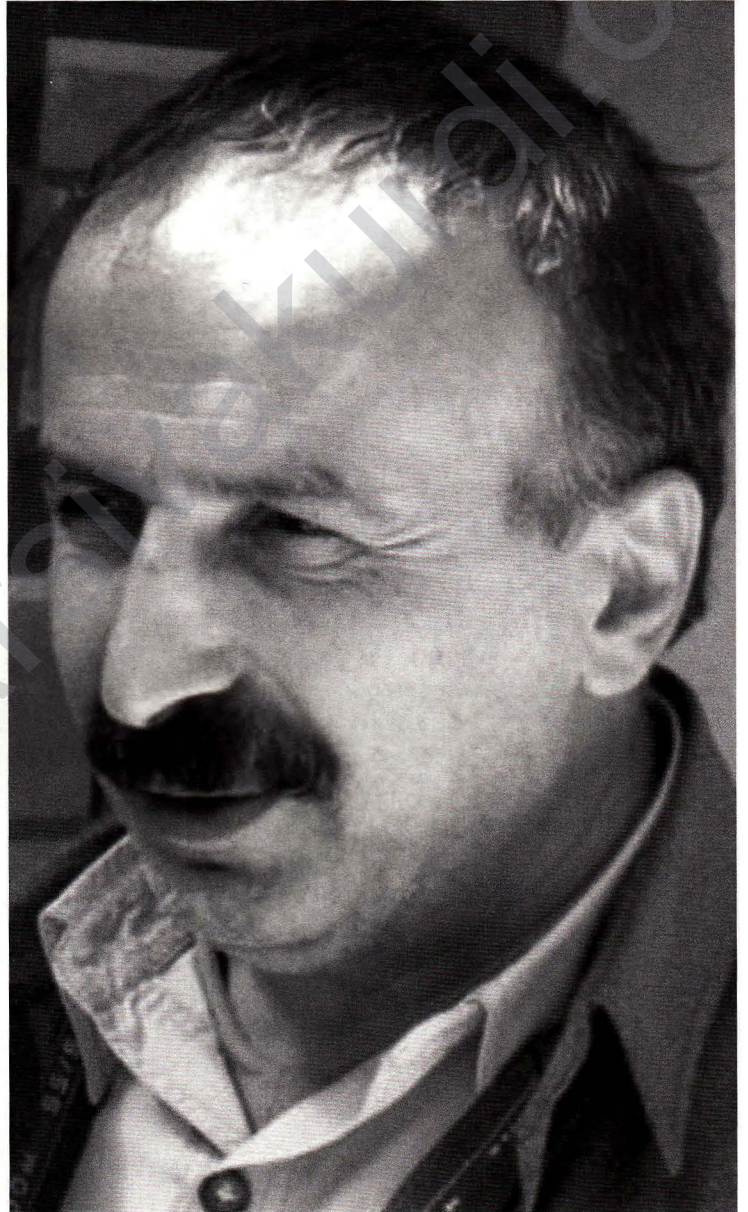
TECAK Avrupa Örgütü
9 Ekim 2004

Komployu Boşa Çıkarmanın Esası Demokrasi Mücadelesi Vermektir

Mustafa KARASU

“Komployu boşa çıkarmanın esası demokrasi mücadelesi vermektir. Bütün ülkelerde demokratik toplumu yaratma mücadelesinde etkin olmaktır. Ancak o zaman uluslararası komploya karşı en doğru cevabı vermiş, Kürt halkının özgürlüklerini gerçek anlamda güvenceye kavuşturmuş oluruz.”

Bu konponun gerçekleştirilmesinin esas etkenleri, Apocu hareketin Ortadoğu’da oynadığı rol ve Türkiye üzerinde yarattığı etki ile bağlantılıdır. Ortadoğu ve Türkiye ilişkileri kopmaz biçimde birbirini etkileyen özelliklere sahiptir. Ortadoğu dünya dengelerinin kurulduğu bir yerdir. Bu jeopolitik konumu ve stratejik değeri değişmemiştir. Dolayısıyla uluslararası büyük güçlerin yakından ilgilendiği bir alandır. Bu coğrafya her zaman önemlidir ama dünya genelinde eski statükonun yıkıldığı, dağılmaya uğradığı yenisinin kurulma aşamasındaki geçiş süreçlerinde daha da önemli hale gelmektedir. 1990’lardan bu yana devam eden süreç dünya dengelerinin yeniden kurulma mücadelesinin verildiği bir süreçtir. Bölgenin ekonomik, siyasi ve sosyal sorunlarının çok

karmaşık hale gelmesi, küresel kapitalizm açısından Ortadoğu üzerindeki egemenliğin bir an önce gerçekleştirilmesinin ihtiyacı ve burada sistemi zorlayan etkenlerin ortadan kaldırılmasının kendisini dayatması, sistemin büyük güçlerinin bu alan için bir plan yapması ve bu planı peyderpey hayata geçirmesi söz konusudur.

Küresel kapitalizmin en büyük gücü ABD, dünya dengelerini kendi çıkarları temelinde kurma ve buna öncülük etme iddiasındadır. Bu açıdan kendi sistemini kurmaya yönelirken, buna sorun çıkarabilecek güçleri etkisizleştirme politikasını doğal olarak izleyecektir. ABD'nin bu komplo içinde etkin yer almasının nedenlerinden birisi budur.

ABD Türkiye'yi kendine bağlamak istedi

Türkiye, ABD'ye hareketimizle baş edecek durumda olmadığını, giderek durumun kötüye gittiğinin sinyalini çeşitli biçimlerde vermiştir. Stratejik bir ilişkide olduğu ABD'ye *'ben çökmek üzereyim, enkaz haline gelmekteyim, eğer bana bu konuda yardımcı olmazsan en iyi müttefikin çok kötü duruma düşer, bundan da en fazla sen zarar*

görürsün' mesajını vermiştir. *'Artık ben yapamıyorum'* demiştir.

ABD her türlü ekonomik, askeri desteği vermesine rağmen Türkiye'nin bu işi kendi başına yapmayacağını görmüştür. ABD, bu durum karşısında hem Türkiye'yi kendine daha fazla bağlamak hem de en fazla kullandığı ülkenin çöküşünü engellemek için böyle bir komploya hazırlık yapmıştır.

İsrail de Filistin direnişi ve Arap ülkelerinin katı politikaları karşısında zorlanmaktadır. Yine İran-Suriye ilişkisi ve bunun Filistin hareketine olumlu etkisi, moral teşviki İsrail'i zorlamaktadır. İsrail bu ortamda Türkiye'yi kendisine daha fazla bağlamak, İran-Suriye ittifakını Türkiye ile ilişkisini güçlendirip etkisizleştirmek için PKK'nin zayıflatılması, Önderliğin yakalatılması konusunda Türkiye'ye destek vererek, daha fazla kendine bağlamak, öte yandan Kürt özgürlük hareketinin Türkiye'ye karşı yürüttüğü mücadeleden objektif olarak güç alan Suriye ve İran'ı zayıf konuma düşürmek için böyle bir komploda etkin yer almıştır. Türkiye, İsrail üzeri ABD desteğini sağlamak için İsrail'e her türlü tavizi vermiştir. İsrail-Filistin savaşında Araplardan çok İsraillilerden yana tavrını koymuştur. Ancak İsrail

ABD, Ortadoğu'da yeni bir planlamaya giderken, karışık ve belirsiz durumu kendi lehine çevirip etkinliğini daha fazla arttırmayı hedefledi. Buna zemin olacak ülkelerin de hazırlanması gerekiyordu. Bu durumda ister istemez Türkiye önemli bir konumdadır. ABD'nin kendi ekonomik, siyasal politikalarını uygulamada on yıllardır hazırladığı ülke Türkiye'dir. Türkiye dışında da siyasal ilişkileri olan ülkeler vardır. Ancak ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel hatta askeri alanda ilişkilerinin Türkiye kadar derinleştiği başka bir ülke yoktur. Bu açıdan Türkiye'yi kontrol etme, elinde tutma ABD'nin politikaları açısından vazgeçilmezdir.

ABD, **'Türkiye'yi daha fazla nasıl kendime bağlarım, politikalarım nasıl koştururum'** anlayışını her zaman gözetmiştir. Bugün de doğal olarak Türkiye üzerinde bu politikasını uygularken ilk akl gelen Türkiye'nin Kürt sorunundaki hassasiyeti ve bu konuda mücadelemiz karşısındaki zorlanması olmuştur. Türkiye, Kürt özgürlük hareketinin etki-

sizleştirilmesi, özellikle de onun Önderliğinin yakalanmasında yardımcı olunursa, kendini tümünden ABD'nin kollarına atmaya hazırı. Türkiye'nin Kürt özgürlük hareketini sınırlamak; çeşitli ülkelerle ilişki kurmasını, barınmasını engellemek için ekonomik, siyasi, diplomatik her türlü tavizi verdiğini, PKK kozunu kullanan bütün ülkelere Türkiye'yi pazarladığını, sattığını en iyi ABD bilmektedir. Bu açıdan Türkiye'nin bu sıkıntısına yardımcı olma mesajını vermiştir.

Türkiye de ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında çok zorlanmaktadır. Bütün ekonomik, siyasi, askeri imkanlarını seferber etmesine rağmen mücadelemizin sürmesini durduramamaktadır. Belki özgürlük mücadelemiz çok büyük ilerlemeler kaydetmemektedir, ama ekonomik, siyasi çöküntüye neden olmaktadır. Eğer önü alınmazsa Türkiye tam bir ekonomik ve siyasi enkaz haline gelecek, ulusal özgürlük hareketimiz karşısında yenilgiye uğrayacaktır.

Dublin, Washington ve Ankara'da komplo görüşmesi

Türkiye Kürt sorununu demokratik, özgür birlik içinde çözme stratejisi olmadığı için, tamamen kendini hareketimizi ve Önderliğimizi tasfiye etmeye kilitlediği için bu komplo içinde diğer ülkelerin stratejilerini ve amaçlarını dikkate almadan kendisini bu güçlerin kucağına atmaya hazır haldedir. Türkiye tamamen tepkileriyle, duygularıyla, Kürt inkarcılığının getirdiği refleksiyle hareket etmektedir. Türkiye'nin

de Türkiye'nin artık destekle bu işi götüremediğini görünce bizzat devreye girip hem en önemli müttefiki Türkiye'yi sıkıntıdan kurtarmak, kendisine daha fazla bağlamak, hem de mücadelemizin ortaya çıkardığı objektif ortamdan kendi karşıtlarının faydalanmasını engellemek için hareketimize yönelik komplo içinde yer almıştır.

Komplo devam ediyor

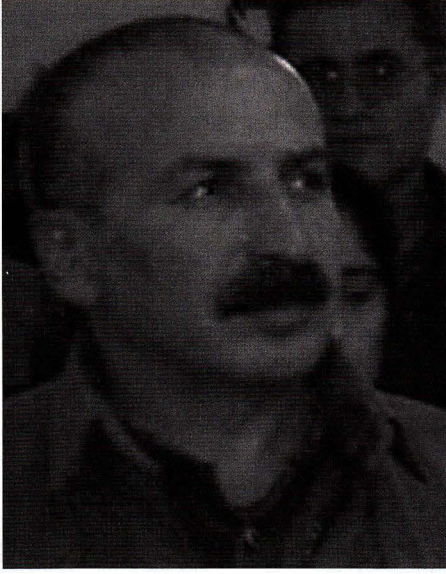
Komplo tabii ki devam ediyor. Komplo esas olarak önderliği esaret altına alma ve örgütü tamamen dağıtma amacındaydı. Örgütü içten ele geçirmeyi başaramayınca bu kez tümünden dağıtmayı önlerine hedef olarak koymuş bulunuyorlar. Burada belirtilmesi gereken bir husus var ki; biz Avrupa ile ABD ile ilişki kurulmasına karşı değiliz. Kürt sorununun çözümünde geliştirici bir rol oynayacaklarsa kim olursa olsun onunla ilişki kurulmasını doğru bulur ve kurarız da. Bölgede çıkarı olan büyük güçler kendi Türkiye politikalarına, kendi İran politikalarına,

bu kadar istekli olmasıyla diğer güçlerin belirtilen çıkarları örtüşünce uluslararası komplonun en önemli ayakları ortaya çıkmıştır.

İlkel milliyetçi hakim sınıf temsilcileri olan KDP ve YNK de hareketimizin yalnız Türkiye'de değil, Irak, İran, Suriye'de derinleştiğini, etkisini arttırdığını görmekte-dirler. Hareketimiz bu alan üzerinde yalnız siyasi değil, sosyal ve kültürel düzeyde de etkiye bulunduğunu ve kendilerini zorladıklarını görmekte-dirler. Giderek siyasi olarak temellerinin zayıfladığını, özgürlük hareketinin alternatif hale gelmesinin geniş toplumsal kesimlerde yankı bulduğunu görerek, Başkan Apo ve PKK karşıtı bütün güçlerle ilişkiye geçme konumundadırlar. Zaten uzun yıllardır Türkiye ile birlikte Kürt özgürlük hareketini ezme konusunda tam bir ittifak içine girmişlerdir. Sık sık da ortak askeri hareketlerle tasfiye etme saldırılarında bulunmuşlardır. Ne var ki bu askeri operasyonlar istedikleri sonucu alamamaktadır. Aslında Dublin, Washington ve Ankara görüşmeleriyle birlikte uluslararası alanda Kürt işbirlikçilerinin de içinde olduğu bir komplo hareketi başlatmıştı. Uluslararası komplonun siyasi zemini önceden oluşturulmuştur.

kendi Ortadoğu politikalarına uygun Kürt yaratmak istiyorlar. Ve özgür iradeli Kürt duruşunu, hareketimizi ve Başkan APO'yu engel görüyorlar. Saldırının amacı budur. Kaçanları himayesine alan, geçmişte İranlı Kürt örgütlerini İran'a karşı pazarlıkta kullanan YNK bütün parçalardaki Kürtleri düşünmüyor. Onlar sadece Irak'ta kendi konumlarını kurtarmayı düşünüyorlar. Bunun için bütün parçaları satmaya, bütün Kürtleri satmaya hazırdırlar. Geçmiş pratikleri bunu ortaya koymaktadır.

Geçmişte hareketimiz, egemen sınıf çizgisine, işbirlikçiliğe karşı eleştirel tutum takınırken, mücadelemiz karşısında bu güçleri savunanlar fazla çıkmıyordu. Şimdi ABD'nin müdahalesiyle Güney'deki güçler kimi imkanlara kavuşunca, bunlara sığınan kaçkınlar bu güçlerin sözcüsü olarak Önderliğe ve hareketimize saldırıyor. Halkçı çizgi karşısında egemen sınıf çizgisi geçmisse göre pozisyonunu güçlendirmiş bulunuyor. Uluslararası komployu tamamlamak için hareketimize karşı saldırı yürütüyor. Güney'deki güçlere dayanan

Bir daha vurgulayalım ki, Önderliğine ve hareketine sahip çıkmayan, kendi özgürlüğüne de sahip çıkamaz. Çünkü özgürlük önderlikle ve örgütle yürür. Özgürlük ancak geçmiş değerlerine bağlı bir halkla olur. İlkesiz olan, ölçüsüz olan, geçmiş değerler karşısında duyarsız olan bir halk özgürlük mücadelesi verebilir mi, büyük değerler için duyarlı olabilir mi? Olamaz! Halkımız bu zihniyeti ve dayatılan bu konsepti bilerek Önderliğine, hareketine sahip çıkmalı, bugün görüldüğü gibi dışarıdan ve iradesiz Kürt'ten gelen saldırılara karşı tutumunu ortaya koyarak komployu boşa çıkarmalıdır.

Öte yandan halkımız şunu bilmelidir, Kürt egemen sınıflarının aristokrat çevrelerinin, kimi aşiret liderlerinin ya da bu temele dayanan politikacıların kişiliklerin, örgütlerin yarın ne yapacakları belli olmaz. Bir aşiret reisi satın alınabilir, bir tarikat lideri satın alınabilir. Ama bir halk satın alınmaz.

marjinal Kürt grupçukları ve kişilikler bizim yarattığımız büyük halk gerçeğini ve ortaya çıkan kazanımları görmezden gelmektedirler. Böylelikle uluslar arası komplo Kürdü kendisine muhtaç ettirerek istediği gibi kullanacak, geçmiş yüzyılda olduğu gibi bu sefer inkarcılık farklı biçimde Kürtler üzerinde kurulacaktır.

Komplo kadını yine köleliğe itmek istiyor

Komplo, Kürt hareketini işbirlikçi, tarikatçı çevrelerin egemenliğine teslim etmek, işbirlikçi teslimiyetçi iradesi kırılmış bir hareket yaratmak istediği gibi aynı zamanda ayağa kalkan, erkek egemenlikli zihniyetten kopan, Kürt kadınının yeniden erkek egemenlikli zihniyetin kölesi yapan bir duruma düşürecektir. Komplonun en temel amaçlarından bir tanesi buydu. Eğer bu komplo örgütü tasfiye eder, örgütü ele geçirirse kadın hareketinin de sonu getirilmiş olacaktır. Bu başarırsa, özgür kadın devriminin feodal çitleri dağıtması, feodal değer yargılarını kırması durdurulacağı gibi belli düzeyde irade ve güç kazanma dönemine giren kadın da burjuva zihniyete, erkek egemenlikli zihniyete teslim edilecektir. Bu açıdan Kürt halkı uluslar arası komploya karşı durmalı, özellikle Kürt kadını uluslar arası komploya karşı mücadelede öncülüğü yapmalıdır.

Kürt genci tarihte ilk defa Kürt halkının irade kazandığını göyerek, kendisini de bu iradenin en dinamik gücü olduğunu bilerek, komploya karşı çok kararlı bir tutum içine girmelidir. Bunun için de Kürt halkının örgütlülük temelinde eylemliliklerini geliştirmek önemlidir. Bugün Ortadoğu'da herkes politika yaparken, mücadele ederek, kendini örgütleyerek kendini etkin kılmaya çalışırken, Kürt halkı esas olarak da kendi gücüne güvenerek örgütlülüğünü geliştirmeli, serhildanın her alanda geliştirerek, Türkiye'nin, İran'ın, Irak'ın, Suriye'nin demokratikleşmesinde etkin rol alarak komplonun amaçlarını boşa çıkarmalıdır.

Komployu boşa çıkarmanın esası, demokrasi mücadelesi vermektir

Komployu boşa çıkarmanın esası, demokrasi mücadelesi vermektir. Bütün ülkelerde demokratik toplumu yaratma mücadelesinde etkin olmaktır. Çünkü Kürt halkının esas güvencesi ne dış güçlerdir, ne dış destektir ne de para gücüdür, ne de sürekli silahlı yöntemle mücadele yürütmektir. Tabii ki meşru savunmasını silahlı, silahsız biçimde yapacaktır. Bu kendini korumak için gereklidir. Ne zaman demokrasi mücadelesini yükseltirsek o zaman uluslar arası komploya karşı en doğru cevabı vermiş oluruz.

Ne zaman Kürt halkının beraber yaşadığı ülkeleri demokratikleştirirsek o zaman Kürt halkının özgürlüklerini gerçek anlamda güvenceye kavuşturmuş oluruz.

Gençler HPG'ye!

Her yerde demokratik örgütlenmeleri geliştirmek, bu temelde demokratik serhildanları yükseltmek önemli olduğu gibi, meşru savunma güçlerini büyütüp güçlendirerek varlığına yönelmek isteyenlere karşı da kendisini savunmak da çok önemlidir. Dolayısıyla gençler, HPG güçlerine katılarak meşru savunma gücünü güçlendirip bütün tasfiyeci, inkarcı güçlere karşı özgürlük mücadelesinin kendini savunacak durumda olduğunu göstermelidir. Eğer Kürtler hala politikada belirli bir etkinlik sağlıyorsa yalnız Ku-

zey'de, Güney ve Doğu'da değil bütün dünyada politik gündemde yerleri varsa bunun nedeni Kürtlerin kendini savunacak meşru savunma güçleri olmasıdır. Her şeyden önce de HPG'nin geçmişte kendisini her türlü zor koşullarda savunmasını ispatlamış olmasıdır. Bugün de yine Türkiye'nin geliştirdiği operasyonlara ve saldırılara karşı kendisini koruma, irade ve kararlılığını göstermiş olmasıdır.

Bu açıdan özgürlük ve demokrasi mücadelesinin güvencesi, özgürlüğün güvencesi olarak meşru savunmayı güçlendirmeleri bugün de önemini korumaktadır.

Meşru savunmanın önemli olduğu görülerek katılım sağlanmalı, desteklenmelidir. Bu mücadele maddi ve manevi olarak desteklenip güçlendirilmelidir. Bunun önemli bir yurtseverlik görevi olduğu bilinerek gerekleri yerine getirilmelidir.

Böyle bir halk ve örgüt mücadelesini her koşulda sürdürür

Başkan APO'nun ortaya çıkardığı Kürt özgürlük hareketi halka dayanan bir harekettir. Herhangi bir feodal yapıya ve aşirete, herhangi bir aristokrat ve tarikat çevresine ya da elinde para gücünü bulunduran bir çevreye bağlı değildir. Bu açıdan böyle bir demokratik halk devrimi yapmış halkın hareketi satın alınamaz. Böyle bir halk ve örgüt mücadelesini her koşulda sürdürür. O halde elinden alınmak istenen bu siyasi gücün, iradenin kendi çıkarlarını savunan bağımsız iradenin kırılmasını, yok edilmesini kabul etmemelidir.

Dolayısıyla gençler, HPG güçlerine katılarak meşru savunma gücünü güçlendirip bütün tasfiyeci, inkarcı güçlere karşı özgürlük mücadelesinin kendini savunacak durumda olduğunu göstermelidir. Eğer Kürtler hala politikada belirli bir etkinlik sağlıyorsa yalnız Kuzey'de, Güney ve Doğu'da değil bütün dünyada politik gündemde yerleri varsa bunun nedeni Kürtlerin kendini savunacak meşru savunma güçleri olmasıdır.

Özgür Gençlik Manifestosu

X. BÖLÜM: Gençliğin Uluslararası ve Bölgesel Birliği Üzerine

“Toplumsal eşitsizliği gidermenin koşulları, maddi zemini bilim teknikle olunlaşmıştır. Gençlik, toplumsal özgürlüğü ve eşitliği bu objektif zemin üzerinden yaratmanın mücadelesini vermelidir. Çağın gereklerine uygun teknik ve bilimsel donanımına sahip bir toplum ve birey gerçekliği, eşitsizliği, baskıyı ve sömürüyü kaldıran temel güç olacaktır.”

Siyasal ahlakın bozulması, gençlikte klasik siyaset anlayışının ve siyasetçinin çözümlerine karşı güvensizlik doğurmaktadır. Yine geliştirilen bireycilik batağı ile gençlik, sosyal yaşamdan ve kendi kuşağından koparılarak yalnızlaştırılmakta, bireysel yaratıcılığı önlenmektedir.

Gençlik

adaletli bir toplumsal düzen arayışındadır

Gençlik, alternatif siyaset tarzını geliştirebilecek güvenilir bir dinamik olarak önem kazanmaktadır. Bununla birlikte mevcut sosyal yapı içinde gençlik; hayallerini, arayışlarını, özlem ve coşkularını hayata geçirebileceği adaletli bir toplumsal düzen arayışındadır.

Küreselleşmenin yarattığı yeni durumu halkların lehine değerlendirmeliyiz

Doğasına uygun, adaletin, paylaşımın ve aydınlanmanın hakim olduğu demokratik ve özgür bir toplumsal yaşam özlemi, gençliği her zamankinden daha dinamik ve güçlü olarak toplumsal kuruluşun öncüsü olmaya zorlamaktadır.

Yapılması gereken, içinde bulunduğumuz ça-

ÖZGÜR GENÇLİK MANİFESTOSU

Özgür Gençlik Yayınları

Gençlik ruhu ve sanal yanılsama

Yüzyılımızda, egemenlerin tekniği salt çıkarları için tek yönlü kullanmaları, toplum ve birey üzerinde derin tahribatlara neden olmuştur. Bilim tekniğinin bireyi sanal dünyaya hapseden, gerçeklerden koparan, sosyal yaşamdan düşüren, giderek insanı robotlaştıran, duygudan yoksun ve mekanikleştiren bir biçimde kullanılması, çarpık bir birey durumunu ortaya çıkarmıştır.

Kapitalizmin tekniği böyle olumsuz kullanması karşısında gençlik; hep hareketli, canlı yapısıyla teknikleşen, hissizleşen bireye karşı en büyük devrimci ruhu temsil etmektedir.

Kapitalizmin asıl hedefi, gençliğin bu direngen ve isyankar ruhudur. Gençlik ruhu, sanal yanılsama karşısında doğal insanı temsil etmektedir ki, kapitalizmin yoğun baskı ve saldırılarına uğramaktadır. İnsanın kaybolan doğasına, bozulan kişilik ve psikolojik yapısına karşı en büyük tepki, gençlik ruhu ve dinamizmidir. Yüzyılımızın direngen ruhu gençlikte temsilini bulmaktadır.

ğın tüm yönleriyle doğru tahlil etmek ve çağın özelliğine, sosyal yapının durumuna göre siyasal strateji ve taktikler geliştirerek, küreselleşmenin yarattığı yeni durumu halkların lehine değerlendirecek örgütlülüğü geliştirmektir.

Toplumsal eşitsizliği gidermenin koşulları, maddi zemini bilim teknikle olgunlaşmıştır. Gençlik, toplumsal özgürlüğü ve eşitliği bu objektif zemin üzerinden yaratmanın mücadelesini vermelidir. Çağın gereklerine uygun teknik ve bilimsel donanıma sahip bir toplum ve birey gerçekliği, eşitsizliği, baskıyı ve sömürüyü kaldıran temel güç olacaktır.

Enternasyonal örgütler oluşturmanın koşulları, iletişim teknolojisi ile olanak dahiline girmiştir

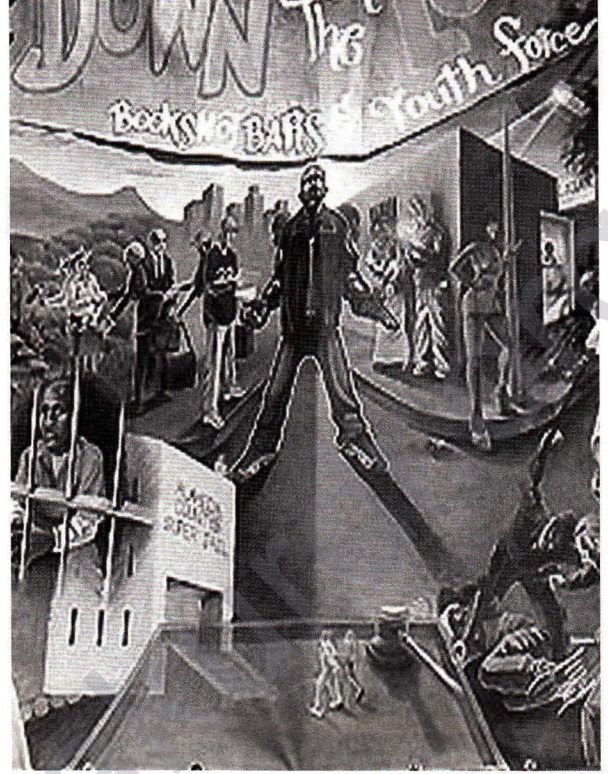
Bilimin aydınlatıcı kılavuz olarak rol oynadığı, inkar edilemez bir olgudur. Ayrıca küresel gelişme küresel mücadeleyi de zorunlu kılmakta, enternasyonal örgütler oluşturmanın koşulları, iletişim teknolojisi ile olanak dahiline girmiş bulunmaktadır.

Bir toplumsal devrim gücü olarak gençlik, kendi toplumsal mücadele modelini yaratma ve bunu tüm topluma yayma görevi ile karşı karşıyadır. Gençlik, bilimsel teknik gelişmeler temelinde oluşan küreselleşme olgusunu kendi dar sınıf çıkarlarını derinleştirmek için kullanan egemen güçlere karşı, kendi küresel alternatifini yaratmak zorundadır. Küreselleşmenin sağladığı imkan ve koşullardan yararlanarak, enternasyonal bir mücadele ve örgütlenme çizgisi yaratmak hayati bir önem taşımaktadır.

Uluslararası ya da bölgesel birlikler, gençliğin de birliği anlamına gelmektedir

Bilimsel teknik devrim temelinde sermayenin uluslararası düzeyde merkezileşmesinin yanı sıra her türlü bölgesel ve uluslararası birlik gelişme zeminine kavuşmuştur. Geniş kesimlerin uluslararası birliği ya da bölgesel birlikler, gençliğin de birliği anlamına gelmektedir.

Ortadoğu'nun anti tez olmasını sağlayacak kesimleri bilimsel teknik gelişmeler yaratmak-

Lümpenizm

Günümüzde yaşanan yoğun işsizlik, eğitim olanaklarından yoksun bulunan geniş bir gençlik kesiminin lümpenleşmesine yol açmakta, böylelikle toplumsal yaşamla olan bağları koparılmaktadır. Kaynağını büyük ölçüde toplumsal üretimin dışında kalmaktan alan lümpenizm, çağımızın en büyük hastalığıdır.

Lümpenlik, bir gençlik hastalığı olarak egemen sistemler tarafından gençliğe karşı kullanılmaktadır. Lümpen yığınlar yaratılarak, sistem için tehlike etmeyen, sorgulamayan, toplumsal ve bireysel arayışları bitirilmiş, yenilgili, iradesiz ve amaçsız bir gençlik hedeflenmektedir. Kapitalizm, lümpenizmi gençlik içinde yayararak onu kontrol altına alma, ehilleştirme amacındadır.

Ruhta, davranışta ve yaşamda; aylıklık, ölçsüzlük ve amaçsızlık olarak yansımaları bulan lümpenlik, en büyük ve yaygın tehlike olarak gençlik açısından güncelliğini korumaya devam etmektedir.

Gençlik, uygarlığın doğuş merkezi olmasından kaynaklı, başta Ortadoğu olmak üzere dünyanın birçok yerinde bölgesel ve uluslararası birlikleri ortak zemin ve amaçlar doğrultusunda oluşturma göreviyle karşı karşıyadır.

tadır. Ortadoğu'nun eski feodal sosyal yapısının bilim teknik ve iletişim teknolojisi ile değişim ve dönüşüme uğraması, gençlik ve kadın eksenli bölgesel birliklerin zeminini olgunlaştırmaktadır.

Ortadoğu'da sosyal yapının gelişim düzeyinin her ülkede birbirine yaklaşması, çok çeşitli toplumsal kesimlerin ve halkların bölgesel birliğini güçlendirecektir. Gençlik; uygarlığın doğuş merkezi olmasından kaynaklı, başta Ortadoğu olmak üzere dünyanın birçok yerinde bölgesel ve uluslararası birlikleri ortak zemin ve amaçlar doğrultusunda oluşturma göreviyle karşı karşıyadır. Bilim teknikle çağdaş sosyal yapının her yerde belli bir düzeye ulaşmış olması, bunun objektif zeminini oluşturmaktadır.

Mertlik,
kişinin üzerine düşeni yapması ve kendisine sunulan değerleri voldaşça yüceltmesini bilmesidir.

Mertlik,
zafere yürüyen bir halka kumanda etmek, yaratılan değerlere binlerce yeni değer katmasını bilmektir.
Yiğitlik ve mertlik budur.

Karşınızdaki taş bile olsa,
kendisinden su fıskırtacaksınız.
Biz yeşeren bir özgürlük ağacıyız.

Hepiniz gençsiniz, coşkulusunuz;
iddialı olursanız, mutlaka
filiz verebilecek durumdasınız.

Abdullah ÖCALAN

Dersim Dağlarında Yeşeren Özgürlük Çiçeğine

Jiyan DERSİM

“Bir sabah gazeteden aldım şahadet haberini. Toprağa cemre düşer gibi tarifsiz bir acı düştü yürek kafesime, olduğum yerde donakaldım. Defalarca çaresiz bir şekilde bakakaldım gazetedeki resmine. Bir türlü inanasım gelmiyordu okuduklarıma. Anılar hücum ediyordu tüm benliğime. İçimden “olamaz, sen olmazsın” diyordum Tekoşin.”

Güzel dostlukların yarattığı maneviyatın eseri olan anıların çarptıkça yüreğime, katlanılması ve inanılması daha bir zor oluyordu şahadetin.

Ömrümüzün en önemli kavşağında, yani zamanın umuda, umudun direnişe direnişin aşka ve sevdaya aralandığı o kutsal topraklarda tanıştık seninle. İnsanlığın en güzel değerlerinin birikimi olan yegane ve benzersiz yaşamı yaşama serüveninde çakışmıştı yollarımız. Hepimizi çırılçıplak gerçekliklerle buluşturan bir eğitim devresi sürecinde paylaşmıştık en güzel dostlukları. Umudu ve inancı avuçlayarak düşmüş-tük yollara. Birbirimizi avucumuzdaki yüreklerimizden okuyup öyle tanıdık. Yürek levhamıza yazdık ifadelendirilmeyen anlatılması güç anları. Şu anda ise bir türlü inanmak istemediğim şahadetine yazıyorum özgürlük çiçeği!

Tekoşin yoldaş, gözlerindeki anlamlı bakışlarının pırıltısı ve yüreğindeki sevgisinin sıcaklığıyla yaşama farklı bir renk katardı. İçtiği Munzur suyundan mı yoksa hüznlerin yüreklerimizde

Adı: Ruhâl

Soyadı: AKYILDIZ

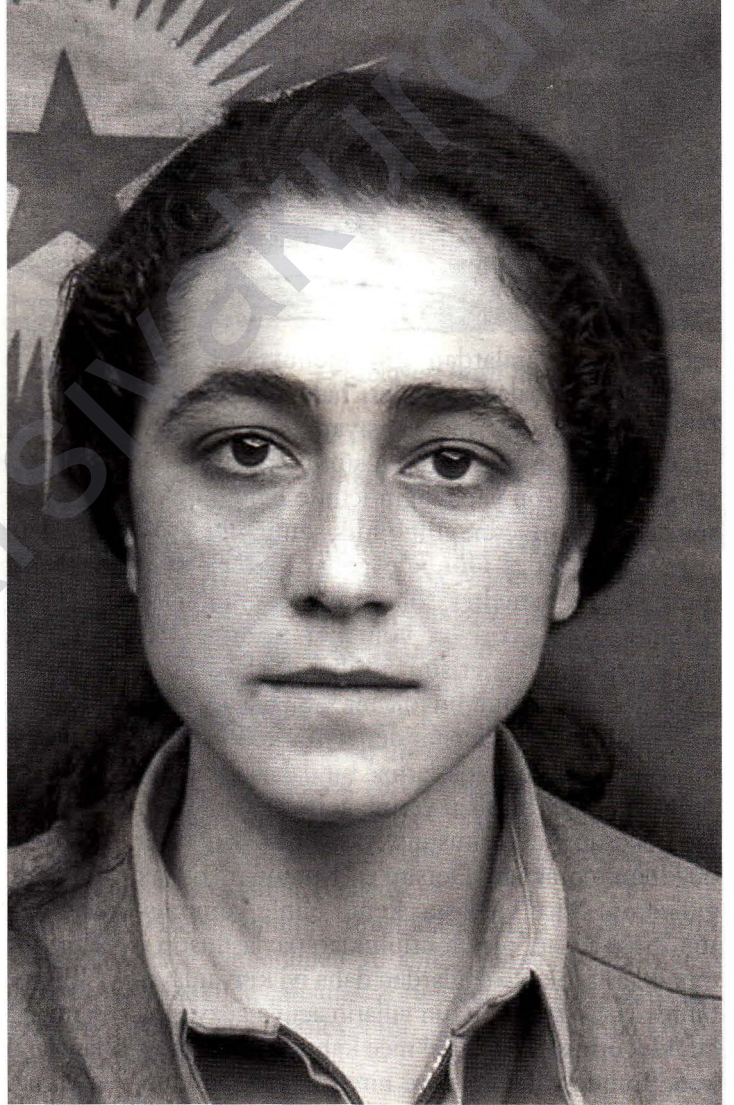
Kod Adı: Tekoşin

Doğum Yeri ve Tarihi: Mazgirt, Dersim, 1981

Katılım Tarihi ve Yeri: 1997, İzmir

Şahadet Tarihi: 2 Ağustos 2004

Şahadet Yeri: Dersim

Tekoşin yoldaş, 1981 yılında Dersim'in Mazgirt ilçesinde dünyaya gelir. 7 çocuklu ailenin 6. çocuğudur. Ortaokul 1'e kadar merkeze bağlı Somi

(Gelinpınar) köyünde okur. Sonra ailece İzmir'e taşınırlar. Ortaokul ve liseye orada devam eder. Sistemin bireyi kendi özünden çıkararak köleleştirilen, bilinci çarpıtan, ezbere dayalı, eğitim adı altında kendi zihniyetini ve bakış açısını şekillendirerek bireyde çarpık özgürlük anlayışı ile yozlaştıran, kendine tabi kılan yapılanmasına karşı Tekoşin yoldaş, Kürtler için kimliksizleştirme politikasına karşı kimlik kazanma arayışı ve kendine sahip çıkmanın, aynı zamanda bir kadın olarak da kendini tanımanın, uyanışın, umudun ve direnişin adı olan o kutsal günde, yani 15 Ağustos 1997'de Dersim'e geri dönerek mücadele saflarına katılır. Artık uzun zamandır özlemini çektiği ülke topraklarıyla tekrar buluşmanın, sürekli hayalini kurduğu gerilla olmanın onurunu yaşar o dağlarda. Ondan sonraki süreçte de gerilla pratiğine bu sahada devam eder.

Önderliğin 1999 yılında tüm güçlerin sınır dışına çıkması çağrısı üzerine Tekoşin ve beraberindeki bir grup arkadaş, bazı sorunlardan ve güvenlik tedbirlerinden dolayı ancak 2001 Ekim ayında Güney Kürdistan'daki kamp yerine ulaşırlar.

açtığı derin yaralardan mı bilemiyorum ama söylediğin parçaların ezgileri halen kulağımda. Gülerken gamzelerine yansıyan tebessümünü unutmak mümkün mü? Düşünüyorum da özgürlük çiçeği, bu yapaylığın içinde hangimiz en son ağız dolusu içten gülebildik senin gibi?

Tekoşin yoldaş Güney'e gelişi kısa bir süre olmasına rağmen her sohbetinde Dersim'e olan özlemini dile getiriyor, yine her fırsatta Dersim'e geri gitme önerisini yeniliyordu.

Kısa bir süre sonra büyük bir sabırsızlıkla beklediği haberi aldı. Dersim'den ayrılırken söz vermişti şehit düşen yoldaşlarına, bir daha geri dönene dair. Ve bu sözü yerine getirmenin de ayrı bir heyecan ve coşkusunu yaşıyordu. Bu sefer doğduğu topraklara, Dersim'e "Komutan" olarak gidiyordu. Nice yoldaşını kendi elinle gömmüştün. Nice acıları, nice mutlulukları paylaşmıştın o topraklarda. Seni o dağlardan daha iyi kim anlayabilirdi ki. O dağlar ki, bin yılların acı ve gözyaşına tanıklık etmiş, o dağlar ki nice kahramanlara mesken, umudu tükenmişlere umut kaynağı olmuş-

tu. Tekoşin yoldaşın yükü daha da ağırlaşmıştı. Çünkü barışın savaşçısı olmanın kolay olmadığını bilincideydi. Ve bir o kadar da yürekliydi. Güneşimize olan özlemlerle yüreğini büyütüp Munzur suyunun kutsallığıyla yeşertecekti sevda yüklü barış çiçeklerini.

Oysa bizler savaşın olmadığı, barışın ve kardeşliğin hüküm sürdüğü sevginin en yüce değer olarak kabul edildiği bir dünya özlemiyle düşmüştük yollara. Geleceğe dair hayallerimizi hep bu özlemlerin üzerinde inşa etmiştik. Hani seninle birlikte Dersim dağlarına çıkıp Ali Boğazı'nı, Haydaran dağlarını, Düzgün Baba'yı dolaşacak, avazımız çıktığı kadar bağırıp türkü söyleyecek, halaya duracaktık. Sonra Urfa'ya, Balıklıgöl'e, Önderliğin köyü olan Amara'ya gidecektik. Oradan Amed'e, özgürlük meydanına gidecek, tüm Kürdistan'ı baştan başa gezecektik.

Biliyorum özgürlük çiçeği! Her eylem yeni yaşamları barındırıyor içinde. Ama biz kanla yaratılan yaşamların içerisine girmemek için adeta direnmiyoruz. Oysa her bir canın gidişinden sonra

suçlarımız daha çok ortaya çıkıyor. Omuzumuzdaki yük belimizi biraz daha büküyor. Kendimizi, yanlışlıklarımızı, anlayışlarımızı görebilmek, düşünmek, yeterli mi cevap olmak için? Belki bir başlangıçtır düşünmek. Ne kadar çok başlangıçlara imza atıyoruz yaşamımızda oysa. Ama sadece o kadar. Ne kadar gereklerini yerine getiriyoruz?

Evet, yaşam kaybedilenlerin yanında kazandıklarımızla devam ediyor olsa da, gidenleri bir daha geri getirmiyor. Yaşam devam ediyor deyip unutam mı? Yoksa geçen günler senin acını hafifletsin mi? Tıkanyorum özgürlük çiçeği! Çünkü öyle silinmeyen izler, unutulmayan anılar bıraktın ki yaşamımızda, ne acını hafifletmek ne de unutmak mümkün. Unutmak ölümün diğer adı olsa gerek. Yokluğun katlanılması zor acılar verse de, aynı amaçlar uğrunda aynı yolda yürümektir bize tekrar güç veren.

Sizler nasıl ki sizden önceki yoldaşların yarım kalmış özlem ve umutlarını zafere taşıyarak taçlandırmanın, emeği ve büyük çabası içerisinde olduysanız, bizler de aynı özlem ve umutların, zafere ulaştırana dek aynı çabanın sahibi olarak anılarınıza bağlı kalacağımızda dair sözümüzü yineliyoruz. Bu anlamda ruhunu düşmana bir tas çorba karşılığında satarak özgürlük mücadelemizi dağıtmayı hedefleyen tüm kesimleri de nefretle lanetliyoruz..

Evet, Dersim'in asi ve yiğit kızı! Sevginin yüceliğine, dostluğun güzelliğine, yoldaşlığın derin hissine senin ve senin gibi yoldaşlar sayesinde vardım. Seni anlatamamanın ezikliğini yaşasam da, seni tanımanın, seninle yoldaş olabilmenin gururunu yaşıyorum ve içimden bir ses, "sen ne söylersen söyle, o özünü içinde yaşıyordu zaten" diyor.

Her sabah kalktığında güneş yı-kardı yüzünü, rüzgar tarardı saçlarını. Örmeye dahi kıyamazdık. O kadar gür ve kalındı ki saçların, avucumuza sığmazdı.

Gazetedeki o vahşet resimleri gördüğümde saçların dağılmıştı. Oysa sadece saçlarına kıymakla kalmamışlar, insanlık dışı bir uygulamayla cesetlerinizi bile paramparça etmişlerdi. O kadar korku salmıştınız ki düşmana, cesetlerinizden bile korkar oldular.

Of be özgürlük çiçeği! Düşerken iki yoldaşınla birlikte toprağın bağına, toprak ax çekip inlemedi mi hiç?

Gençler TECAK'tan Ne Bekliyor?

Röportaj: Harun DOĞAN

harun_cilo@hotmail.com

Gençliğin TECAK'tan beklentileri, Gençlik Hareketi'ne öneri ve eleştirileri üzerine yapılan röportajı yayınlıyoruz

Fahri ÖLMEZ (Bochum): Gençlik biraz daha genelden farklı olmalı. Daha farklı çalışma yürüt-melidir ve gençliğin biraz daha eylemsellik, spor dalında daha çok yoğun çalışması lazım ve gerektiği yerde de sertleşmesi gerekiyor. Spor klüplerinin açılması, turnuvaların yapılması, gençlik şöenlerinin olması gerekiyor. Gençlik Hareketi her insana göre farklı yaklaşmalı. Yani o genç nasılsa sen ona göre yaklaşacaksın, onun sıfatına gireceksin.

Gençliğe Mesajı: Bence artık bu davaya sahip çıkılması gerekiyor bütün gençler olarak. İhanete karşı direnişi göstermemiz gerekiyor.

Kendal VARTO (Paris): Avrupa bazında değerlendirecek olursak, şu anda bir sürü genç kaybolmakla yüz yüze. Bunların nedenleri vardır. TECAK'a biçilen misyonun daha geniş alanlara yayılabilmesi için gençlik alanlarına, spor dallarına, kurumlaşmalara vb. kültürel açıdan biraz kendisini genişletip her kategoriden Kürt gençliğine hitap etmesi gerekiyor. Burada TECAK'a düşecek görev de yani her dalda, her kesimde, her alana göre bazı şeyleri gerçekleştirilmesi gerekiyor. Örneğin spor olabilir, örneğin folklor yani kültürel dediğimiz etkinlikler olabilir, örneğin bunun içerisinde dövüş sanatları kursları olabilir. Bunun içerisinde atletizm olabilir. Yani ağırlıklı spor dallarına ilgi gösterilirse bence daha iyi olacaktır.

Aile gençliğinin örgütlenmede bir anlamda zor olmasının sebeplerinden bir tanesi, anne baba tarafından örgütten uzak tutma gibi yaklaşımlarıdır. Bir genci sen kendi örgütünden,

Ali KAYA (Marsilya): Örgütün gençliğe yönelik bence kültürel ve sportif anlamda faaliyetlerini etkinleştirmesi önemlidir. Gençliği de çeker. Çünkü Avrupa'daki gençlik gerçekten bir boşluğun içindedir. Aslında örgüte sığınmanın kapılarını arıyor, gelmek istiyor ama örgüt tam olarak gençliğe hitap etmiyor diye düşünüyorum. Çünkü farklı etkinliklerle, kültürel anlamda kendini geliştirmeye yönelik faaliyetlere bence daha fazla gerek olduğunu, daha fazla ihtiyaç olduğunu düşünüyorum. Avrupa'da bir kültürsüzlük var. Gençliğin kendisini de nelere ilgi duyduğunun farkında değil. Yani bir boşluk yaşıyor. Örgüt eğer bu boşluğu doldurabilirse, ben

kendi halkından uzak tuttuğun zaman, ister istemez yanlışlıklara, uyuşturucu bataklıklarına, disko gibi ortamlara kayabiliyor. Yani bu yaklaşımların kırılması gerekiyor. Öncü kadrolarımızın ailelere yaklaşımı, aileleri kazandıktan sonra gençlere yaklaşmak olmalı.

Sen gence ters yaklaşsan genç senden kaçır. Gençlik öyle bir şey ki, toplumun diğer katmanlarına benzemiyor. Yani yerinde durmayan, hep bazı şeylerin peşinde olan, her tarafa kayabileceği durumda olan bir kesim. İşte bunu farklı yönlere kaymadan, farklı yanlışlıklara girmeden onu kazanabilmek biraz zorludur tabii. O zoru başarmak da öncü kadroların gücüne dayanıyor.

Paris bölgesinde yaşıyoruz. Paris çok dağınık bir alan ve kitleye ulaşmak zor. 60- 70 bin Kürt'ten bahsediliyor. TECAK'tan isteklerimiz, gençliğe hitap edebilecek kültürel sportif aktiviteler yapmak, böyle sazlı sözlü, film gösterimi vb.

inanyorum ki gençliğin harekete yoğun bir ilgiyi geliştirecek ve ona doğru akmaya başlayacaktır.

Fırat Karakaya (Amsterdam): Avrupa'da yaşayan gençlik kitlemizde okuyan, çalışan ya da işsiz, kültürel sanatsal alanda belli bir akademik düzeye sahip olan çok değişik gençlik kesimleri var. Gençlik kesimleri tek tek ele alındığında bile birçok gencin ileriye yönelik belli idealleri var. Kendini belli alanlarda üretime koyma gibi bir istemi var. Fakat Avrupa'da özellikle yaşanan uyum sorunları, kendine uygun bir ortam bulamama, bir çevre oluşturamama sorunlarından dolayı bunun atılımı çok fazla yapılamıyor. Dolayısıyla birçok gençlik kesiminde yaşanan sosyo psikolojik sendromlar var. TECAK bir gençlik örgütü olarak bu gençleri değerlendirmelidir. Kollektif çalışma alanları, çok farklı pratik çalışma alanları oluşturulabilir. Ve ortaya çıkacak sonuç, ortak bir çalışmanın neticesi olacağından, çok daha farklı bir niteliğe sahip olacak. Gençliğimiz varolan eylemsizlik içinde neredeyse artık bir savrulmaya kadar gidiyor. Cezaevlerini dolduran birçok Kürt genci var. Birçok alanda kültürel, sanatsal, sportif alanda çok büyük istemlere sahip birçok gençlik kesimi var. Bu kesimlere ulaşılmalı. Bunlara hareket bünyesinde yer verilmeli. Bu kesimin birikimi değerlendirilmeli. Hedefleşme sonuçlanmayı da beraberinde getirir. Çok farklı alanlar oluşturulup gençler bu alanlara kanalize edilebilirse, bu çalışma koşulları doğrultusunda çok farklı sonuçlara ulaşılabilir.

Gençlik dönemi yaşın getirdiği koşullardan dolayı, kişiliğin oluşum aşamasında son adımların atıldığı, son hamlenin yapıldığı bir dönem. Dolayısıyla son seçimlerini yapıyor ve bu seçimlerinde bir hayli seçici davranıyor. Çok farklı yönleriyle düşünerek bu seçimleri yapıyor. Çünkü bire bir kendi yaşamını etkileyecek seçimler. Dolayısıyla girdiği ortamlarda kendine dair bir şeyler bulma arayışı var, beklentisi var. Kendini ifade edebileceğine dair bir kanaatinin oluşması gerekiyor. Bunu hiç kuşkusuz sağlayacak olan da öncü kadrolardır, öncü gençliktir. Ve hareketin gençlere olan yaklaşımındaki tarzı ve tutumu da belirleyici olacaktır. Hareket gençliğe çekici ve kazanımcı bir yaklaşım sergilemesi gerekir.

Necmettin Kaya (Hoca) (Paris): Gençliğin en önemli sorunu, sözünün fazla geçerli olmamasıdır. Anne babası tarafından fazla dikkate alınmıyor. Bu konuda sürekli aileleriyle ilişki kurulursa daha net yanıt alınabilir. Gençliği kazanmak için gençliğin diliyle hareket etmek gerekiyor. Anladığı dilden... Bizim dilimizi politik insanlar anlıyor, gençler pek fazla anlamıyor. Gençliğin anladığı dilden mücadeleyi anlatarak bunları kazanabiliriz.

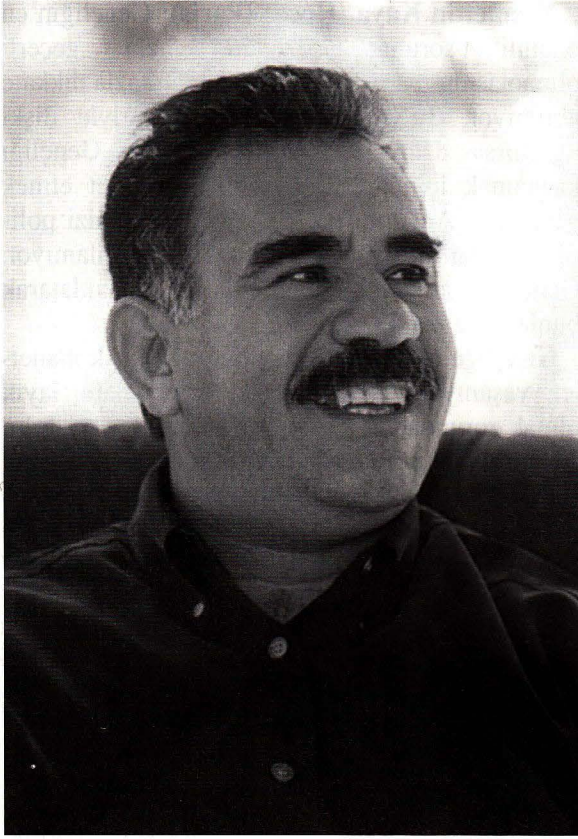
Gençliğe mesajı: Şu dönemlerde büyük ihanetler yaşanıyor. Gençlik dökülen kanlara layık olmak zorundadır. 30 bin şehide sahip çıkmalıdır. Gençliğin bu mirasa sahip çıkacağına inanyorum, şüphem yoktur.

Yasin POLAT (Strasbourg): Avrupa gençliğinin aradığı kendini bulabilme ortamını TECAK pek yaratamamış. Gençliğin en büyük eksikliği budur. Kültürel anlamda, sportif faaliyetler anlamda çok dar ve kalıpcı bazı yaklaşımlar var; bunların aşılması gerekir.

Şehit Erdal arkadaşına anısına kurulan Engin Sincer Futbol Federasyonu var. Ve burada her hafta sonu bilmediğiniz 150-200 tane gencin bir araya gelip futbol oynaması, örgütün ve gençliğin çekim alanına girmesini sağlıyor. Bunlar folklor, tiyatro, işte saz, dil vb. aktivitelerle çoğaltılabilir.

Örgüt yapısı gençlik ihtiyaçlarına yeterince cevap olamıyor. Koskocaman Paris'te binlerce Kürt genci var ve burada bir tane gençlik yeri yok. Burada bir gençlik yeri ya da platformu olduğu zaman gençliğin bilardo, tenis, futbol vs. belirli mekanlarda yapılabilecek etkinlikler geliştirildiği taktirde Avrupa'daki örgütlü gücümüzün daha da yükseleceğine inanyorum. Dar kadrosal çerçevede yaklaşmak yerine bence ilk etapta bir arkadaş çerçevesinde yaklaşılmalı.

Gençliğe mesajı: 120 kilo olan bir insan kendi değerini 120 grama düşürürse fırtınanın onu nereye götüreceğini hiç kimse bilemez. Bu anlamda Kürt gençliğinin bu ihaneti yeneceğine olan inancımı bir kez daha yeniliyorum. Önderliği özgürleştirecek olanın gençlik olacağına inanyorum.

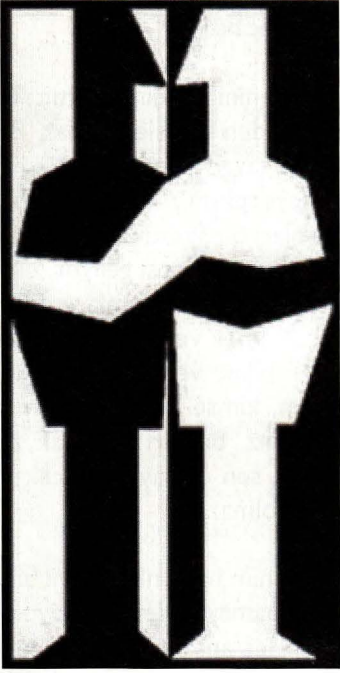
Demokrasiyi Geliştirelim

Ben ayrılık değil demokratik birlik; şiddet değil onurlu bir barış çizgisinin temsili için uğraş verdim. Onurlu bir barış da meşru savunma ile olur. Türkiye'nin de meşru savunmadan korkmasına gerek yoktur. Bu, kutsal bir barış anlamına gelir. Şiddetin tamamen sona ermesi için diyalogu hayata geçirmek gerekir.

Özgürlük, amaçları kadar araçlarının da temiz olmasını gerektirir. Hiyerarşik ve sınıf temelli uygarlık ve devlet aygıtlarını ezilenler ve sömürülenlerin kullanımına açmak, yozlaşmayı ve yeni egemen sömürücü tabakayı ortaya çıkartır; bu yaklaşım devletin sönmesine değil, daha da azgınlaşmasına yol açar. Proletarya diktatörlüğü, sosyal devlet vb. kavramların birer safsata ve aldatma araçları olduğu, denendiği ülke pratiklerinden yeterince açığa çıkmıştır. O halde devlet amaçlı parti ve hareket inşaatının amaçlarına uygunluğu şurada kalsın, tersliği söz konusuydu. En temel kopuşu bu ilkede yapmıştım.

Kürtlerin hızla demokratikleşmesi gerekiyor. Demokrasimizi kurmamız gerekir. Özgür yurttaşlar cumhuriyetin bilinçli sahipleridir. Kürtlerin tutarlı bir cumhuriyet yurttaşlığına engel olunmamalıdır. Engel olunması savaş anlamına gelir. Gençlik bilinçli yurttaşlığa kavuşmak istiyor. Buna destek olunmalı. Ağalığa, feodalizme, ranta dayalı devlete karşı biz özgürlüğe dayalı saygın bir cumhuriyet istiyoruz. İster Türk ister Kürt olsun, feodal gerici devlete karşı direneceğiz. Cumhuriyetin Türk'ü, Kürt'ü olmaz; cumhuriyet halklarıdır.

APO ne istiyor? APO demokrasi ve birlik istiyor. Ama nasıl? İbadet eder gibi bunu tartışmalısınız. Sürekli tartışma halinde olmalı; köylerde, mahallelerde, her yerde tartışmalısınız; kelime kelime doğru tartışmalısınız. Gençlik de sürekli tartışmalıdır. Böyle bir demokrasi çalışması yapacağız. Namus ve onur budur. Ben bunu savunmamda

Önce demokrasi sonra sosyalizm!

Demokrasiyi geliştirmeden sosyalizm olmaz. Anarşizmin ideolojisini de biliyorum. Onu da iyi çözdüm. Demokrasiden sosyalizme gitmek herhalde Türk solunun da özlemidir. Demokrasi olmadan sosyalizm olmaz. Lenin gibi bir deha bile bunu tam anlayamadı, bu hataya düştü. Devlet meselelerini iyi çözmek gerekiyor. Ben ne tümüyle devleti yıkalım diyorum, ne de yapmak istediğim burjuva demokrasisidir. Ben burjuva demokrasisini kurmuyorum. Benimkisi Avrupa'nın iki yüzyıllık demokrasi anlayışını da aşan bir yaklaşımdır. Marks ve Engels de anlamadı. Onların dönemi ve koşulları farklıydı. Ancak o kadarını çözebildiler. Ama ben neolitik toplumdan bugüne kadar gelip uygarlığı çözdüm.

ortaya koydum. Biz ağaya, beye ve rantçılara karşı bilinçli bir cumhuriyet yurttaşı olmak istiyoruz. İnsan hakları ve demokrasi üzerinde titiz olarak duruyoruz. Kendi dilimizi ve kültürümüzü istiyoruz.

Kendi demokrasiimizi geliştirelim

ABD ve Talabani Türkiye'yi sevmez, ben onları tanıyorum. Ama ben öyle değilim. Ben milliyetçiliği önemli oranda aştım. Tarihimizde Kemal PİR ve Haki KARER örneği var. Ancak Haki kadar emekçi ve fedakar, Kemal kadar direnişçi kişilikler görünmüyor. Bu değerler teremiz korunmalıdır. Biz halkları karşı karşıya getiremeyiz. Bunu yapan kardeşim bile olsa, kardeşime de karşıyım. Aileci olmadığım buradan da anlaşılır. Biz feodal bir devleti ne yapacağız? Devletin bu tip gerici şeylerine karşıyım. Demokratik Türkiye ondan çok daha iyidir. Kendi demokrasiimizi geliştirelim.

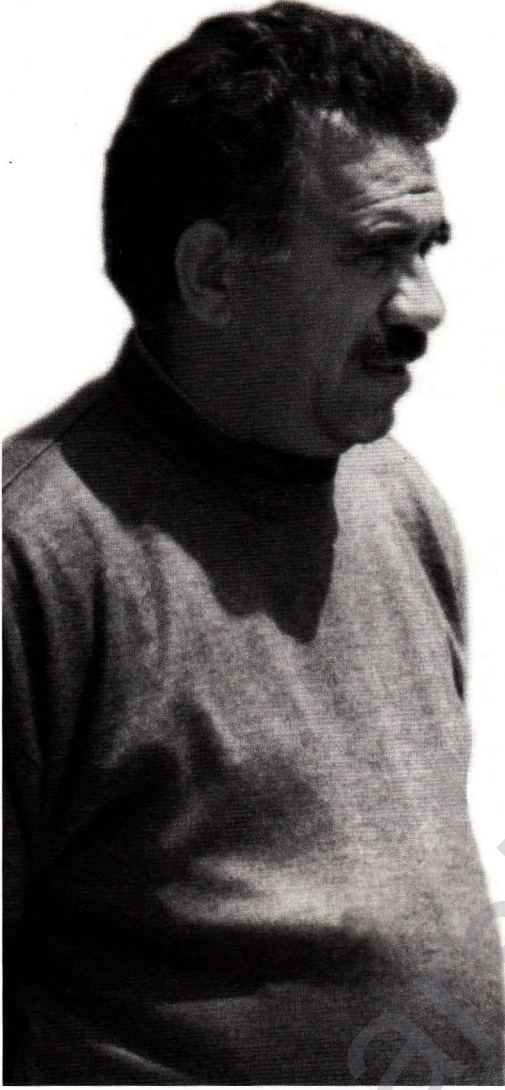
Devletimiz değil demokrasiimiz olsun

Emperyal güçlerin desteğini arkasına alan milliyetçilik şimdilerde yükselen değer haline

geliyor. "Devletimiz olsun da nasıl olursa olsun" denilmesi de bunu gösteriyor. Bu eğilim içimizde de var. Hayır, biz devletimiz değil, demokrasiimiz olsun diyeceğiz. Ben bu hareketin sorumlusuyum. Amacım nettir. Bir devletimiz olsun da nasıl olursa olsun anlayışımız yoktur. Böyle bir amacımız olamaz. Bizim bir demokrasiimiz olmalıdır. Halkımız kendi tarihini, kültürünü ve siyasi otoritesini kurar. Halk olmasından kaynaklanan haklarını ve hukukunu dayatır, her yerde örgüt kurup geliştirir. İnsan hakları, demokrasi ve sivil toplum örgütlerini geliştirir. Her yerde demokrasi örgütlerimizin olması gerekir.

Devleti demokrasi açısından yok saymak ne kadar tehlikeli ise, demokrasiyi devlet içinde eritmek de o kadar tehlikelidir

Ben devlet ve demokrasi konusunu biraz daha kategorize etmişim. Anarşistlerin devletsizliği benimkinden farklıdır. Orada biraz eksik yan var. Ama onların pratiğini inkar etmiyorum. Onlarda kuru bir devlet inkarcılığı var. Ancak benim demokratik yaklaşımım farklıdır. Demokrasi ve devletin bir arada yürümesini

Halka Layık Olacaksınız

Ben kişileri fazla tanımam. Benim derdim halktır. Tabandan demokrasiyi geliştirmeden bu işler olmaz. Bunun tersi demokrasiye büyük saygısızlıktır. Demokrasi çok ciddi bir olaydır. Halkı seveceksiniz. Bu kadar insan acı çekti. Yazık değil mi? Bazıları bir koltuk uğruna beni kullanmak istiyorlar. Koltuk denince hepsi geliyor, değil mi? O zaman ha Cem Uzan ha bunlar, aralarında ne fark var? Ben rica ettim: Biraz emek verin, bu halka demokratik eğitim, demokratik bilinç verin dedim. Kitle benim kitlem, ben buradayım, kimse beni kullanamaz. Halk adına siyaset yapacaksanız, bunları anlamak zorundasınız. Halk bana bağlı ise, sen de saygılı olacaksın. Yoksa Cem Uzan'dan farkınız olmaz.

Halkım bana bağlı, herkes benim halkımla bağımlı bilir. **Benim halkımla ne yapıp ne yapamayacağımı Türkiye de biliyor, Suriye de biliyor.** Devlet anlıyor, sen de bunu anlayacaksın, saygılı olacaksın. Yoksa seni beş paralık ederler. 4 binden fazla avukat var, binlerce aydın var. Her biri bir köye gitse, her biri sivil toplum alanında ciddi çalışsa, şimdiye dev gibi sonuçlar elde etmiş olurduk. Demokrasi ancak böyle gelişir. Kürtlere şimdi devletten çok demokrasi gereklidir. Toplumu demokratikleştirmelisiniz. Zaten demokrasi ve hukuk iç içedir. Ben burada asla basit hukuk diliyle konuşmadım. Basit hukuk diliyle konuşursam, halka hakaret olur. Kürt halkının siyasi iradesi benim için her şeyden önemlidir. Halkın siyasi önderi olmam onunla bağlantılıdır. Halk bu yüzden bana güveniyor.

çözdüm. Ya devlet ya da sosyalizm anlayışları fazla pratik değerleri olmayan anlayışlardır. Teoride güzel görünebilir, ama pratikte bir değeri yoktur.

Bu konularda oldukça yoğunlaşmışım. Hem devlet hem demokrasi diyeceğim. Devleti toptan reddedip toptan demokrasi olmaz. Devleti demokrasi açısından yok saymak ne kadar tehlikeli ise, demokrasiyi devlet içinde eritmek de o kadar tehlikelidir. **Türkiye'de demokrasi devlet içinde eritilmiştir. Türkiye'nin bütün demokrasisi, devletin ayıplarını örten asma yaprağıdır.** Genel solun, devleti toptan dönüştüreceğine

dair görüşü yanlıştır. Türk solunun reel sosyalist yaklaşımlarla devleti yadsıma anlayışları yanlıştır ve kendi kendini kandırmadır.

Benim vardığım sonuç ise farklıdır. Demokrasinin kendi ayrı kavramları, kurumları, biçimleri vardır. Kültürler içinde yer alır. Devlet bunlardan ayrıdır, ama aralarında diyalektik bir ilişki var. Devlet demokrasiyi yok sayar ve reddederse savaş ve şiddet gelişir, yolsuzluk ve yozlaşma gelişir. Toptan demokrasiye ucuz yaklaşılsa, bu soysuzlaşmadır. Toptan devlet karşıtlığı da yanlıştır ve bu da şiddeti doğurur.

Televizyonculuk Bir Ekip İşidir

Nurhak ZEYNEL

nurhaksimegi@hotmail.com

“Onlar, her gün izlediğimiz Roj TV ekranlarının görünmez emektarları... Okuyucularımız için Roj TV'nin genç elemanlarıyla televizyonculuk üzerine görüştük.”

Nurettin AKAD: Büyük bir ilgiyle izlenen Ciwan programının hazırlayıcısı ve sunucusu. Ayrıca çeşitli programlar için seslendirme ve çeviri yapıyor.

- Birçok işi bir arada yapmak zor değil mi?

- Kürt kurumlarına özgü bir özellik, kendisini bu kurumumuzda da gösteriyor: Çalışma ve verimlilikte kimsenin önünde sınır yok. İsteyen farklı arkadaşlarla işbirliği halinde farklı ürünlerin ortaya çıkmasında da çalışabilir. Ancak bu, kendi çalışmasının önceliğini kaybetmeden olmalıdır.

- Bu işin eğitimini aldın mı?

- Yok, almadım. Ancak daha önce radyoda yer aldığım için bu benim için bir avantaj oldu. Özellikle Kürtçe konusunda hem çeviri hem de seslendirmede bu tecrübenin yararları çok oldu benim için. Ancak basın yayın ve özellikle televizyon çok geniş bir kurum. Siz gazetede iyi soru soran biri, radyoda güzel sesi olan biri olabilirsiniz. Ama televizyon görsele dayandığı için bütün bunların bileşkesi bir özellik gerektiriyor. Görsel, mimik, kısacası vücut hareketlerine yani diksiyona dayanıyor.

- İşini seviyor musun?

- Evet, seviyorum. Bana göre nerede olursak olalım, her zaman içinde yer aldığın işin önünde koşmazsan iş seni koşturur. O zaman da insanda çalışma azmi ve zevki kalmaz. Bu yüzden zorluluktan çok zevkli olmalı bir çalışma. Siz işinizi sevmezseniz, mekanik çalışırsınız. Ki, verdiğiniz ürün de kuru kalır. İnsan yaptığı çalışmaya ruh katmalı ki canlı olsun.

- İzleyici genelde ekrana yansıyanı görüyor. Ancak işin mutfağı hep merak konusu olmuştur. Bu işin kritik yönleri neler?

- Ekrana çıkıp da sunan kişi, sadece karenin yansıyan tek bir yüzüdür. Dört boyutlu derken, kamera arkasındaki çalışanları kastediyorum. Onların emeği de çok. Televizyonda siz milyonlara hitap ediyorsunuz. Sizi izleyen yüzlerce farklı düşünce ve bakış açısına sahip insan var. Konuşmalarınız, sözleriniz buna göre olmak zorunda. İzleyici çevrenizden kim-

seyi rahatsız etmemelisiniz. Bu bir anlamda çok kaygılı bir durumu yaratıyor. İnsan çoğu kez tedirgin oluyor. Konuşmanızı ve cümlelerinizi, kelimesi, noktası ve virgüllü ile doğru kurmak zorundasınız. Yani ekran karşısında iken, insan normal bir sohbette olduğu gibi davranmıyor. Aslında o doğallığı yakalayabilirse çok güzel olacak. Ancak mesele şu, alçak olan bir duvarın üstünde yürüyebilirsiniz, ama etrafı uçurum olan bir duvarın üstüne çıkmanız bile cesaret ister. Ekrandaki hata affedilmez tarzıdır.

- Televizyonculukta bir çalışma için olmazsa olmaz olan nedir?

- Ekip çalışmasıdır. Televizyonculukta ekip tek kelimeyle her şeydir. Ekip, kaliteli üründür; ekip dinç, hareketli ve zevkli çalışmadır; iki elin çıkardığı sestir. Ancak kanaatime göre ekibin de işi severek yapan insanlardan oluşması önemlidir. Ekipte en önemli husus, nitelikli ve uyumlu insanların bir araya gelmesidir. Nitelikli ve uyumlu üç insanın bir araya gelmesi, normal düzendeki 10 kişilik bir ekipten daha güçlüdür.

- Diğer Kürt televizyonlarından farklı olarak yaşadığınız sıkıntılar neler?

- Kürt olmak kendi başına bir dezavantajdır. Kürtler o bulutları çoktan yırttı aslında. Kürtlük bugün bir ruh, yeni bir paradigmanın temsilcisi. Medya kuruluşu boyutunda Kürt kurumu olmak sorun değil. Ama gerçek Kürtlük ruhuyla hareket ettiğinde karşına engeller çıkıyor. Başkan Apo'nun yarattığı Kürtlük çizgisi, mücadeleciler ve ezilen halkların çıkarlarını savunan bir çizgidir. Kendi özgücüne dayanıyor. Farklı Kürtçe medya-cılık yapan kuruluşlar da var. Kendi halkının çıkarından çok egemenlerin hizmetinde hareket ettiği için finansmanından tut daha birçok konuda zorluk çekmiyorlar. Ama biz her yerde engellerle karşılaşmıyoruz. Roj TV, Kürt halkının gücüne dayanıyor. Kürt halkı televizyonunu seviyor. Çünkü kendisine ait olduğunu biliyor ve bu yüzden destekliyor.

Rohat WELAT: Işık bölümünde çalışıyor.

- Işığın televizyondaki önemi ne?

- Işık programın dekor ve görüntü boyutuyla önemli bir iştir. Çünkü ekrana güzellik ve renklilik katıyor. Yani izleyiciyi ekrana çekecek önemli unsurlardan biridir.

Haydar DERSİM: Up-link bölümünde görevli. Canlı yayınlar ve haberlere bağlanmayı sağlıyor. Klip, reklam, paket program yayınlamanın yapıldığı teknik bölümde çalışıyor.

- Sana göre bu işin heyecan verici yönleri neler?

- Yaptığım iş ilk önce çok dikkat ve disiplin gerektiriyor. Bir anlık dikkatsizlik, büyük hataların oluşmasına neden olabilir. Sürekli heyecan olmuyor ama dış yayınlar, festivaller olduğu zaman bunu hissedebiliyorsun. Sürekli dakika, saniye, hatta saliselerle uğraşıyorsun.

- Televizyonda ekip çalışması ne kadar önemli?

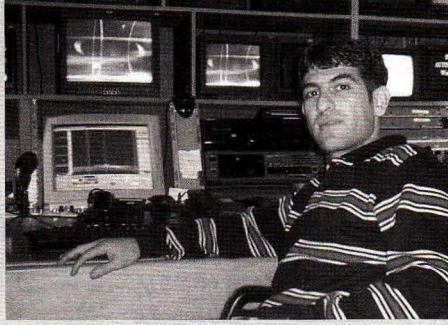
- Televizyon çalışması kendi içerisinde belli bir program çerçevesinde çeşitli farklılıklar arz eder. Program, haber merkezi, stüdyo vb. alanlarda bu dallar içerisinde yürütülen tüm çalış-

malar ekip çalışmalarıdır. Dolayısıyla burada ekip çalışmasının anlam ve önemi ortaya çıkıyor. Bir programcı tek başına görüntüleri hem hazırlayıp hem de sunamaz. Bir haberci haberleri toplayıp aynı anda ekranda halka ulaştıramaz. Yani tüm bunlar ekip çalışmasıdır

- Kürt medya kuruluşu olmanın avantaj ve dezavantajları var mı?

- Devleti olmayan bir halkın dilini dünyaya duyurmayı bir avantaj olarak görüyorum. Dezavantajını sorarsanız, ne siz sorun ne de ben söyleyeyim.

Zeynel ÇEWLIK: Televizyonda haber merkezinin teknik servis bölümünde çalışıyor. Haber ajanslarının geçtiği görüntüleri, haberci arkadaşlarının hazırladığı haber tekstlerine uygun olarak montajlayıp yayına hazırlıyor.

siyor ama işin mutfağında 30 arkadaşın gün boyu yoğun bir çalışma temposuyla bu emekler ortaya çıkıyor. Televizyonculuk kolektif bir çalışmadır. Böyle olmadı mı yaptığınız işten istediğiniz verimi alamaz ve bunu ekrana yansitamazsınız.

- Çalışmalarını nasıl tarif ediyorsun?

- Ben bu iş için özel bir eğitim almadım. Ama bu kurumda kısa sürede öğrendim. Yaptığım işi seviyorum. Haber saatinde yalnızca spiker ekrana yan-

- Canlı yayında gözünüzden kaçmayan ilginç bir anınız var mı?

- Haber sunan spiker arkadaşımızı canlı yayında bir sinek rahat bırakmamıştı. Arkadaşımız bayağı zor bir duruma düştü.

- Bir Kürt televizyonunda çalışmak sende ne gibi duygular yaratıyor?

- Bir Kürt olarak bir Kürt medya kuruluşunda çalışmak insanın kanına kan, ruhuna ruh, canına can katan bir şey. Ama bu televizyonculuğu Kürdistan'da, Amed'de ve diğer Kürt şehirlerinde yapmak bizim en büyük dileğimizdir. Kürt halkının sesini, duygusunu, onun bütün istemlerini bir Kürt televizyonunda buluşturmak heyecan verici bir olay. Çünkü Kürt halkı bu saydığım ve saymadığım hususlara çoktan beri susamış ve layıktır.

Önemli olan hatayı anlayıp onu çözmektir.

Deniz CEM: Haber merkezinde çalışıyor. Televizyonda görüntü montajı, play, kamera ve diğer bazı teknik görevleri yapmakla sorumlu. Elektronik bölümünden mezun olduğundan, buradaki tekniğe yabancılık çekmemiş.

- Haberleri nasıl hazırlıyorsunuz?

- Haberler yarım saatte ekranlara sunulur. Ama bunun daha öncesi var. Haberler yerel kaynaklardan, ajanslardan derlenir. Üç dilde kendi aralarında çevrilir ve editör tarafından son rötuşları yapılarak hazır hale getirilir. İşin geri kalanını teknik servis yapar. Habere uygun görüntü montajı yapılır ve gerekliyse görüntünün üzerine dublaj dediğimiz sesli açıklama bindirilir.

- Yayın sırasında yaşadığınız bir anıyı kısaca anlatabilir misiniz?

- İşin acemişi olduğunuzda ister istemez yayında hata olabiliyor. Bir gün programdayken program bitmeden ışıkları kapatmıştım. O da olduğu gibi ekrana yansdı. Işığı açtım ama iş işten geçmişti. Sunucu özür diledi ama ne fayda. Dedim ya, insan bir işte yeni oldu mu hataları da oluyor.

Artık yemek servis yapılmaya hazırdır! Haber saatinde reji odasında son kontroller ve hazırlıklar yapıldıktan sonra yemeğimiz spiker tarafından servise sunulur. (Gülerek)

Haber sunumu sırasında kasetçi, editör, rejisör, sesçi, kameraman ve spiker tamamen koordineli bir şekilde çalışmak zorundadır. Birinin hatası bütün yayımı etkileyebilir. Zincirleme trafik kazası gibi bir şey.

**- Medya nasıl bir role sahip sizce?
Bu rolü oynayabiliyor musunuz?**

- Günümüzde medya çok güçlü bir silah haline gelmiş durumda. Bunu nasıl kullanacağınız tercihinize bağlı. En basit örneği, ABD'deki başkanlık seçimleri için Bush ve Kerry'nin propaganda amaçlı kitleyi etkilemek için medya kuruluşlarını nasıl kullandıklarıdır. Kürt televizyonu olarak halkımıza elimizden geldiğince en iyisini vermeye çalışıyoruz. Çeşitli saatlerde üç dilde değişik programlar ve haberler sunuyoruz. Bildiğim kadarıyla bunu yapabilen başka TV yok. Buradan birçok kişiye ulaşabiliyoruz.

- Hiç hata yaptınız mı?

- Burada acemi olduğum zamanlarda playerda iken haberlere girerken spikerin üzerine ışığı kapatmıştım. Dolayısıyla ekrana karanlık bir manzara çıktı. Kısa süreli de olsa yayına kötü yansıdı!

- Bir süre önce vahşet görüntüleri yayınlanmıştı. Neler hissettiniz?

- Evet son zamanlarda olmasa da bir süre önce bu tür görüntülere çok rastladık. Canlı canlı insanların kafalarına kurşun sıkılırken, boğazlarının bıçakla hatta kılıçla vurularak koparılmasını izledim. Ve bunu 'allah' adına yapıyorlar... Öyle ki belli bir zaman sonra bize bile sıradan görüntülermiş gibi gelmeye başladı. Aslında burada islamın ne kadar yozlaştığına, feodalliğin sınır tanımadığına şahit olduk. Demokratik bir Ortadoğu yerine bu gericilerden kurulu bir yönetim olduğunu düşünmek bile ürkütücü...

YAŞAMAK NEDİR?

Sidar ÖZGÜR

senkimsin_1@hotmail.com

"Yaşamak

Bir ağaç gibi tek ve hür
Ve bir orman gibi
kardeşçesine"

Böyle demiş ünlü Anadolu şairi. Yaşamak güzel, ama özgürce. Ve insan her şeyden önce niçin yaşadığını bilmeli. Yaşamak bir bilinç olayıdır. Varolmak yaşamak için yeterli midir? Ya da **'insan ne zaman ne sebeple insanlıktan çıkar?'** sorusu bir yaşama sorunu mu? Peki hangisi? Bizi yaşama ne bağlar? Ya bize yaşamı ne sevdiren? Bizim yaşama sevincimizin ölçütü ne?

Soruları çoğaltmak kolay. Ya bu soruların cevabını bulmak... Aslında her birimizin bu sorulara verebileceği cevaplar vardır. Ama kendimize göre cevaplardır bunlar.

Yaşamı nasıl seviyoruz? Yaşama sevincimiz çevremizdeki insanları ne derece etkiliyor, yaşama sevincimizi nasıl paylaşıyoruz?

"Güzel, yaşamdır" demişti Rus şair. Yaşamın ölçütü; ölçsüz yaşamaktır bana göre. Ama unutmayalım; varolmak yaşamak için yeterli bir sebep olmuyor bazen. Yemek için mi yaşıyor insanlar, yoksa yaşamak için mi yemeli insanlar?

Sevgili! İnsan yaşadığı gibi düşünür. Ve düşündüğü gibi de yaşamaya çalışır. Yaşamı ve insanları sevmeli.

Ölüm mü? O hep var zaten. Yaşamak ama bir kez...

Güzel yaşamak kadar güzel ölmek de önemli... Ama her ölüm erken ölümdür.

Kutsal kitaplarda peygambere gelen 10 emirlerin başında gelen emir; "öldürme!" diye yazılır. Ama biz öldürüyoruz işte. Ve niçin öldürdüğümüzü bile bilmiyoruz. Bir insanın umudunu öldürmek... Sevincini, aşkını öldürmek...

Ya insanın kendi içindeki çocuğu öldürmesine ne demeli?

Haklı cinayet var mı? Cinayet haklısı var mı hiç? Hiçbir savaşın haklı boyutu yok. İnsan öldürmenin, yaşamı öldürmenin haklılığı olur mu? Doğayı, hayvanları, canlıları öldürme hakkını kim verdi insanlara? Hiçbir canlı, insanlar gibi bilinçli yaşam öldürmez.

Neden? Kaçımız bu soruyu kendine sordu?

Ya yaşama sevinci? Gerçekten yaşamak nedir? Şiir gibi, şarkı gibi, dolu dolu yaşamak, bilinçli yaşamak güzel. Ben yaşama şartlanmadım diyen sadece bunun farkında değildir. Ya da bunun farkına vardığında duyacağı rahatsızlıktan kaçmak için durur olduğu yerden.

Ama insan bulunduğu yerden kaçarak kendinden kaçamaz ki... Ne de olsa biz insanlar en yüksek seviyelere layık bir varlık soyuyuz. Basit mekanizmalarla açıklanamayız... O zaman mekanizmalar mı karışmış yoksa? Kendimizi içinde hissettiğimiz bütün "mekanizmaları" daha da karmakarışık ettikçe mi kendimizi iyi hissediyor sanıyoruz?

"Yaşasın karmaşık insan ilişkileri ve yaşam biçimleri mi?" diyeceğiz. Bir yandan basitleşiyor günlük koşuşturmalar ve yaşam biçimleri. Bir yandan basitlikten kaçıyoruz. Tanrım, bu ne çelişki?

**"Bazen bir müzik çalar bazen bir dalga sesi
Bazen ilgisiz bir şey, hatırlatıyor seni.."**

Ayrılığın acısına acı katandır, bu hatırlatan acı şeyler... Birliktelikle birlikte birbiri ardına gelmiş bazı şeyler. Ardından geleni bulamadığında ezer insanı. Farkına varmak ya da farkına varmaya çalışmak... İnce ince dönüm noktalarını bulup izlediği yolu takip etmek. Hepsini ortaya çıkarmak... Ortaya çıkanları ayıklamak.... Benimsemek, ya da yok etmek...

Yaşarken, düşünmeyi sevenleri anlatmaya çalışıyorum. Becermediğimi biliyorum.

Yaşamak nedir sence? Yemek, içmek, gezmek vb. basit şeyler mi? Yaşamak bu değil dostum. Biz değil sanki başkası, başkaları yerimize yaşıyor. Kendi yaşamımızı kendimiz yaratalım.

Büyük bir şairin bu sözlerini hiç unutmam; **"eğer tekrar dünyaya gelsem, saniyelerin nabzını tutardım."**

Saniyelerin nabzını tutmak gerek... Yaşamak en ciddi akademik faaliyettir. Yaşama sevinci, içinizdeki çocuğun yaşama aşkı ile yaşayın.

Anlam Arayışında Eyleme Geçelim

Ülkem EDESSA

"Anlamını yitiren bir yaşamın temel sorunu, kendi yaşamının dansını yapamamaktır.

Anlam arayışında ilk adım ise kritik ve can alıcı soruları sormakla başlar. İkinci adım ise soruların yanıtını aramaktır."

Toplumlar umutlarını gençliğe bağlarken, gençlik ise neden yaşama anlamsız ve boş bakmaktadır? Gençliğin belli bir hareketlilik içerisinde olduğu bir gerçek. Fakat pusulasız bir gemi gibi ucu bucağı olmayan okyanus sularında yol almaya çalışmaktadır. Belki de defalarca kendi etrafında dönmekte, bu da enerji kaybindan başka hiçbir sonuç vermemektedir. Öyleyse sorun çok derinliklerde yatmaktadır. O zaman sorunun kaynağına inmeye çalışalım.

Kişinin niyeti yaşam pusulası ise, geleceğin garantisi olabilmek için ilk başta bireyin kendisi olmayı başarması gerekiyor. Çünkü bir insanın en önemli ilişkisi, kendisiyle olan ilişkisidir ve insanın kaçamayacağı en büyük otorite kendi vicdanıdır.

Evet, kişinin yaşam enerjisinin kaynağı kendi özüdür. Kendi özünden koptuğu anda yaşamın anlamı kalmaz. Bu gerçekliği gençlik açısından ele aldığımızda büyük bir çelişki önümüze gelmekte. Çünkü mevcut durumda mücadeleci, atik, atılgan gençlik yerine uysal, pasif, denetim altına alınmış ve adeta uyuşturulmuş bir gençlik görüyoruz. Acaba yaşam enerjimizin kaynağı olan özümüzden bir kopuşu mu yaşıyoruz? Eğer öyle ise bu büyük bir tehlikeyi gösteriyor. Kabul etmek istemesek de sistem bizi gözaltına almış bulunmakta. Hapishanede olduğumuzu fark ettiğimiz an, "savaşçı" olma yolunda ilk adımı atmış olacağız. Savaşçıyı savaşçı yapan, onun kendine, topluma, yaşama bakış tarzıdır, yaşam felsefesidir. Ve bu yaşam felsefesi içinde yaptığı eylem-

dir. "Savaşçı" sözcüğünü burada elde silah cephede savaşmak anlamında kullanmıyorum. Toplumların geleceği için mücadele etme ve harekete geçme anlamında belirtiyorum.

İnsanı diğerlerinden farksız yapmaya bütün gücüyle gece gündüz çalışan bir dünyada, kendi olarak kalabilmek dünyanın en zor savaşını vermek demektir. Sıradan insanları sizden uzaklaştıran süreç, sizi kendinize yakınlaştıracak olan süreçtir. Biraz düşünelim; ne kadar kendimize aیدiz, kendimiz hakkında ne kadar karar alma gücüne sahibiz? Yaşamdan ne kadar zevk alıyoruz? Gerçekten mutlu ve umutlu muyuz? Hayır değiliz.

İntikama geçme zamanıdır

Gençliğin büyük çoğunluğu içinden çıkılmaz bunalımları yaşamakta. Çünkü ciddi bir kuşatılmışlığı ve yalnızlığı yaşamakta. **Çelişkileri donuklaşmış, hiçbir arayış içerisinde olmayan ve dolayısıyla eyleme geçmeyen bir gerçeklik yaşanmakta.** İşte bu noktada gençlik kendine en büyük yabancılaşmayı yaşamakta. Oysa ki atalarımız bu tarihi ve geleceği bizlere emanet etmişlerdi. Sistem gün geçtikçe daha da büyümekte ve canavarlaşmakta. Daha kötüsü de sistem bu büyümeyi gençliğin kanını emerek gerçekleştirmek istemekte.

Daha fazla kaybedecek zamanımız yok. Beynimizi ve yüreğimizi daha fazla uyuşturmaya izin vermeyelim. Hep beraber arayışa geçelim. İsyan edelim yaşamı anlamsız kılanlara. İsyan edelim gençlik hayallerimizi bizden çalmak isteyenlere.

İntikama geçme zamanıdır. Genç yoldaşlar! Geleceğin garantisi değil miydik? Ezilenden, sömürülenden yana değil miydik? Kötünün karşısında değil miydik? O zaman bu uyuşmuşluk neden? Karanlık bir geleceğin anlamı olur mu? Güneşsiz bir geleceğin anlamı olur mu? Sistemin kucağına oturup ondan medet umuyoruz adeta.

Daha fazla kaybedecek zamanımız yok.

Beynimizi ve yüreğimizi daha fazla uyuşturmaya izin vermeyelim. Hep beraber arayışa geçelim. İsyan edelim yaşamı anlamsız kılanlara. İsyan edelim gençlik hayallerimizi bizden çalmak isteyenlere.

"Ben kurtulsam ailemi kurtarsam..." Sen kurtulsan, aileni kurtarsan ne anlamı var ki bunun? Hani sözümüz vardı güneşe, hani borcumuz vardı tarihe? Güneşimiz olmadan, ülkemiz olmadan asla demedik mi? Kendimize gelelim. Önderliğimiz gün gün eritilmekte, özgürlük için savaşan yoldaşlarımız panzerlerin arkasında sürüklenmekte. Kürtlüğümüz satışı çıkartılmakta ihanetçiler tarafından. Bunu da sessizliğimizden ve pasifliğimizden yararlanarak yapmakta.

Oysa ihanete en büyük darbeyi gençlik vurmalıydı. Çünkü gençlik kendi toplumunun en büyük savunma gücüdür. **Önderliğimize başta olmak üzere bütün değerlerimize saldırılmakta. Üzerimizde büyük tehlikeler var. Bu tehlikeleri ancak güçlü bir mücadeleyle geri püskürtebiliriz.** Tarih bu misyonumuzu yerine getirmemizi emrediyor. Tarihin lanetlileri değil onurlu insanları olmak için harekete geçelim. Çünkü hiçbir şey yapmamak onursuzluk ve ihanettir. Teslimiyet ve ihanete karşı Apocu çizgide birleşerek güçlü cevap verelim!

Gençlikte Yaşam ve Spor

Ömer YÜCE

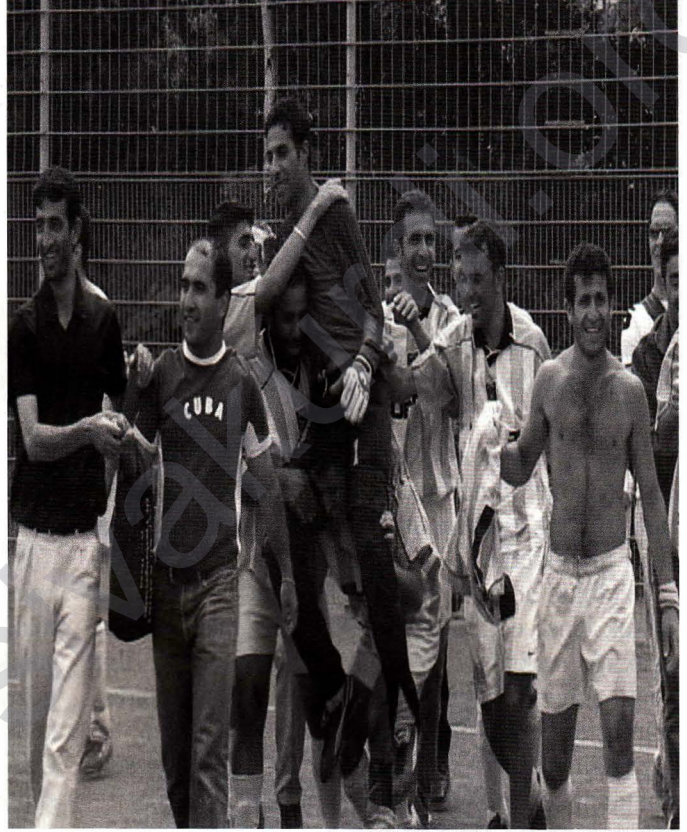
yuceomer@hotmail.co

“Gençlik ve spor kavramlarının her zaman birlikte anılması, gençliğin enerjisinden ve dinamizminden ileri gelmektedir. Toplumun değişirici gücü olan gençliğin spora olan ilgisi, gençlikle ilgilenen tüm kesimlerin sporla da ilgilenmesini beraberinde getirmiştir. Gençliği kazanabilmek için onun ilgilendiği alanlara da yönelmek gerekmiştir.”

Bugün çok geniş gençlik yığınları sporla yatıp sporla kalkan bir durumdadır. Toplumun en önemli gündem maddesi spor olmaktadır. Dünyanın en çok satan gazeteleri spor gazeteleridir. Bir sosyalleşme alanı olan spor, bugün geniş gençlik kesimlerinin siyaset dışına çekildiği, sorunlara kayıtsız kılındığı alanlar haline getirilmiştir. Yani sporun toplumsal yaşam içinde oynadığı rol, ilk çıkış amacının tersine çevrilmiştir. Örneğin çağdaş anlamda futbolu ilk geliştirenler, İngiliz devrimcileridir. Kolektivizmi ve sosyaliteyi geliştirmek için oynanan bu oyun, bugün egemenlerin elinde devrimci mücadelelere karşı kullanılan büyük bir koz durumundadır.

Belirttiklerimiz, Türkiye’de de özellikle 12 Eylül’ün ağır baskı ortamı ardından uygulanmaya başlanmıştır. Toplumun depolitize edildiği ve sistem tarafından örgütlendirildiği bir alan haline getirilmiştir. Tüm ekonomik siyasal sorunlar, sporun uyuşturucu etkisi ile unutturulmaktadır.

Egemenlerin sporu ele alış tarzı sadece depolitizasyonla da sınırlı değildir. Büyük

Spor egemenlerin tekelinden kurtarılmalıdır

Ebette sporla ilgilenmek kötü bir şey değildir. Sporun gerçek misyonunun uygun bir anlayışla desteklenmesi, onu toplumsal dinamizmin kaynağı haline getirir. Anlayışımız toplumu sporla uzaklaştırmak değil sporu toplumun hizmetine sokmaktır. Sporun egemenlerin bize karşı örgütlendiği bir konumdan çıkarmak önem kazanmaktadır.

Kültür sanat mücadelesinin etkisi kalıcıdır

Kültür sanat mücadelesinin etkisi kalıcıdır. Yaratılan birikimlerin ve açığa çıkarılan kültürel değerlerin sanatsal çalışmalara dönüştürülüp topluma taşırılması, toplumsal değişim dönüşüm çabalarında belirleyici bir role sahiptir. Şimdiye kadar gençliğin bu alanda belli çalışmaları olsa da ihtiyaca cevap vermekten uzaktır.

Gençlik ideolojik kaynaklarla beslenmeli

Yeni bir yaklaşımla büyük bir kültür ordusu yaratılmak istenirken, çalışma düzeyi ve alan kadrosu yeniden ele alınmalıdır. Kültür sanat çalışmalarını bir yan çalışma ya da sadece örgütlenmeyen kesimlerin örgütlenilerek siyasi kadroların çıkarıldığı bir çalışma olarak gören yaklaşımın aşılması gere-

kir. Bunda ısrar, başarısızlığın tekrarı anlamına gelir. Kültür çalışması temel olan bir çalışmadır .

Gençlik toplumun kültürüne saygı duyarak onun ruh ve duygu dünyasına girebilmelidir. İdeolojik kaynaklarla beslenen gençlik, ruhunu toplumun ruhu ile bütünleştirebilmelidir. Yürütülen ideolojik mücadele, bunun için muazzam bir kaynak durumundadır. Bunları kendi idealleri ve coşkusu ile bütünleştirdikçe, yaratılan her değeri toplumun öfkesini ve özlemlerini ayağa kaldıracak bir güç ile ortaya koydukça, büyük gelişmenin dinamizmini yaratabilir. Sadece duygularda değil düşünce ve zihniyette sanatın eşsiz büyüleyici gücü ile muazzam bir canlanmayı yaşayabilir. Nasıl ki Rönesans ile Avrupa 300 yıllık bir gelişme merkezi haline geldiyse, Ortadoğu'nun tarihsel köklerini bugünle buluşturacak bir sanat ordusu da Ortadoğu Rönesansı'nı ve demokratik uygarlığın düşünce ve duygu dünyasını yaratacaktır.

bir kar ve vurgun alanı haline getirilen spor kulüplerinin yönetiminde yer alan kişilerin çoğunluğunun siyasetçi olması, ortaya koyduklarımızın doğrular niteliktedir.

Özellikle orta yaş kesiminin üstündekilerinin işi olarak lanse edilen siyasetin yenilik yaratmaktan uzaklığı nedeniyle gençliği çekebilecek bir ilgi alanı olmamasından doğan boşluk sporla doldurulmuştur. Spor, umudunu yitiren toplumun ve gençliğin kendini deşarj ettiği, tüketilmişliğe son noktanın bulunduğu bir alan haline getirmiştir.

Spor kendi zemininde demokratik bir sistemin kurumu olarak örgütlenmelidir

Spor kendi zemininde demokratik bir sistemin kurumu olarak örgütlenmelidir. Öncelikle bireysel yetenekleri hiçe sayan yaklaşım aşılmak zorundadır. Spor kendi ihtiyacı olarak görmek, hem de örgütlenilen bir alan olarak ele almak en doğru bir tavidir. Bu aşamada spor kulüpleri kurma ve sportif kurumlaşmalar yaratma önem kazanmaktadır. Önderliğin bu konuya ilişkin belirlenmesi, esas alınması gereken yaklaşımın ne olması gerektiğini ortaya koymaktadır. Seyirlik sporun

uyuşturucu etkisine dayalı resmi spor yerine sivil toplumun aktif katılımına dayalı spor, en çağdaş sivil toplum kuruluşlarından biri olmaya adaydır.

Kitlelerin en çok etkilendiği alanlar göz önünde bulundurulmadan topluma biçim vermeye çalışmak, başarıya engeldir. Yapısı gereği yenilikleri sürekli topluma taşımakta olan gençlik, bu alanı göz önünde bulundurarak hem kendi gelişiminde hem de toplumun etkilenmesinde başarılı olabilir. Özellikle kültürü baskı altına alınan ve özgür gelişimini sağlayamayan halklarda gelişimin önünün açılması da gençliğin sorumluluğu altındadır. Yine halkların kültürlerinin gelişimini sağlamak temel bir çalışma alanıdır.

İşte bu temelde kültür ve sanat, spora dayalı bir oluşum olduğu için biz gençler, hem kültürümüzü hem sanatımızı hem de bize daha cazip gelecek bir tarzda sporu kendimize bir doğuş alanı haline getirmeliyiz. Bu yüzden sağlıklı bir toplum olma özelliğini yakalamalıyız. Bu görev biz gençlere düşmekte.

Kısacası biz gençlik olarak izleyici değil oynayan olmalıyız. Her alanda kendimizi zorlamalıyız. Yeni bir sağlıklı toplum yaratma düşüncesiyle sağlıklı yaşam ve sağlıklı bir gelecek hedeflemeliyiz.

Blumen der Berge

Zinê ZÊDAN

gulanviyan@hotmail.com

“Die Blume hat ihre Mutter, die Berge, gefunden. Ein Leben, das neu entdeckt worden ist. Denn alles um dich herum lebt. Jetzt scheint es umso bedeutender zu sein, zu leben und zu kämpfen, um diesen Moment für alle Zeiten werden zu lassen. Damit Blumen der Berge nicht von ihren Wurzeln gerissen werden. Damit Blumen in all ihrer Schönheit aufgehen können.”

Nach Jahren der Sehnsucht ist der Moment gekommen, der alles verändert. Ein Moment der Gefühle, die es zu beschreiben keine Worte gibt. Nur der Schein der Augen kann in diesem Moment sagen, was

in keinem Wörterbuch zu finden ist. Und genau in diesem Moment muss ich an einen Vorfall, der Jahre zurück liegt, denken:

Ich war vielleicht 7 oder 8 Jahre alt an diesem Muttertag. Der Wunsch, meiner Mutter an diesem Tag ein Geschenk zu kaufen war groß. Aber wo sollte ich das Geld für eine Schachtel Pralinen oder eine kleine Flasche Parfum herbekommen? Ohne Geschenk wollte ich meiner Mutter an diesem einzigen Tag im Jahr, der ihr gewidmet war, nicht entgegen treten. Der Gedanke, ein Geschenk selber zu machen, lag nah. Also sammelte ich einen Strauss Blumen; rote und gelbe Blüten des Frühlingsmonats Mai. In mir die Vorfreude auf den Gesichtsausdruck meiner Mutter; der eiserne Glaube an ihr Erfreuen.

Doch erwartete mich keine Freude über mein Geschenk, sondern ein Wutausbruch und eine

harte Ohrfeige. Was hatte sie so wütend gemacht, dass sie diesen wunderschönen Strauss noch nicht einmal genau angucken wollte? Damals konnte ich dies nicht verstehen. Um so bedeutender scheint mir dieser Vorfall heute zu sein. "Wie konntest du diese Blumen nur pflücken? Auch sie sind Lebewesen. Wer gibt dir das Recht, sie von ihren Wurzeln zu trennen?"

Jetzt sitze ich auf einem Felsen und betrachte die unglaubliche und ebenso unbeschreibliche Schönheit dieser Berge, die sich wie ein Schutzmantel um uns herum befinden. Eine Handvoll freie Erde, fuer die Unzählige ihr Leben gelassen haben. Erde, die ihre rötliche Farbe von dem Blut erhalten hat, mit dem sie gegossen worden ist. Überall blühen Blumen in den verschiedensten Farben der Natur auf. Wie bunt ist doch unsere Natur, wie schön jede einzelne Blüte.

Ich denke an die Worte von Ahmet Kaya: **"Eine in den Bergen aufgegangene Blume kann in der Stadt nicht wachsen."** Und was ist mit Bergblumen, die in der Stadt gesaecht worden sind? Was ist mit Blumen der Berge, die in den Städten aufgehen und wachsen? Werden sie je die Pracht erhalten, die Mutter Natur ihnen beigemessen hat?

Jetzt streckt die Bergblume nach einem Leben in den Städten ihre Wurzeln in die Erde der Berge aus. Alles duftet nach Heimat. Hier gehört sie hin. Von hier wurde sie gepflückt, noch bevor sie geboren war. Sie würde in die beste Erde gepflanzt, mit dem reinsten Wasser gegossen. Aber ihre natürliche Schönheit hat sie niemals entfalten können. Blühen Bergblumen in der Stadt auf?

Wie viele Nächte der unendlichen Sehnsucht liegen jetzt zurück, leben jetzt nur noch in den Gedanken? Wie oft hat die Sonne ihren Platz dem Mond, und der Mond seinen der Sonne gelassen, bis dieser Augenblick gekommen ist? Ein Augenblick, der nicht vergehen wollte. Auf diesen Moment zu warten lohnt sich, auch wenn es sich um eine Ewigkeit handelt. Alles warten war für diesen einen Moment, der nun unsterblich geworden ist. Doch wird dieser

eine Moment nicht wieder Quelle für noch stärkere Sehnsucht sein, wenn der Zeitpunkt des Abschieds gekommen ist? Welches Herz kann diesen Schmerz ertragen, wenn alles neu entdeckte wieder verlassen werden muss? Vergeht Zeit doch schnell: ohne es zu merken hat der Sand in der Uhr den Grund des Glases erreicht und alle Zeit ist vergangen.

Haben wir unsere Zeit nicht gelebt? Der Wunsch, an einem anderen Zeitpunkt an einem anderen Ort zu sein, kommt immer öfter auf. Wir leben jedoch heute. Also heißt es diesen Zeitpunkt, diesen Ort lebenswert zu gestalten und das Leben zu schaffen, das in unseren Träumen liegt und in das wir uns jede Nacht hinflüchten.

Blumen dürfen nicht von ihren Wurzeln getrennt werden! - Dies ist vielleicht eine der wichtigsten Lehren, die meine Mutter mir mitgegeben hat. Blumen blühen am schönsten auf der Erde auf, zu der sie gehören. Dort scheint ihre Farbenpracht im Lichte der Mittagssonne wie ein Regenbogen über Berg und Tal.

In diesem Augenblick entdeckte ich in mir Gefühle, deren Existenz mir vorher nicht bekannt war. Der Mensch wird eins mit der Natur. Keine Grenzen, die sich als Hindernis plötzlich vor dich stellen. Irgendwie scheint hier vieles zeitlos zu sein. Die Sonne geht über diesen Bergen auf, wenn in den Städten noch dunkle Nacht ist. Wie kann das Gefühl beschreiben, das Mensch empfindet, wenn auf einem Hügel jede Sekunde des Sonnenuntergangs und Mondaufgangs miterlebt wird. Und noch schöner ist es, wenn der Mond gemeinsam mit dem Dunkel der Nacht verblasst und erneut Sonne Licht auf jeden Berg, jedes Tal wirft.

Die Blume hat ihre Mutter, die Berge, gefunden. Ein Leben, das neu entdeckt worden ist. Denn alles um dich herum lebt. Jetzt scheint es umso bedeutender zu sein, zu leben und zu kämpfen, um diesen Moment für alle Zeiten werden zu lassen. Damit Blumen der Berge nicht von ihren Wurzeln gerissen werden. Damit Blumen in all ihrer Schönheit aufgehen können.

A
N
D
R
E
A

W
O
L
F

Yıldızlar Karanlıklarda Belli Olur.
Semalarda Yıldızlaşan Büyük Enternasyonalist
Şehit Andrea Wolf'u Saygıyla Anıyoruz.

Özgür Gençlik Okurları

Aydınlık Yolda Bir Işık:

RONAHİ

Rohat MAZRA

rohatm@hotmail.com

Kürdistan'ın özgür dağlarına doğru yola çıkmıştı. Kürdistan'da başlayan yeni yaşamında yeni bir adı vardı artık onun: RONAHİ. PKK Önderliği ona bu ismi vermişti. Resimlerden tanıdığımız aydınlık yüzü ve aydınlık gülüşüyle nasıl da bir bütünlük arz ediyordu bu isim. Halkların kardeşliği, birlik ruhu ve bilincindeki aydınlığı o.

“Bu ilk değildi. Dünya üzerinde güzelliklerin katili olan insan, daha kimbilir başka hangi farklılıkları ve güzellikleri katledecekti. Ve o tarihten sonra katletmeye de devam etti zaten. Her Ekim ayının 22'sinde gökyüzüne bakmayı unutmayın. Çünkü O hep bize selam gönderecek semadan. Yanındaki yıldızlaşan 25 yürek ve diğerleri gibi...”

Bir kış gününde, eski bir iltica kampında tanışmak nasip oldu onunla.

Duvarda siyah beyaz bir gazete sayfasından koparılmış anma ilanı asılıydı. Farklı siması ve farklı adı ilgimi çekmişti. Duvardaki gazete parçasına ilgiyle baktığımı gören biri yanıma gelerek, “mücadelemiz içerisinde enternasyonalist bir Alman gerillaydı. Şehit düştü” dedi. Farklı bir duyguydu o an yaşadığım.

Bir Alman kadını, Kürt halkının özgürlük mücadelesi içinde... Çok farklı bir coğrafya olan Kürdistan dağlarında... Hem de şehit düşmüş... Bir şoktu yaşadığım ve beraberinde farklı bir şaşkınlık, onun hissettiklerini hissetme çabası...

İşte o gün; büyük saygı ve büyük hayranlık duyduğum Andrea Wolf ile yani Ronahi ile tanışmam, acı bir şekilde gerçekleşmişti. Neydi onu Kürt halkının mücadelesine çeken? Kendi yaşadığı coğrafyadan çok farklı olan Kürdistan dağlarındaki zorlu ama bir o kadar da güzel yaşamda hissettikleri nelerdi?

Belli ki arayışları olan bir özgürlük ve demokrasi savaşçısıydı. Ezilenin yanındaydı, enternasyonalist mücadele ruhunu taşıyordu.

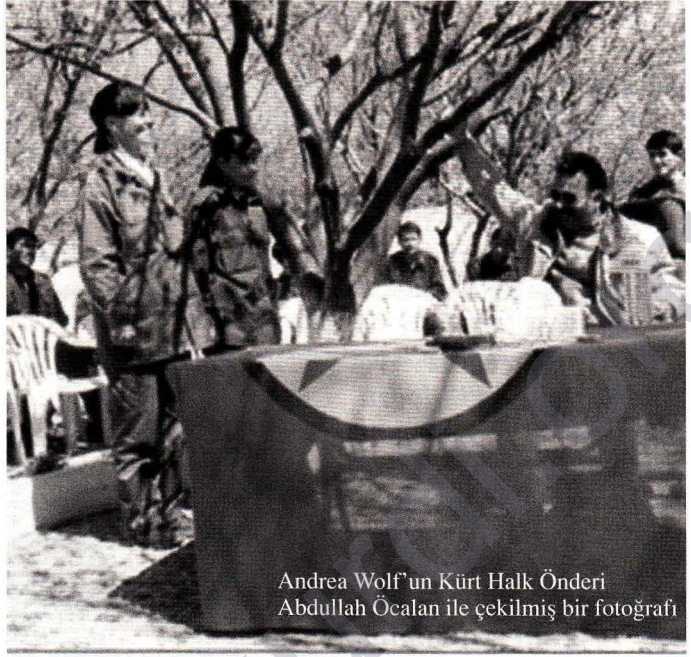
O ortamdaki kurtulunca kısıtlı imkanlarıyla araştırmak, biraz olsun tanımak istedim onu. Almanya'da başlayan demokrasi mücadelesi Kürdistan dağlarında sonlanmıştı. Kürt mücadelesi saflarında ilk durağı Önderlik Sahası olmuştu.

Burada bir süre kaldıktan sonra Kürdistan'ın özgür dağlarına doğru yola çıkmıştı. Kürdistan'da başlayan yeni yaşamında yeni bir adı vardı artık onun: Ronahi. PKK Önderliği ona bu ismi vermişti. Bu isim nasıl da onu anlatıyordu. Resimlerden tanıdığımız aydınlık yüzü ve aydınlık gülüşüyle nasıl da bir bütünlük arz ediyordu bu isim. Halkların kardeşliği, birlik ruhu ve bilincindeki aydınlığı o. Farklı bir yaşama atılmıştı. Farklı bir dil, farklı bir felsefe, farklı bir yaşam tarzı, farklı elbiseler, farklı zorluklar, farklı sevinçler ve farklı üzüntüler... Daha sayamadığım birçok farklılık girmişti artık onun hayatına. Ve bu farklılıklardan farklı anlamlar çıkarıp farklı duygular yasayacaktı. Öyle ki günlüğünün bir sayfasında Kürdistan dağlarının eşsiz manzarasına karşı yediği yemeğin, yani kara demlikte kaynatılmış çay ve kurumuş bir parça ekmeğin keyfini anlatacaktı. Daha sonra onun Kürt özgürlük mücadelesindeki tek Alman olmadığını öğrenecektim. Ama hayatımda anlamlı bir ilk olan Ronahi'nin yeri farklı olacaktı her zaman benim için.

Metropollerde 'Lissy' Kürdistan dağlarında 'Ronahi'

68'lerdeki öğrenci hareketlerine ilgi duymuştu ailesi ve daha sonra da her zaman sisteme muhalif konumda olmuşlardı. Sistemin yarattıkları karşısında babası ve erkek kardeşi intihar ederek çözüm bulma yoluna gitmişlerdi. Bu yaşananlar onu her zaman mücadele etmeye yönlendirmişti. Metropollerde Lissy adıyla başlayan mücadelesi, sonrasında Kürdistan dağlarında enternasyonalist dayanışma ruhuyla Ronahi olarak devam edecekti. Öyle ki, katledilmeden önce Türk subayının sözlerine, "kendi özgürlüğü ve ezilen halkların özgürlüğü için mücadele verdiğini" söyleyerek cevap verecekti.

Ne yazık ki iki ışıklı yoldaki onurlu mücadelesi iki yıl sürmüştü Alman kadınının aydınlık yüzünün. Beytüşşebap-Çatak alanında kurşuna

Andrea Wolf'un Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan ile çekilmiş bir fotoğrafı

Ne yazık ki iki ışıklı yoldaki onurlu mücadelesi iki yıl sürmüştü Alman kadınının aydınlık yüzünün. Beytüşşebap-Çatak alanında kurşuna dizilen Ronahi'nin yüzü, semada yıldızlaşarak Ronahi dağıtacaktır. O artık semalarda ışık saçacaktır.

dizilen Ronahi'nin yüzü, semada yıldızlaşarak Ronahi dağıtacaktır. O artık tıpkı diğer Ronahiler gibi semada ışık saçacaktır. Artık o da bir yıldızdı gökyüzünde.

Takvimler 22 Ekim 1998 tarihini gösterdiğinde Ronahi gözlerini bir daha açmamacasına kapayacaktır. Ve bunun en acı yanlarından biri de kendi ırkından insanların üretmiş olduğu silahlarla katledilmesiydi. Ronahi, Alman silahlarından çıkan kurşunlarla katledilecekti.

Bu ilk değildi. Dünya üzerinde güzelliklerin katili olan insan, daha kimbilir başka hangi farklılıkları ve güzellikleri katledecekti. Ve o tarihten sonra katletmeye de devam etti zaten.

Her Ekim ayının 22'sinde gökyüzüne bakmayı unutmayın. Çünkü O hep bize selam gönderecek semadan. Yanındaki yıldızlaşan 25 yürek ve diğerleri gibi...

Felsefe

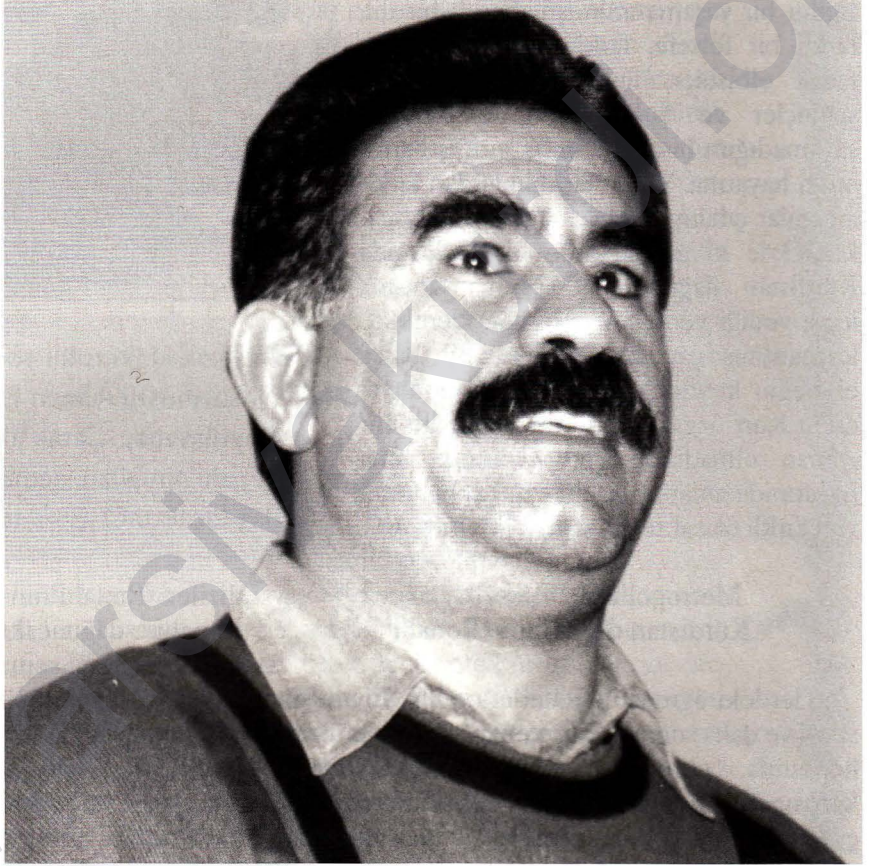
Apocu Felsefeye Giriş

PKK gerçeğini ve Apocu felsefeyi doğru öğrenmek ve yaşamsal kılmak durumundayız. Kendimizi değiştirme, yaşamı anlamlı kılma ve doğru yaşama başka türlü mümkün değil. İnsanın gelişiminden ve Kürdistan'daki geriletilmeden, çökerilmeden, düşürülmeden çıkaracağımız derslerle bu gerçekliği değiştirme ve reddetme iddiamız, doğru bir bakış açısına, yaşamı ve mücadeleyi doğru anlamaya zorunlu kılıyor. Bu aslında Önderlik gerçeğimiz oluyor.

Kürdistan'da yeni bir bakış açısı, yeni bir yaşam tarzı, yaşamı yeni tarzda anlama, algılama ve yaşamayı ifade ediyor.

Bunu iyi öğrenmemiz, kavramamız, özümsememiz ve tartışmamız gerekiyor. Kısaca ne olup olmadığına dair kafa yormamız gerekiyor.

Kendimizi esas almamız, kendi kendimize kalmamız doğru ve yeterli olmaz. Anlamak ve mevcut durumu çözümlmek için nasıl bir yol yöntem izlememiz gerektiği de bu felsefede saklı.

Apoculuk nedir?

Apoculuk öncelikle sosyalizm içinden çıkan bir akımdır. Sosyalizmin 21. yüzyıla uyarlamasıdır. 21. yüzyılın sosyalizmi olarak da tanımlayabiliriz. 20. yüzyıldan ve daha öncesinden de kopuk değil. 21. yüzyıl yeni olduğu için ve bu düşünce akımının da yeniyi yaratma, günümüzü tahlil edip insan için iyi, doğru ve güzel olanı yaratma iddiasında bulunduğu için bu yüzyılın akımı diyoruz.

Apoculuk inkarcılığa karşı bir akımdır

Apoculuk, bugünü değerlendirmeyi, iyi ve güzel olanı yaratmayı geçmişin tahlilinden, irdelenmesinden, derslerinden ve birikiminden çıkarıyor. Onları reddetmiyor, veri olarak alıyor, hepsine değer biçiyor. Fakat tasnife tabi tutuyor. Değişik zamanlarda insanlık için önemli hizmetler yapmış, gelişme yaratmış olanlara değer veriyor, anlam biçiyor. Hizmet etmeyenleri, değer ifade etmeyenleri de ortaya koyuyor. Onları yarsız buluyor. Tarihin herhangi bir döneminde oldukça geliştirici ve hizmet edici olmuş, ama günümüzde çok gerilerde kalmış insanlık için yapılacak fazla bir şey yok. Bunu tecrübe ve birikim olarak alıyor. Fakat olduğu gibi almıyor, bugün de aynı şeyler olmalıdır demiyor. Reddedip inkar etmiyor.

Apoculukta inkar yoktur. Apoculuk inkarcılığa karşı bir akımdır. Çünkü ortaya çıktığı zaman sosyalizmde derin bir inkarcılık vardı. Kürt toplumu inkarı yaşıyordu. Kendi değerlerine yapancılaştırılmış, kendi değerleriyle karşı karşıya getirilmiş bir toplumdur. Bu kadar aşırı inkarcılık içerisinde ortaya çıkan bir akım olarak, en büyük özelliği bu inkarcılığı aşmak, inkarcılığı reddetmekti.

Apoculuk, kendisini Kürt toplumunun tarihsel özünü dayandırmıştır

Apoculuk, sosyalizmin, dolayısıyla onun felsefi temeli olan diyalektik materyalizmin doğru özümsemesiyle, Kürt toplumunun tarihsel özü ve güncel gerçekliğiyle doğru buluşmayı esas almış, kendini buraya dayandırmış bir akım oluyor. Başka dayanağı yok. Dolayısıyla inkarcılığı aşan bir akım. Yanlışı, kötüyü ortaya çıkartan, insanlık için günümüzde yararlı olmayanları reddeden, bunda oldukça çözümlenici, kesin kararlı olan ama hiçbir zaman da tarihsel gelişmeyi, tarihsel gelişmenin çeşitli aşamalarından ortaya çıkan hizmetleri inkar etmeyen, onları hep anlamlandırmayı, değerlendirmeyi, yerli yerine oturtmayı bilen bir akım.

Apocu felsefenin bir diğer temel özelliği de

Apoculuk sosyalizmin günümüzdeki pratiğidir

Apoculuk; sosyalizmin ciddi biçimde irdelenmesinden, onun felsefi temelleri ile birlikte siyaset, örgüt ve mücadele anlayışlarının da bir tahlile tabi tutulmasından ve günümüz pratiğinde denenmesinden ortaya çıkan bir akımdır. Felsefesi de bu temelde ortaya çıkar.

Bir de Kürt toplumuna, Kürt insanına yedirilmiş olan ruhu, düşünceyi, psikolojiyi, yaşam tarzını irdelleyen, çözümlen, eleştiren, insanca olmayan her şeyi ortaya çıkartıp mahkum eden, reddeden, insanca olan özle birleşen, o özü açığa çıkartan ve onu geliştirerek insanlığın günümüzde ulaştığı düzeye uygun olarak yaşamsallaştıran bir akımdır. Felsefesi de böyledir.

Sosyalizmden çıktığına göre de sosyalist bir gelişme çizgisi var. Birden bire sosyalist olmamış. Bunu Önderlik çok ayrıntılı ve kapsamlı irdeledi. Çözümlemeler okunursa bulunabilir. Önderliğin değişik felsefi akımlarla ilgilenme gerçeği var. İdealizmin değişik türleriyle ilgilidir. Birden bire materyalizmi, diyalektik geliştirmiş, öğrenmiş değil. Fakat çok güçlü bir araştırmacı, arayıcılık, irdelilik var. Dolayısıyla insanı, doğayı, toplumu, yaşamı anlamak için yoğun bir araştırma, inceleme, öğrenme, düşünme ve tartışma süreci içerisinde kendisini geliştiriyor. Bu da Önderlik gerçeğinin bir esasıdır. Onun bakış açısının temel özelliklerinden birisidir.

böyle bir gelişmeyi yaratan sonsuz bir arayışçılık, irdeleyiciliktir. En iyi, en güzel, en doğru olanı bulma, yaşamı anlamaya çalışma tutkusudur. Önderlik gerçeğinde öyle sıradan bir yaklaşım değil, tutku düzeyinde bir ele alış var. Yorulmaz, belli şeylerle yetinmez, bir yerde durmaz ölçüde bir arayışçılık ve bu arayışçılıkta süreklilik var.

Önderlik gerçeği bu temelde içinden çıktığı toplum gereği idealizmin çok değişik özellikleriyle yükü ve bunları uzun bir sorgulama süreci yaşıyor. İçinden çıktığı toplumun taşıdığı değer yargılarını sorguluyor. Ona yedirilen anlayışları, yaşama bakış

açılarını ve yaşamı çözümlene yöntemlerini sorguluyor. Önderliğin mücadelesinin felsefi bir temeli var. Bu mücadele böyle bir sorgulamayı ifade ediyor. Kürt toplumunun yaşadığı değer yargılarının, ölçülerinin, yaşama bakış açısının, yaşamı anlama durumunun sorgulanması oluyor. Bunu günlük ve anlık düşünerek, değerlendirerek, tartışarak yaptığı gibi en şiddetli eylemle de yapıyor.

Apocu felsefenin temel özellikleri

Sadece düşünmek, bir şeyleri öğrenmek değil de onu anı anına öğrendiği kadarıyla yaşamsallaştırmak, düşünceyle pratiği birleştirmek, bilgiyle mücadeleyi birleştirmek, bilgi ve düşünceyi eylemle birlikte ele almak, yaşamı böyle teori, pratik, düşünce, maddi yaşam, bilgi ve eylem birlikteliği içinde ele alıp sürdürmek, hem pratiği buna dayalı olarak geliştirmek hem de düşünceyi, teoriyi, bilgiyi böyle bir pratik içinde ortaya çıkarmak, daha o dönemde Apocu felsefeyi veren temel özelliklerdi. Önderlik buna; **“düşünürken yapmak, yaparken de düşünmek”** diyordu. Bu da temel bir özellik; bir şeyi önceden düşünüp, tasarlayıp, planlayıp ondan sonra yaşama geçirmek değil. Diğer yandan pratiği yapıp ortaya çıkarıp da ondan sonra düşünmek de değil.

PKK'nin gelişiminde düşünceyle pratik her zaman iç içe ve birlikte olmuştur. Zaman zaman birisi öne geçmiştir. Stratejik planlama dönemlerinde elbette düşünce öne geçmiştir. Tasarılar, planlamalar ortaya çıkartılmıştır. Zaman zaman da pratik öne geçmiştir. Örneğin, halk savaşı stratejisi bir düşünsel planlamaya kavuştuktan, onu eyleme dökme süreci başladıktan sonra pratik daha çok uğraşılana, esas alınan yan olmuştur. Ama ister stratejik planlama dönemine, isterse pratik gelişme dönemine bakalım pratik gelişme süreci, düşüncenin derinleşmesiyle, anlık olarak yürütülen mücadelenin değerlendirmesiyle geçerken; düşünsel arayış, derinleşme dönemi de hep pratik yaşamla birlikte olmuş, pratiğin ve içinde bulunan dönemin değerlendirilmesinden çıkmıştır. Bunu bilim adamları da çok temel bir özellik olarak tanımladılar. Çok ulaşılamayan, anlaşılabilen, dolayısıyla pratikte temsil edilemeyen bir özellik oluyor. İyi kavramamız ve özümsememiz gerekiyor. Örgüt çalışmasının

Apoculuk işbirlikçi Kürt'e çekilmiş bir resttir

Düzen yaşamını reddetmekten çok, alışkanlıklarla ona bağlanma, onu yaşamayı isteme çok fazla var. Öylesi bir yaşama eleştiri yok, mevcut yaşam ölçülerini reddetme yok. TV'de diyorlardı ki, **“Almanlar bakıyorlar, PKK yaşamını değiştiriyor. Ama kendi istedikleri yaşam çizgisine gelmediği için mevcut PKK'yi reddediyorlar. Değişmiş olarak görmüyorlar.”** Onlara göre PKK'nin değişmesi, mevcut yaşam ölçülerini reddetmesi, günümüz uluslararası sistemi benimsemesi, o sistem içerisinde erimesidir. Ki bu sistem halihazırda hala Kürtleri inkar ediyor, imha etmek istiyor. İmha etmek için her türlü saldırıyı, savaşı uluslararası kompo düzeyinde yürütüyor. **“Teslim olun, PKK'yi reddedin ve tekrar bize dönün”** diyor.

Yabancı egemenlik ve ona teslim olan aşiretçi feodal gericilik, insanlık özünü ve Kürt halk gerçeğini inkar ederek yeni bir Kürt ortaya çıkardı. Bu Kürt; işbirlikçi, uşak, köle ve teslim olmuş bir Kürt'tür. Apoculuk, bu Kürt'ün inkarı oldu. Önderlik gerçeği, insanlık toplumunun ulaştığı gelişme düzeyinde bu özü yeniden diriltme, canlandırma ve yaşanılır hale getirme gerçeğidir. PKK bu anlamda inkarın inkarı oluyor. İnsanlık özü ve Kürt halk gerçeği inkar ettirilen Kürt'ün inkarı ile yeni, özgür, eşit ve adil yaşamak isteyen insanlığa yeni Kürt'ün yaratılmasıdır. Önderlik **“Apo Kürt'ü”** derken, böyle bir insan ve halk doğuşunu ifade ediyordu. **“Bu anlamda biz eski Kürt'ten ayrıyız”** diyordu.

Barzani Kürt'ü ile Apo Kürt'ü

Barzani Kürt'ü ayrıdır, Apo Kürt'ü ayrıdır. İkisini bir araya koyamazsın. İki yaşamı bir tutamazsın, birlikte yaşayamazsın. Biri, yabancı egemenliğin, teslim olmuş aşiretçi feodal egemenliğin yarattığı fosilleşmiş, 4000 yıldır Kürdistan'da yaratılmış Kürt'tür.

Diğeri ise bütün bunların reddedilmesi temelinde özgür, eşit, adil yaşamı öngören, bunun dışında bir yaşamı kabul etmeyen yeni Kürt'tür.

Şimdi bu anlamda Apoculuk, kendi özüne yabancılaştırılmış, teslim alınmış, boyun eğdirilmiş Kürt gerçeğini reddederek ortaya çıkan bir gerçeklik. Apoculuk böyle doğuyor. Mevcut egemenlik, tekrar o gerçeği inkar ettirerek eskiye döndürmek istiyor. Bu devrimci inkar, Apocu inkar, gerçek değildir diyor. Varolmaması, yaşamaması gerektir diyor ve ona yaşam hakkı tanımak istemiyor. Uluslararası komplo, böyle ortaya çıktı. İm-

ralı gerçeği böyle bir gerçektir. Bunu hiçbir zaman unutmuyacağız.

“Apocu yaşam gerçeğini inkar ve reddedeceksiniz. Bize tekrar geri döneceksiniz” dayatması olmuş. Günlük ve anlık olarak 6 yıldır en ağır koşullarda bu dayatma sürüyor. Bütün militanlara ve halka bu dayatma yapılıyor. Bu konuda çok kapsamlı ve derinlikli bir savaş var. Ne kadar anlaşılıyor, o ayrı bir mesele ama bu savaşın derinliği, kapsamı çok fazladır. Yaşamın

değişik alanlarında nasıl ortaya çıkıyor? Tartışıp, inceleyip, değerlendirip anlamak lazım.

Apocu yaşam ve anlayışının, Apocu felsefenin Kürt insanına ve toplumuna yedirilmiş anlayışları, özellikleri reddetme temelinde ortaya çıkma gerçeği var. Diğer yandan sosyalizmdeki saptırmalara karşı olma gerçeği de var.

da, siyasi faaliyette, eylemde kopukluk yaratmıyor, bir süreklilik, devamlılık yaratıyor. Fakat bir tekrar da yaratmıyor, sürekli bir gelişmeyi ifade ediyor. Burada diyalektiğin kendisi var; sürekli düşünce ama hep ileriye giden düşünce, sürekli bir eylem ama tekrar değil, hep büyüyen, değişen bir eylem.

değişim, ilerleme ve gelişme var.

Önderlik, **“değişim, benim tek ve en büyük özelliğimdir”** diyordu. Fakat değişmeyi hep sürekli bir gelişme, yenilik olarak ele alıyor, asla tekrar olarak ele almıyor. **“Benim için bir şeyi elde etmek önemlidir. Elde etmek değil, elde etme mücadelesi önemlidir. Elde edildikten sonra o şey bitmiştir. Onu başkalarına sunarım, başkalarının olsun. Benim için ondan daha yeni, daha öte şeyleri elde etme arayışı, mücadelesi başlar.”** Önderliğin bu sözü, değişimi, değişim için yürütülen mücadele arayışını sürekli bir gelişme, ilerleme ve yenilik olarak ele almak anlamına geliyor.

Önderlik gerçeği diyalektik bir bütünlüğe sahip

Önderlik gerçeğinde sürekli pratikten, eylemden daha üst düzeyde bir düşüncenin ortaya çıkması ve hep ortaya çıkan, gelişen bir muhakeme haline gelen düşüncenin karar haline gelerek daha ileri ve üst düzeyde bir eyleme dönüşmesi ve yeni yaşamı, eylemi yaratması söz konusu oluyor. Bu gerçeklik diyalektik bir bütünlük kazanıyor.

Düşüncesi ve yaşamıyla kopukluk yok, süreklilik var. Düşüncede ve eylemde kopukluğun olmaması ve diyalektik bütünlüğün üst düzeyde gerçekleşmesi, siyasette, örgütte, günlük yaşamda kopukluğu ortadan kaldırıyor. Müthiş bir bütünlük, süreklilik ve hep

Benzer özelliklerin şekillenmesi bazı temel yaklaşımlardan doğdu. Bunlardan birincisi, Kürdistan'a yedirilen yabancı egemenlik altında aşiretçi, feodal, gerici yaşam ve egemenlik altında ortaya çıkartılan yaşamın, yaşam anlayışlarının reddedilmesidir. Apocu yaşam anlayışı, bu yaşamı kesinlikle reddetmekten geçiyor. Bunu çok köklü bir biçimde reddetmeden Apocu olunamaz.

ÇETİN ORANER

Röportaj: Hidar FERAT ibrahimguney@tecakonline.com

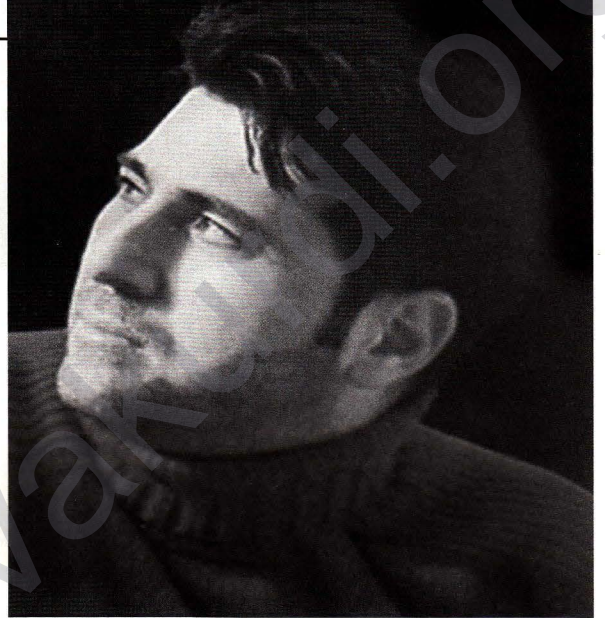
- Kendinizi biraz tanutabilir misiniz?

- En zor soru bu soru, ilk soru çok zordur. Kendimi bildim bileli müzikle uğraşıyorum. Nevşehirli olduğum için bende biraz Bektaşî kültürü de egemen. Evimize aşıklar geleneğinden ozanlar sıkça gelir giderdi. Onlardan çok etkilendim. İlk bağlamam da ailemizin bir ozan dostu tarafından bana hediye edildi. O gün bugündür bağlamayla yoldaşlığım devam ediyor.

- Ahmet Kaya ile benzeştirilme durumunuz var. Belki gençliğin ilk heyecanından dolayı ona özenme durumu vardı. Bu benzeştirme olumlu olduğu kadar, belli bir süre sonra olumsuz yanları da beraberinde getirmez mi?

- Şunu söyleyeyim. Ben Ahmet Kaya'dan uzak, evimde oturup bağlama çalarak, Ahmet Kaya hayranı olan bir taklitçi falan değilim. Ahmet Kaya bir temeldi, bu temel üzerinde kendi yapıyı kurmaya çalışıyorum. Bu çok doğal. Yani bizim ülkemizde şiir yazan herkes Nazım Hikmet'ten, Ahmet Arif'ten etkilenmiştir. Bende de Ahmet Kaya'nın etkisi var, az buz değil.

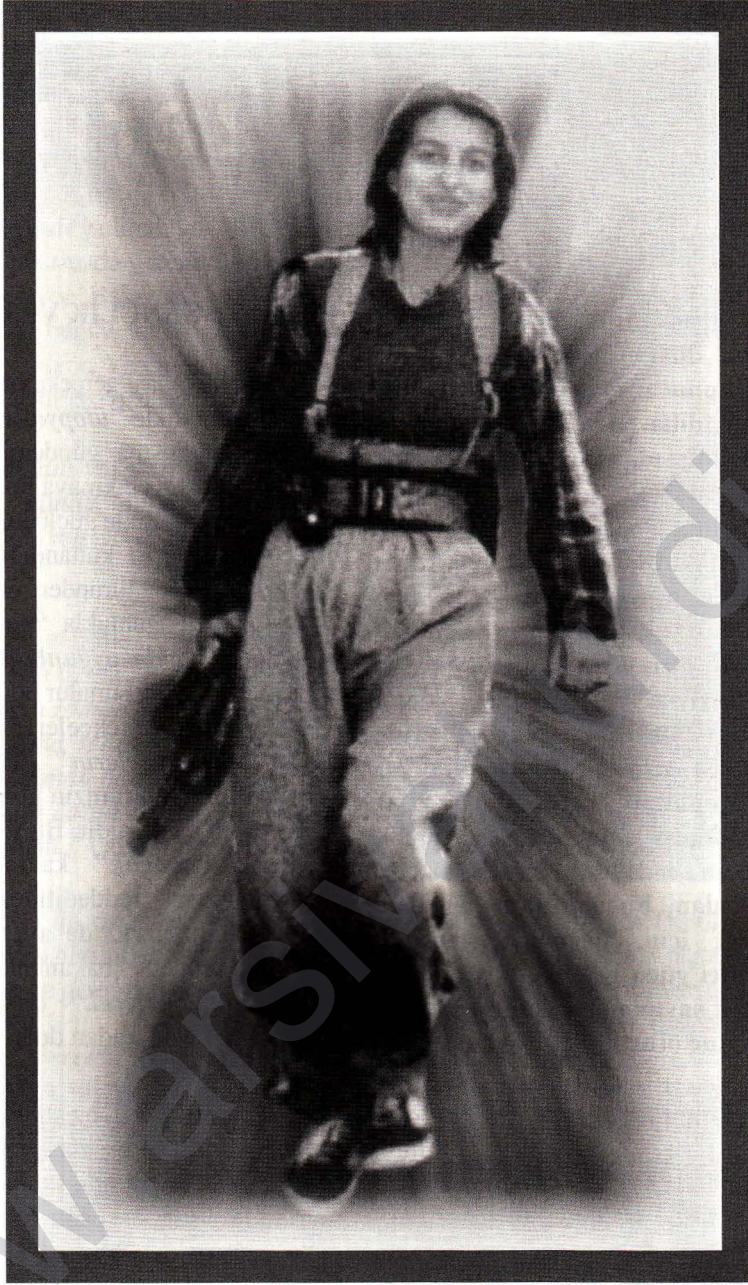
Ahmet Kaya ürettikleriyle, yaptıklarıyla bir tarz oluşturdu. Ama çok ilginç bir şey var. Örneğin İbrahim Tatlıses de bir tarz yarattı, ya da Orhan Gencebay da bir tarz yarattı ve onları takip eden birçok insan ortaya çıktı. Çünkü bu tarzı takip etmek, dillendirmek ya da ifade etmek pek zor değildi. Şöyle pek zor değildi; onların müziği, protest müzikte olduğu gibi bir misyon taşıyor. Yani insanlığın değişim dönüşümüne katkıda bulunayım, bir damla da olsa katkıda bulunayım, ya da müzikal

anlamda süreci ifade edeyim diye bir iddiaları yok. Bu nedenle de Ahmet Kaya tarzını devam ettirmek demek, değişim dönüşüm içerisinde kendi tarzını ortaya çıkarmak demektir. Yorumda benzerlik var, bunu kabul ediyorum. Ama bunun doğal olduğunu düşünüyorum. Benim kendi yorumumu kazanmam, *'Yangınlar Ülkesi'* albümüm iyi dinlenirse, (ki daha önceden de bir albüm vardı) burada farklı bir tarzın ilk haberlerini, ilk mesajlarını, ilk seslerini duymak mümkün.

- Yani git gide sanatınızda bir Çetin Oraner olmaya doğru bir gelişiminiz olacak?

- Kesinlikle öyle. Kendi şarkı sözlerimi kendim yazıyorum, kendim de besteliyorum. Bu besteleme sürecinde farklı etkiler çıkmaya başladı ortaya. Kimi şarkılarda Ahmet Kaya'nın etkisi var. Yani Ahmet Kaya'nın öğrencisi olduğu belli bu insanın.

Yüce şehit Beritan arkadaş sahsında bütün Ekim Şehitleri'ni saygıyla anıyor, anılarına bağlılığın, uğruna can verdikleri mücadeleyi yükseltmek olduğu gerçeğinden hareketle devrim bayrağını zafere taşıyacağımızın sözünü yineliyoruz

Avrupa TECAK Örgütü

Gençlik Üzerine

Xwe Metin AYÇİÇEK

aycicek@t-online.de

Hangi devrimci gençliğinde eleştirilmemiştir “gerçekçi değil bu düşünceler; hayal, hayal” diye bilgiç bilgiç konuşan yaşlılar tarafından. Peki olgunlaştığını iddia eden birçok yetişkin, neyi kasteder olgunlaşmak sözünden acaba? Genç olmadığını: Yani artık büyük hayaller kurmadığını ve büyük değişimleri gerçekleştirme enerjisini kaybettiğini anlatmak ister bizlere, deney adıyla aktardığı sistem masallarıyla. Zaman zaman “altın öğütler” alırız biraz da kendi geleceğimizi düşünmemizi salık verenden. Öyle ya, daha “kendi geleceğimizi” garanti altına almadan, dünyayı özgürleştirme iddiası birazcık yanlış olmuyor mu yani? İyi de, toplumu özgür olmayan bir gencin özgür olabilmesi mümkün müdür? Bu yaşlının değil, gencin sorusudur her zaman.

Ve Abdullah Öcalan, bu sorunun yaşamsal önemini kavradığı için, değişim isteminin gerçek sahibi ve itici gücü gençlik ile özgürlük isteminin en tutsak savunucusu kadını devrim anlayışının merkezine oturtmuştur her zaman.

Değiştirme gücü olmayan biri genç olamaz

“Varolan” üzerinden düşünmez genç; “*olması gereken*”den yola çıkar. Bu nedenle *Rosa Luxemburg*’un, öldürülürken bile dalga geçtiği sistem (statüko) zaptiyelerine teslim olmaz. “*Kumdan zaptiyeler*” diye tarihsel anlamsızlıklarını vurur onların yüzlerine; ciddiye almaz tarih karşısında, dalga geçer onlarla ölüm anında bile, çocuksu bir coşkuyla koruduğu gelecek hayallerini taşıyarak. Yani İmralı’da *Apo*’dur genç, birkaç metre karelik bir hücrede kalabalık çocukluk hayalleriyle yalnızlığı parçalayan.

“Genç” sözcüğü; “*değişmeyen tek şeyin, değişim yasası olduğunu*” söyleyen diyalektiğin bir

GENÇLİK VE ÜTOPYA

“Politikada gerçekçilik” (politik realizm) genellikle “*ütopyaların reddi*” söz konusu olduğunda tartışma gündeminde yer alır. Sistem sınırlarının dışına çıkmaya niyetli olmayan düşünce akımlarının, özellikle güçlü kurulu sistemlere muhalif hareketler için kullandığı bir eleştiri türüdür, “gerçekçi değil” türünden eleştiriler. Üstelik kullanıldığında, çoğunlukla “*mantıklı*” gerekçeleriyle donatılarak, “*akla uygunluğu*” tartışma götürmez bir saptama olarak sunulur bu:

Çok akıllıca gerekçelerle “*ayakları yere basmayan düşüncelerin*” ciddiye alınmaması, gerçekte ütopyalarımızın sistem sınırları içerisine kapatılması girişimidir. Bu tür bir eleştiri dili, özü itibarıyla “gençlik” kavramının da reddidir. “*Hayallerimiz*” reddedilmektedir bu eleştiriyle. Oysa gençlik, biraz da ayakları yere basmayan, yani bugünden bakanların “*hayal*” olarak tanımladığı “*gelecek*” düşüncelerinin üreticisi değil midir? Ve bundan dolayı değil midir, toplum

başka adıdır yani. Değiştirme gücünü kendinde bulamayan; sistem sınırlarına kadar daraltılmış bir özgürlük anlayışına sahip birisi, biyolojik yaş ne olursa olsun, asla sosyolojinin tanımladığı bir genç olamaz. O, olsa olsa politikanın ürettiği, kendi doğasına yabancılaşmış, sistemin politik laboratuvarlarının yarattığıdır. Böylesi bir gencin “*en devrimcisinin*” bile savunabileceği tek kurtuluş teorisi, kurtarıcının eteğinin yalanmasıyla gerçekleştirilebilir olanıdır. Onlar, onur için de olsa, aç aslan gibi ölmeyi bilemezler; başkalarının zulüm sofralarının artığıyla yaşayarak tok çakal yaşamını tercih ederler. Ve politik yaşamda üstlenebilecekleri en üst kariyer, işbirlikçilikten daha yüksek onura sahip olamaz.

değerleri koruyup yaşattıklarını bire bir gördüm ve bizi biz yapan o değerlerin ancak kendi topraklarımızda boy verebileceğini anladım. Gerilla anneleriyle tanıştım. Türk ve asker anneleri için ağlıyorlardı. Annelik budur işte. Çok acı şeyler gördüm. Bunların hepsini tek tek anlatmak istiyorum. Kafamda toparlamaya çalışıyorum şu anda. Bugün bir Türk sanatçı olarak ben bir şey yapmazsam, yarın benim çocuklarım benden utanç duyacaklar. Almanya'da genç kuşak hala şunu soruyor? Nasıl faşizm gibi bir şeye fırsat verdiniz ya? Nasıl yaptırabildiniz böyle bir şeyi? Görmediniz mi, kör müydünüz diyor. Ya bir gün benim çocuğum ya da torunum bana kalkıp da sen ne yaptın o dönemde derse ben ne diyeceğim ona? Bunun utancını taşımamak için karınca kararınca bir şeyler yapmaya çalışıyorum.

- *Şimdi yapmak isteyip de yapamadığınız şeyler oldu mu?*

- En büyük amacım, sesimi hem Kürt hem Türk hem de ülkemizde yaşayan diğer etnik gruplara duyurabilmektir. Yapamadığım o şu ana kadar. Köprü olabilme misyonunu başarmak istiyorum.

Ahmet abinin misyonu vardı. Neydi işte, 12 Eylül sonrası hapishanelere atılan, mapushanelere doldurulan, zindanlara doldurulan yüz binlerce insan vardı, işkenceden geçirildiler, öldürüldüler, idam edildiler. Ve onlar canı, terörist olarak 12 Eylül rejimi tarafından insanlara lanse edilmeye, gösterilmeye çalışıldı. Bu onların ideolojik propagandalarının bir parçasıydı. Kendilerine haklılık gösterebilmek için, faşizmi getirip ülkenin tepesine vura vura yerleştirdiklerini gerekçelendirebilmek için bunu diyorlardı. Ahmet Kaya bunu alt-üst etti örneğin. Yetinmedi Kürt halkının özgürlük ve demokrasi uğruna, ülkemizdeki halkların kardeşliğin uğruna verdiği mücadeleyi dile getirdi ve sonuna kadar biliyorsunuz işte ve Kürt Ahmet diye de bir isim bıraktı gitti. Benim yapmam gerekenin de biraz önce bu anlattıklarım olduğuna inanıyorum. Bunları yapmak istiyorum, hala sonuna gelemedim. Nereye kadar götürebilirim, nasıl götürebilirim bilemiyorum ama, sizlerin desteğini bekliyorum.

yaratırlardır. Yani bu sistemin parçaları yavaş yavaş bitiyor, yerinden oynuyor.

Valla işte kaygılarım bunlar. Ama oturup da gece gündüz 'acaba nasıl bir protest şarkı yapabilirim?' diye düşünmüyorum. Bu biraz kendiliğinden de geliyor. Tabii ki şu da oluyor; seviyorsunuz, sevilirsiniz. Bundan etkilenerek sevda şarkıları da yapıyorsunuz. Ama bunun içinde bir şekilde mücadeleyle bağı vardır tabii ki. Yani bireysellik içerisinde kaybolup giden bir aşk ve sevgi değil. Onu bir şekilde yaşamın kendisiyle, mücadelesiyle, her alanıyla bütünleştirerek de aşk ya da sevda şarkıları yapıyorsunuz. Yaşamı ilgilendiren her şeyi yapıyorsunuz. Kaygılarım bunlar yani.

- *Bölgeye gittiniz, gözlemlerinizi aktarır mısınız? Neler bekliyordunuz, neler gördünüz?*

- Diyarbakır'ı ve Dersim'i çok seviyorum. Hem Diyarbakır hem de Dersim gerçekten yaralı yerler. Korkunç büyük yaraları var ve hala bu yaralardan kan sızıyor. Ve ben orada inanılmaz güzel insanlarla tanıştım ve insanların kendi topraklarında, kendi yurtlarında nasıl güzel kalabileceklerini, onca acıya, onca yokluğa, zulme, baskıya rağmen nasıl o güzel

Ayaktayız

Osman UMUT

“Saat, sabahın beşini gösteriyordu. Parmaklar tetikte, gözler düşmanda, yürek halktaydı. Beklediğimiz sesler çok geçmeden duyulmaya başladı. Çatışma sesleri yükseliyor, çoğalarak bize ulaşıyordu. Ve ardından koca bir sessizlik. 40 dakika sonra çatışma durmuştu. Savunmadaydık ve düşmanın Gabar’a çıkışını görebiliyorduk. Arkadaşların düşmanın girişini önlemek için gerçekleştirdikleri saldırı, düşmanı perişan etmişti. Düşman kolu darbe alınca paniklemişti. İlerlemek için çatışmışlardı ama ilk ağır darbeyi almışlardı. Bunu anladığımızda, Ahmet Rapo’nun erken iyileşen yaralarının muammasını çözmüştük.”

“Karargahla bağlantı kuralım” dedi Cemil. Dışarı çıkıp bağlantı kurdum. Bulduğumuz alana yönelik gerçekleşen hava saldırısını bildirdim. “Köylere gidin, net bilgi alın... Size doğru kameraman bir arkadaş gönderiyoruz. Selamlar...” diyen karargah komutanımızın sesini kesik kesik aldık.

Karargahtan gelen talimat netti. Oyalanmadan yola çıktık. Bir kameraman gönderilecekti. Küçük bir kasete, bir zaman parçacığı yüklenecekti. Ölümünden dirilen bir halkın gerçekliği belgelenecekti. Geleceğe bir belge bırakmak için bir kameraman bize doğru gelirken, onun yaşayacağı heyecanı hissetmeye çalışıyordum. Ya bizlerin yüreğinde neler belgeleyecekti o gün? Düşman nereleri vurmuydu?

Her yolculuk yalnız adımların hızlılığı değildir. Her yürüyüş, düşüncede bir yolculuktur. Her yolculuğumda adımlarımdan önce düşler diyarında bir yolculuğa çıkarırım. Durmadan soru soruyor, cevaplıyor ve yaşıyordum.

Önce ağıt sesleri, sonra yükselen dumanları fark ettik. Önce haykırış ulaşmıştı bize, ardından duman ve yanan bir coğrafya... 24 saat önce ayrıldığımız köye varmıştık. Daha 24 saat önce umutları için tanıya yakaran o köyde acı haykırışlar duyuluyordu.

Köye ulaşmıştık. İlk kez hiç istemediğim halde; kaçmak, uzaklara gitmek istediğim halde köye doğru yürümüştüm. Kaçmak ve kaçamamak arasındaki duygu ne kadar da ağırdı... İnsanı ne çok yorarmış. Zorunluluğun adımlarını atarak köye girmiştik. Yaklaştıkça, acı inlemeleri daha yakından, yüreğimizin tam ortasında duyuyorduk. Bu bir halkın, bir insanlığın acı inlemeleriydi. Yüreğimin ta içinde bir ağıt

yükseliyordu. Kadınlar, çocuklar ve erkekler ağlıyordu... Erkekler ağlıyordu. Tıpkı çocuklar gibi. Gözyaşlarını ve inlemelerini gizlemeden, saklamadan ağlıyorlardı. Belki de erkek onuruna gizledikleri o binlerce yıllık gözyaşlarını döküyorlardı.

Jetler vurup gitmişti. Gökyüzü berraktı. Yeryüzü karmakarışık. Gözyaşlarıyla sel olup akan, aktıkça biriken bir kargaşa. Yerlerde cesetler duruyordu. Ölüm ne anlık şeydi! Daha 24 saat önce bana dokunup, bir vatan rüyasından uyandıran el, cansız yerde duruyordu. Camiyi işaret ediyordu ve belki de dağı... Belki de tanrıyı...

Ölüm, bir şeyler yitirmektir. Sen yitirdiğin için ağlarsın. O gittiği için ağlarsın. Çünkü yaşam, kavga ile büyütülecek bir hazinedir. Yaşam hazinesinin tek değeri insandır. İnsanın, insan dışında bir serveti yoktur. Ölüm sonrası ağlamak, belki de bundandır.

En az yakılıp yıkılan köy kadar dağılmıştık. Duygular, düşünceler dağılmıştı. Toparlanmalıydık. Ama nasıl? Ne söylenmeliydi? Nereden başlanmalıydı? Çünkü ıslak gözler bizdeydi ve biz gerillaydık. Bir halkın umudunu taşıyorduk.

Köyün ileri gelenlerine cenazeleri gömmelerini söyledik. Çok geçmeden gençler koca sessizliği bozdu. Kürek sesleri duyuldu. Gençler ellerine aldıkları küreklerle mezarlığa doğru ilerlemeye başlamışlardı. Ben de onlarla çıktım. Mezarlığa ulaşmıştık. Yerle bir olmuş bir mezarlık. Her tarafta

insan kemikleri... Birbirine karışmış cesetler. Mezarlık ağlıyordu... Ben ağlıyordum belki de...

Dönüp yürüdüm. Bir daha ölü görmemek için sonsuzluğa yürümek istiyordum. Yürüyebildiğim tek yer yine köy olmuştu.

Kameraman arkadaşımız gelmişti. Bombalanan köyü ve cenazeleri çekiyordu. Bir kameraman, bir halkın yüreğine objektifiyle ulaşmaya çalışıyordu. Gördükleri karşısında şaşırın kameraman arkadaşımız, bir ara kamerayı unutmuş öylece bakıyordu. Bu kez gördüklerini sineye çekmeye çalışıyordu. Ve ardından anlıyordu ki görülenler ne sineye ne de kameraya çekilebilir. Görülenlerin ötesini yakalamak gerekir ve bu da büyük bir yürek ister.

Cenazeler battaniyelerle sarılmışlardı. Geride kalanların bir kefen bile almaya vakitleri olmamıştı. Belki de paraları yoktu... Veyahut alacak herhangi bir yer... O gün akşama kadar cenazeleri toprağa verdik. Bir gün boyunca durmadan toprağa cenaze gömdük. Bir gün boyunca ölümlerle yaşadık.

Köy halkına kısa bir konuşma yapıp ayrılacaktık. Ağıtlar dinmiş, gözyaşları durmuştu. Herkesin gözü bendeydi. Başka çare yoktu, konuşacaktım. Güçlü olmak zorundaydım. Ama o an güçlü olabilmek ne zordu. Sözcüklerin bittiği anlarda konuşmak ustalık istiyor. Ustalık sabır, sabır ise güç...

"Parti her tür yardıma hazırdır" diyebildim. Ve birkaç söz daha...

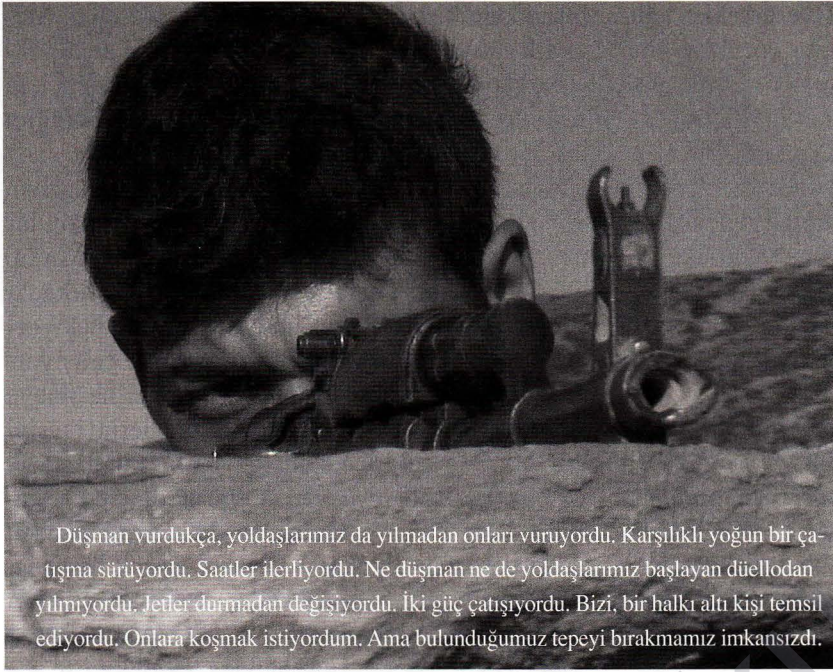
Düşman öfkeliydi. Bu onun çaresizliği idi. Gerilla karşısında yenilgiye uğradıkça, savunmasız halkımıza saldırıyordu. Ne yapmalıydık? Halkımız katlediliyordu. Bunu yakıcı hissediyorduk.

Hava aydınlanmaya başlamıştı. Yeryüzünde bir aydınlık, içimizde derin bir sızı ile önümüzdeki ilk gerilla birliğine ulaştık. Birliğin komutanı Ahmet Rapo yoldaş yanımıza yaklaşıp selam verdi. Nereden geldiğimizi biliyordu. Bildiği için sustu. Gabar'dan aşağıya bir halkın ağladığını biliyordu. Sanki o gözleriyle görmüştü, parçalanmış yürekle-

ri. Oysa O uzakta, Gabar doruklarında; bizler ise eteklerden geliyorduk. Biz gömmüştük parçalanmış yürekleri. Demek ki amaç, aynı renk tonunu yüklüyordu gözlerle. Bu, amaca kilitlenmiş insanların iletişimi idi.

Ahmet Rapo; Kürdistan devrimiyle ilgilenen herkesin tanıdığı bir isimdi. Disiplinli bir askeri komutan olarak tanınırdı. İyi bir asker, iyi bir savaş komutanıydı. Ve Ahmet Rapo, bunların ötesinde bir dağ insanıydı. 47 tane mermi taşırdı bedeninde Ahmet Rapo... Tek şahidi, vücudunda taşıdığı izlerdi...

Her çatışmada en önde ilerlerdi, her kavgadan zaferle çıkar, bedenine saplanan mermileri sınırsız bir aşkın demlenmesi olan gülüşüyle saklardı. Ahmet Rapo'nun yaralarını dağ aşkı iyileştirmişti. Kendisinde iyileştirdiği her yaranın, bir halka ait olduğunu biliyordu. Tende oluşan yaralar değil, bilincin en dibindeki yaralar zor iyileşirdi. İnsan aştı mı bilincin yarasını, aşıyordu engelleri. İşte Ahmet Rapo, bunların ötesindeydi. Ve 48. yarasını aldığı anda artık O Gabar'ın en doruğuna çıkacaktı.

Düşman vurdukça, yoldaşlarımız da yılmadan onları vuruyordu. Karşılıklı yoğun bir çatışma sürüyordu. Saatler ilerliyordu. Ne düşman ne de yoldaşlarımız başlayan düellodan yılmıyordu. Jetler durmadan değişiyordu. İki güç çatışıyordu. Bizi, bir halkı altı kişi temsil ediyordu. Onlara koşmak istiyordum. Ama bulunduğumuz tepeyi bırakmamız imkansızdı.

Saat, sabahın beşini gösteriyordu. Gabar'ın kadife kayalıkları artık gerilla mevzileriydi. Parmaklar tetikte, gözler düşmanda, yürek halktaydı. Beklediğimiz sesler çok geçmeden duyulmaya başladı. Durmadan roket sesleri geliyordu. Çatışma sesleri yükseliyor, çoğalarak bize ulaşıyordu. Ve ardından koca bir sessizlik. 40 dakika sonra çatışma durmuştu. Savunmadaydık ve düşmanın Gabar'a çıkışını görebiliyorduk. Arkadaşların düşmanın girişini önlemek için gerçekleştirdikleri saldırı, düşmanı perişan etmişti. Bulduğumuz alana doğru gelen düşman kolu

"Bizler partiyleyiz..." dedi köyün en ileri gelenlerinden biri. Bu iki kelime her şeydi. Güç buydu. Çünkü kendimi o iki kelime sonrası daha iyi hissetmeye başlamıştım. Güç birliktelikti. Hepimiz güçlüydük. Tekrar yola koyulduk.

Köyden uzaklaşmıştık. Cihaz açıldı. Bir yoldaş konuşuyordu. "Gever köyüne havadan saldıran düşman, 27 yurtsever Kürt köylüsünü katletmiştir."

Dinlenmiştik. Yorgunluğumuzu attığımızı hissedenden Ahmet Rapo, "arkadaşlarla bağlantı kurduk. Burada kalıyorsunuz. Beraber savaşaacağız" dedi. Bir grup cepheci arkadaştık ve Ahmet Rapo ile birlikte savaşmaya, paylaşmaya ve ölmeye hazırdık.

Hazırdık ve fazla zaman geçmemişti. Bekliyorduk. '94 yılının 8 Nisanı'ydı. Dokuz koldan düşman Gabar'a doğru ilerlemeye başlamıştı. Önce halkı katletmişlerdi ve çaresizliklerinden aldıkları güçle gerillaya yönelmeye başlamışlardı.

Gerilla moralliydi. Çünkü hesaplaşma zamanıydı. "Şu tepeyi tutacaksınız... Asla bu tepe düşmeyecek" diyerek savunacağımız tepeyi işaret etti Ahmet Rapo. "Biz düşmanı vurmak için onları karşılamaya gideceğiz... ve siz bizlerin savunması olarak tepede kalacaksınız" diye ekledi sakince.

darbe alınca paniklemişti. İlerlemek için çatışmışlardı ama ilk ağır darbeyi almışlardı. Bunu anladığımızda, Ahmet Rapo'nun erken iyileşen yaralarının muammasını çözmüştük.

Yüksek bir tepedeydik. Bizden ötede gelişen hareketliliği görüyorduk. Ve aşağılarda en önde yeşil bir kadife zaman içinde koşar gibi Ahmet Rapo geliyordu. Bir elinde silahı, sırtında çatışmada boşalttığı boş palaskasıyla dimdik koşuyordu. Her adım atışında, Gabar'ın kadife yeşilliği dalgalanıyordu.

Saldırı grubu yanımıza ulaşmıştı. Ahmet Rapo elimi eline aldı, "bu vurulan o köyler için" dedi. Sonra oturdu. Bir daha ağıt sesi duymak istemiyorduk. Çatışmadan gelen arkadaşlara, Gabar'ın damarlarından akan soğuk sudan getirmiştik. Küçük su matarası tek tek ellerde dolaştı. Su içtikçe bir çatışma yorgunluğu gideriliyordu.

Savunma tepesinde biraz dinlendikten sonra harekete geçtik. Düşman daha Gabar'a girmeden darbe almış, yerine çakılıp kalmıştı. Durgunlukları, yaşadıkları ilk şoktandı. Durmak çaresizlikti. Fakat düşman çaresiz bekleyen gücüne takviye göndermeye başlamıştı. Havadan destek veriliyordu.

Jet sesleri duyuluyordu. Bize doğru geliyorlardı. Ve bulunduğumuz tepeyi vuracaklardı. Yalnız bizim bulunduğumuz tepeyi değil, yaklaşık altı saat

ilerimizdeki stratejik tepeyi vuruyorlardı. Düşmanın vurduğu tepede altı arkadaşımız vardı. Yeterli bir sayı değildi. Ve bu endişe yaratıyordu.

Düşman vurdukça, yoldaşlarımız da yılmadan onları vuruyordu. Karşılıklı yoğun bir çatışma sürüyordu. Saatler ilerliyordu. Ne düşman ne de yoldaşlarımız başlayan düellodan yılmıyordu. Jetler durmadan değişiyordu. İki güç çatışıyordu. Bizi, bir halkı altı kişi temsil ediyordu. Onlara koşmak istiyordum. Ama bulunduğumuz tepeyi bırakmamız imkansızdı.

Elime dürbünü alıp karşımda direnen yoldaşlara bakmaya başladım. Durmadan koşan çocukların ardında bıraktığı toz bulutu... Gözlerimi kapadım. Toz gözlerimden içeriye süzülüyordu, bir çocuk çığılığıyla. Hava bombardımanın bıraktığı toz duman vardı. Tepedekiler direniyordu. Çocuk yüzlüydü hepsi. Koşuşturuyorlardı ve o koşuşturmada bir çocukluk düşü vardı. Bitmez bir gündü. Düşman vuruyordu. Aldığı ağır darbenin hincını çocuk gülüslü altı arkadaşımızdan çıkarmaya çalışıyordu. Gece uzaktı. Ve uzak olan bir şeyin olmadığını, uzak gibi görünen her şeyin sabir istediğini, dağların ardına doğru yol alan güneşin batışından anlamıştık o gün.

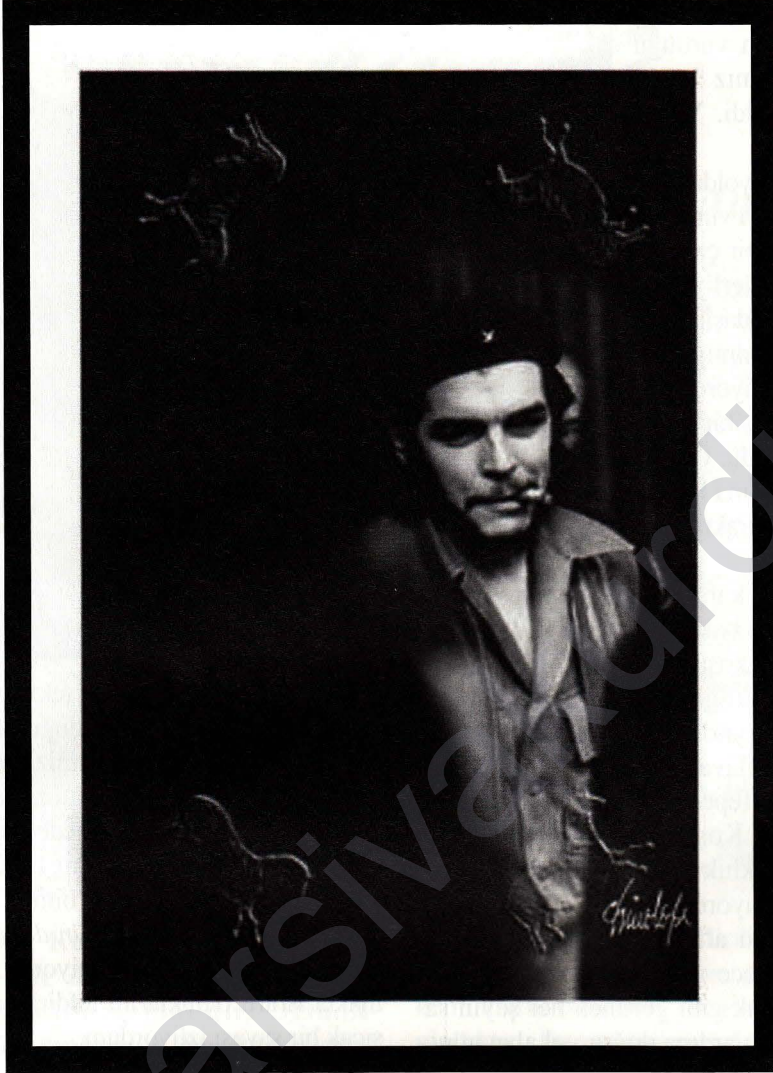
Hava kararmaya başlamıştı. Düşman dokuz koldan Gabar'a girmeye çalışıyordu. Büyük bir operasyondur. Operasyon boşa çıkarılmalı ve düşmana unutamayacağı bir darbe vurulmalıydı. Operasyon yeni bir sürecin ve geliştirilen yeni bir taktiğin başlangıcıydı. Düşmanın geliştirdiği taktiği, doğduğu yerde boğmak gerekiyordu.

Gece boyunca tartıştık. Çevreyi dikkatlice kontrol ediyorduk. Her an bir sızma olabilirdi. Tedbir almak zorundaydık. Sırasıyla nöbet tutulsa da o gece kimse uyumamıştı. Hepimiz bir halkın kaderinin nöbetini tutuyorduk. Kendinden öteye bir şeyler için yaşamının sorumluluğu ağırdı. Dikkatli olmalıydık.

Güneşin doğuşuyla jetler tekrar görünmeye başladılar. Bu kez bizim bulunduğumuz tepeye yönelecekler diye düşünüp yerlerimizi sağlamlaştırıyorduk ki, tekrardan karşı tepe vurulmaya başlandı. İşte bu iyi değildi. Önceki gün tepede vurulan altı yoldaşımız kayıp vermeden savaşmışlardı. Ama yıpranmışlardı. Cihazdan daha adını bilmediğimiz bir yoldaş, "Bizi merak etmeyin. Bugün de üstesinden geliriz" diyordu. Tepedekiler direniyordu. Tepeyi bırakmaktan ısrarlı olduklarını bildiriyorlardı. Dürbünden sıcak bir savaşı izliyordum.

Birden bir tebessüm takıldı gözlerime. Çatışan yoldaşlarımdan biri gülümsüyordu. Neden gülümsüyordu? Nasıl başarıyordu? Oysa ben karşıda acı çekiyordum. İki gündür alıştığımız ses ritminde bir değişiklik algılayınca gökyüzüne baktım. Evet bir jet darbe almıştı. Tekrar yoldaşlara baktım. Jeti vuran gerilla gülüyordu. Bağırıyordu. Düşman şaşkıncıydı. Jet gökyüzünde yalpalamaya başladı. Sonra Fındık dağı onun kül olmak için uğradığı son yer oldu. Halkı düşündüm. Onlar da jetin düşüşünü izlemişlerdi muhakkak. Neler hissetmişlerdi? Gerilla çöçküydu. Çünkü operasyon, jetin düşmesiyle mesajını almıştı. Direnecektik! Jetin düşürülmesi karşısında, diğer jetler ve kobralar geri çekildi. Artık hava kararmaya başlıyordu. Bugün de ayaktaydık.

*biliyorum ki ölümüne çarpışma günü
halk çocukları benimle omuz omuza verecek,
halkın savaştığı amacın kesin zaferini
göremezsem eğer
fikri en yüksek geleceğe götürmek için
mücadele verdiğimdendir,
eski kabuğun tüylerini yolarken
doğan umudun kesinliğiyle biliyorum bunları*

Ernesto Che Guevara

Bir İşaretin Anatomisi

@ işareti, internetin hayatımıza girişiyle birlikte en sık kullandığımız işaret oldu. Hemen hemen herkes bir e-mail adresi olarak isminin arkasına "@" işaretini yerleştirdi.

"@", modernliğin, hızın, internete bağlı olmanın sembolü oldu. Peki bizim İngilizce'den çevirerek "at sign- at işareti" dediğimiz bu sembolün neredeyse 500 yıllık bir tarihi olduğunu biliyor muydunuz?

Daha eskilere gitmeden önce "@" işaretinin yakın tarihine bakmakta fayda var. "@", e-mail adresinin bir parçası olarak ilk kez 1971 yılında **Ray Tomlinson** tarafından kullanıldı. Bilgisayar mühendisi Tomlinson kendisine gönderdiği ilk elektronik mesajı kısaca ifade etmek için "@" işaretini seçti. Peki neden "@"? "**Klavyede kimse-nin adında kullanılmayan ve karışıklığa yol açmayacak bir işaret aradım**" diyen Ray Tomlinson "@" işaretini bu yüzden kullandığını belirtiyor.

İlk Keşişler mi Kullandı?

Peki bu işaret bilgisayar klavyelerinde nasıl kullanılmaya başladı? Dilbilimciler bu noktada ikiye ayrılıyor. Bazılarına göre ilk olarak ortaçağın başlarında el yazmaları üzerinde çalışan keşişler tarafından kullanıldı. Keşişlerin "@" işareti, "**İçinde**", "**tarafına doğru**", "**yanında**" anlamlarına gelen Latince kelime "**ad**"i temsil ediyordu. Aslında dilbilimcilerin büyük bir çoğunluğu "@" işaretinin daha yakın bir tarihe, 18. yüzyıla ait bir buluş olduğunu düşünüyor. Uzmanlara göre "@", o tarihte birim başına verilen fiyatı temsil eden ticari bir semboldü. "5 elma @ 10 peni" denildiğinde, 5 elmalık bir birimin 10 peniye satıldığı ifade ediliyordu.

500 Yıllık Geçmiş

Ancak geçen Temmuz ayında İtalyan bir araştırmacı, 14. yüzyıla ait bazı ticari Venedik belgelerinde be-

lirgin bir şekilde "@" işaretinin kullanıldığını ortaya çıkardı. Bu belgelerde işaret "anfora" ya da "küp"ü sembolize eden bir miktar ölçüsü olarak kullanılıyordu. Giorgio Stabile adlı araştırmacı ayrıca 1492 tarihli bir Latince-İspanyolca sözlükte "anfora"nın bir ağırlık ölçüsü olan "arroba"ya çevrildiğini keşfetti. Bunların sonucunda "@" işareti "ticari a" olarak 1885'te, yazı makinelerinin ilk örneği olan Underwood'un klavyesindeki yerini aldı. O tarihten yaklaşık 80 yıl sonra da bilgisayar klavyelerine e-mail işareti olarak geçiş yaptı.

En büyük problem okunusunda

"@" işareti ile ilgili olarak en büyük problem, okunusunda yaşanıyor. Evrensel bir işaret haline gelen işaretin ortak bir adı yok. İspanyollar, Portekizliler tarihten gelen anlamıyla "arroba" derken, Fransızlar bunu biraz değiştirerek "arobase" diyorlar.

Amerikalı ve İngilizler ise "at-sign" (at işareti)ni tercih ediyor. Almanlar "at Zeichen", Japonlar ise "atto maak" diyor. Türkçe'de ise pek yaygın bir kullanımı olmamakla birlikte "@" işareti "güzel a" olarak tanımlanıyor. Ancak en sık kullanılan ifade, İngilizce'den çevrilen "at işareti"...

Hangi Hayvana Benziyor?

Ucu kıvrık bir a harfi olan "@", bazı ülkelerde farklı hayvanlara da benzetiliyor. Almanlar, Hollandalılar, Macarlar ve Güney Afrikalılar "@" işaretini "maymun kuyruğu"na benzetirken, Fransızlar "salyangoz"a, Danimarkalılar "fil hortumu"na, Norveçliler "domuz kuyruğu"na, Çinliler "küçük bir fare"ye, Ruslar da "köpeğe" benzetiyor. Finlandiya'lılar ise "@" işaretini "kıvrılmış uyuyan küçük bir kedi" olarak görüyor.

www.tecakonline.com sitesinden alınmıştır

okuyucudan okuyucudan okuyucudan okuyucudan okuyucudan

Şarkı Söyledim Ölebilmek İçin

mermili bir gecenin serin karanlığında
yıldızlardan vazgeçtim;
ıyl ıyl can alıcıları saymayı seçtim
bir ülkenin başka bir ülke olan doğusunda
yaşamak için ölmeyi seçtim

acımasız olanlara acıyabilmek için kendimi
aştım
aşık olabilmek için sezen aksu'yu seçtim
kendimi bulabilmek için dağları seçtim
baksızlığa karşı kibriti elime çaktım
surlarımı surlara astım
çektığım acılarla ehmet'e gittim
aşk gibiydi
ben aşkı hep acıya seçtim
şarkı söylettim
aşık oldum
şarkı söylettim
öldüm

bir ülkenin başka bir ülke olan doğusunda
ben olabilmek için
kendi ipimi kendim çektim
kabrolдум,

zindanları kafamla doldurdum
ben korkmadım zindanlardan
zindanları korkuttum kafamları
insanlığın sesini dinledim sergeden
ve ben de insan olduğumu anladım

insan olarak kalabilmek için abmet'i seçtim
aşık olabilmek için sezen'i
şark söylettim, aşık olabilmek için
şarkı söyledim
ben olarak ölebilmek için...

Mendo Betirs / Urfa

HEVAL

Ax beval vax beval,
çimmê ma zaaf hersinê,
Milletê ma surgin kerde,
Devran devranê kuttikuno,
Devran devran zalimuno.

Ax beval bax beval,
Diwê ma vîsne,
Gûli û dari nê verde,
Devran devranê kuttikuno,
Devran devran zalimuno.

Ax beval vax beval,
Ocaxe ma kor mendi,
Sirtê ma dêsî divardi mendi,
Devran devranê kuttikuno,
Devran devran zalimuno.

Coşkun SARIKAYA/İsviçre

SEVDAM DENİZ TADINDA

Yazılır satır satır bitmeyen an tadında
Onur nağme olur birgün şiir tadında
Kıvılcım ateş olur yanar yürek tadında
Serpilir ekin olur kokar toprak tadında

Sözcükler yıldız olur gökte bulut tadında
Çıtlık olur özgürlük üveyik kuş tadında
Uçuşur ıtlık olur sevdam güneş tadında
Ezgiler hasret olur çoban kavalında

Mevsimler bahar olur sevdam güller tadında
Umut serptik yollara bir mayıs sabahında
Zagros'tan Marmara'ya sevdam deniz tadında.

Xezal EKİN ÖZALP (Gerilla)

MİZAH-MİZAH-MİZAH

TEZE BİSMİLLAH

Feqî û seydayê xo têrey de semedê îrşadî ya dewan ra gêrenî. Agêrayîşê rayîrê yew dewe de seyda şagîrdê xo ra vano:

- Biewnî mi ra ma gama ke sifre ser de yê ti lez kenî warzenî paweyê mi nêvîndenî a game ez zî mecbur manena ke to dim a werdiş ra fek veradî. Nika ra pey paweyê mi vindere

Nê qalan ra pey şînî yew dewe. Wexto ke sifre de yê feqî vateyê seydayê xo xo vîr a keno. Keno ke warzo seyda kulheno o zî fam keno vano "teze bîsmîllah" û werdişê xo dewamneno.

ÇİM TE DE BÎYAYÎŞ

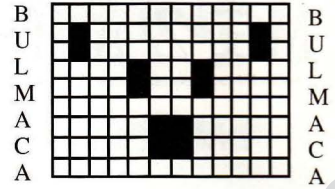
Mêman û mêmandar hê nan wenî, mêman koçika xo beno fekê xo mêmandar ey hayîdar keno ke yew mûye ha koçika ey de. Hema mêman koçike dano erd ro vano:

- Yew merdimo ke çimê ey koçika mi de bo yew wayîrê keyî ke pîrananê mi bihûmaro ez ey het de nêvîdena. û warzeno şîno.

Ödüllü

Bulmaca

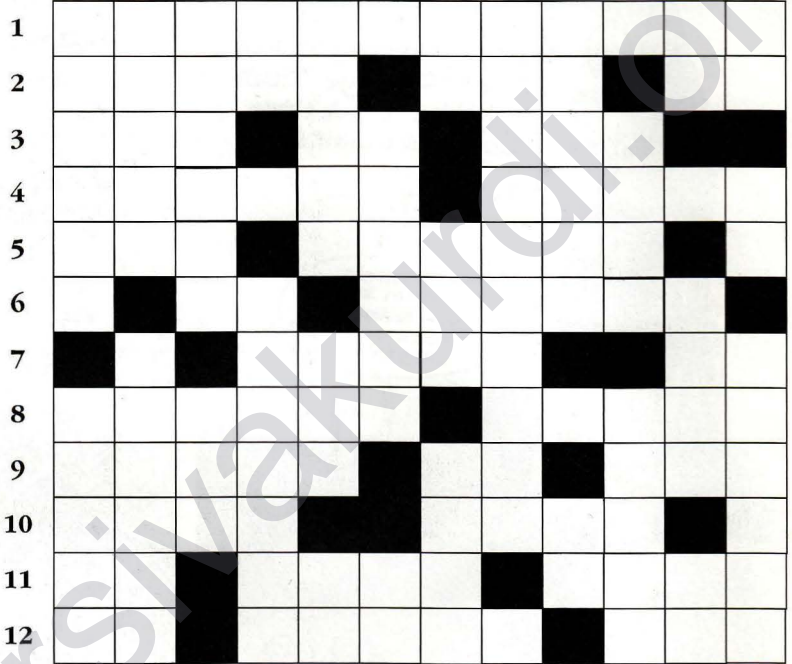
BULMACA

Soldan Sağa

- 1- "... .. Direnişi Geliştirelim Başkan APO ile Özgürleşelim" (Özgür Gençlik İnisiyatifi tarafından başlatılan kampanya)
- 2- Türkiye'de bir il - İddia - Hücrelerin aşırı çoğalmasıyla dokularda oluşan ve büyüme eğilimi gösteren yumru, tümör
- 3- Gözleri görmeyen - Bir nota - Üstüne öteberi koymak için bir dolabın içine birbirine paralel olarak tutturulmuş uzun tahta veya metal levha
- 4- Aday - Yemekhane
- 5- Bir renk - Güney ve Batı Anadolu dağlarında yetişen, yaprakları yaz kış yeşil kalan, gıda ve parfüm sanayinde ham madde olarak kullanılan beyaz çiçekli güzel kokulu bir ağaç, sazak
- 6- Numara - "..... Sultan Süleyman" (Tersi)
- 7- Bir ay - Eski Mısır'da tanrı
- 8- Avusturyalı dünyaca ünlü müzisyen - Akdeniz'de bir ada
- 9- Irak'ta bir kent - Bir işaret sıfatı - Üye
- 10- Kürtçe'de sıcak - 15 Ağustos 1984 Atılımı'nda ilk kurşunun sıkıldığı ve karakol baskının yapıldığı Siirt'in ilçesi
- 11- 'Şamdan' kelimesinin ortasındaki ünsüz harfler - Soylu - Gösterişi olmayan, yalın
- 12- Uluslararası Af Örgütü'nü simgeleyen harfler - Gerilerek açılmış iki kolun parmak uçları arasındaki uzaklık

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Yukarıdan Aşağıya

- 1- Hıyanet, hainlik - Yerin içinde uçucu gazlarla doymuş olarak bulunan eriyik
- 2- Amele - Güldürü
- 3- Kazaklarda başkan - Birbirine sınıksız yapışık hücre veya moleküllerden oluşan ve bitkilerin çeşitli bölümlerini bir kın gibi saran ince tabaka
- 4- Olumsuzluk belirten bir ön ek - Tamir etmek
- 5- Bir durumu değiştirme ve daha ileriye götürme yönünde etkide bulunma çabası, amel - İrlanda Kurtuluş Ordusu - Hidrojenle oksijenden oluşan madde
- 6- Allaha inanmayan - Vilayet
- 7- Notada duraklama işareti - Ribino Nükleik Asit - İçinden çıkılması güç, sakıncalı durum
- 8- "Mehmet" (Özgürlük şehitlerinden)
- 9- Kürdistan'da bir akarsu - Akıl
- 10- Kötü - Aldırmaz, gamsız
- 11- Bir işaret sıfatı - Bunalım, buhran - Rusça'da evet
- 12- Ezgi - Küçük mağara - Tembellik, işlemezlilik

Bulmacamızı doğru yanıtlayıp adresimize gönderen okurlarımız arasında yapacağımız çekiliş sonucunda üç okuyucumuz MEZOPOTAMYA Yayınevi'nden kitap ödülü kazanacaktır.
Adres: Postbus 2263 5600 Eindhoven

Sonuç Pratikte Alınacak

Mithat DOĞAN

**22 Ağustos
ile 3 Eylül 2004
tarihleri arasında
gerçekleştirilen
TECAK
I. Konferansı'na
katılan
delegelerden
Mithat DOĞAN ve
Zeynep HARMANCI
ile konferans üzerine
yapılan söyleşiyi
okuyucularımızla
paylaşıyoruz**

1.5 - 2 aylık bir çalışma döneminden sonra gerçekleştirdiğimiz konferansımız, 22 Ağustos'ta başlayıp 3 Eylül'de sonuçlandırıldı. Bir dizi kararlar alındı. Geniş bir tartışma platformuydu. Ülkenin hemen hemen bütün sahalarından, dış ülkelerden gelen arkadaşlarımız vardı. Çeşitli tartışmalar yürüttük. Önderliğin son savunmaları temelinde son siyasal süreci değerlendirdik. Buna II. KONGRA GEL toplantısından sonraki süreci de dahil edebiliriz.

Bu temelde konferansımıza 129'u delege, 17'si dinleyici, toplam 146 arkadaş katıldı bire bir. Tartışmaların zemini genişti. En başta ele

aldığımız konu gençlik kimliği idi. Yapılan tartışmalar sonucunda da çıkan sonuç değerlendirmeye değer tabii ki. Yani TECAK'ın I. Kongresi'nde dile getirilen çerçeveye ne kadar ele alındı, pratik çalışma sahalarında ne kadar başarıya ulaşıldı? Bunlar biraz değerlendirildi. Tabii eleştiriler, özeleştiriler vardı bu konuda. Özellikle çalışma sahasından gelen arkadaşlarımız içerisinde kimlik eksenli örgütlenme tarzımızın güçlü geçmediği noktada hemfikir olduk bu noktada. Buna yönelik eleştiriler de dikkate alındı. Daha sonraki süreç açısından hem örgütlenmenin yayılması açısından hem gençlik kimliğinin sahiplenmesi açısından bir kararlılığa ulaştık.

Zeynep HARMANCI

Konferansta genel olarak Özgür Yurttaş Hareketi üzerinde duruldu. Aynı zamanda KONGRA GEL'e olan yaklaşımımız ve nasıl bir demokratik ortamı yaratabiliriz konuları irdelendi.

Tartışmalar genel alanlarda yürütülen çalışmalar değerlendirildi. Bu alanlarda ve farklı yerlerde çıkan sorunlar tartışıldı. Nasıl bir çalışma yapmamız gerekiyor ve Önderliğe nasıl

cevap olmamız gerekiyor? Gençlik kendi ruhuyla, dinamiğiyle nasıl kendini çalışmalara katabilir? O yönüyle perspektif verildi. Tabii büyük bir sonuç da alındı konferanstan.

Konferansta genç kadın üzerine tartışmalar açıldı. Aynı zamanda I. TECAK Kongresi'nden bu yana kadının yürüttüğü çalışmalar değerlendirildi? Yetersizlikler ortaya konuldu. Bu temelde perspektif alındı ve komiteler oluştu. İleriki süreçlerde bunlar Önderlik

ideolojisi temelinde pratikleşecek. Zaten bizim amacımız buydu.

Biz bundan sonra nasıl bunu pratikleştireceğiz, nasıl yapmalıyız ve Önderliğe nasıl cevap olmamız gerekiyor noktalarında tartışmalar yürütüldü. Bunlar pratikte kendini gösterecektir. Önderliğin üzerinde yürütülen tecride karşı nasıl bir program oluşturmamız gerekiyor? O açıdan tartışmalar yürütüldü yani. Ve sonuç pratikte alınacak.